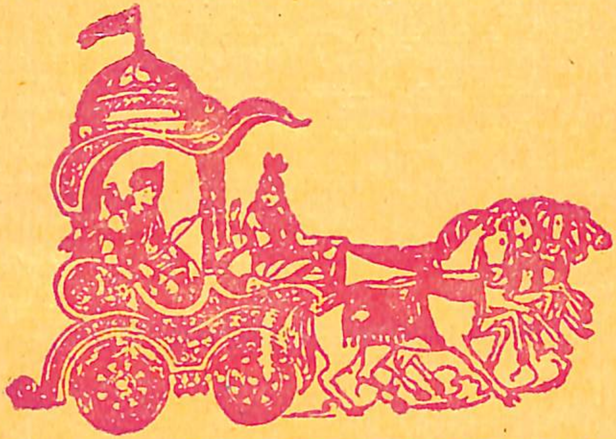
ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை

தமிழாக்கம்

ஸ்ரீமத் சுவாமி சித்பவானந்தா அவர்கள்

தைப்பூச பழநி பாதயாத்திரை 15-ஆம் ஆண்டு

இலவச வெளியீடு.

22—1—1989.

ஓம்

ஆசியுரை

பக்த சிராமணிகள் பாதயாத்திரை செய்து பல திருத்தலங்களுக்குச் சென்று பகவத் தரிசனம் பெற்ருர்கள். அப்பரம்பரை இன்னும் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது என்பதை நிரூபிப்பதாக உங்கள் பழநி பாதயாத்திரை அமைந்துள்ளது.

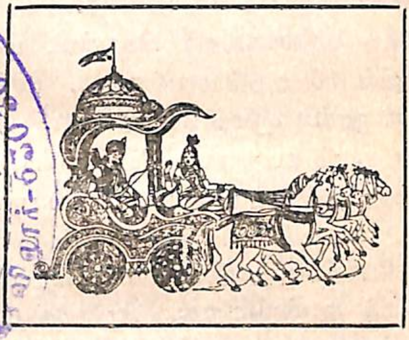
பாதயாத்திரையின் பொழுது பஜனையும். பகவந் நாமமும், பகவத் சிந்தனையும் நிகழ்வதற்கு நீங்கள் திட்டம் வகுத்து இப்பாதயாத்திரையைச் செய்வது பாராட்டுதற்குரியது. இப்பாதயாத்திரையில் பங்கு கொள்பவர்களுக்கு ஞானமும், பக்தியும் ஓங்குவதற்கு **"ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையின்"** ஸ்லோகக் கருத்துக்களை அச்சிட்டு இலவசமாக வழங்குவது சிறந்த ஞான யக்ஞமாகும். இப்பாதயாத்திரையில் கலந்து கொள் பவரும், இந்த ஞானயக்ஞம் செய்பவரும் பகவானு டைய அருளுக்குப் பாத்திரமாகிருர்கள். அவர்களு டைய வாழ்வு பெருவாழ்வாக மாறிச் சமுதாயத்துக் குப் பயன்பட்டுப் பகவானுக்கு உரியவர்களாகத் திகழுமாறு அவர்களை வாழ்த்துகிறோம்.

ஸ்ரீமத் சுவாமிஜி. நித்தியானந்த
குலபதி
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண தபோவனம்
திருப்பராய்த்துறை.

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை

தமிழாக்கம்:

ஸ்ரீமத் சுவாமி சித்பவானந்தா அவர்கள்

ஆண்டிபட்டி தைப்பூச பழநி பாதயாத்திரை

15-ம் ஆண்டு

இலவச வெளியீடு.

22–1–1989

ஓம்

நமோ நாராயணாய

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை.

நுழைவாயில்.

நமது பாரதப் பண்பாடுகளின் அடிப்படையே, நமது வேத சாஸ்திரங்களும், இதிகாச புராணங்களும் தான். இராமாயணமும் மகாபாரதமும் நம் அன்றாட வாழ்வில் பாவும், ஊடு நூலும் போல பின்னிக் கிடக்கின்றன. அவற்றில் வியாச பகவான் அருளிய மகாபாரதத்தின் கண் அமைந்துள்ள ஞானக் கருவூலம் "ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை"

உலக இலக்கிய நூல்களுள் கீதையைப் போன்று மக்கள் மதியைத் துலக்கும் மற்றொரு நூல் கிடையாது. மேல் நாட்டவர் பாரத நாட்டை ஞான பூமியாகக் கருதுகிறார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம் ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை.

ஒரு லக்ஷம் சுலோகங்கள் கொண்ட மகாபாரத நூலில், பீஷ்ம பருவத்தில் 18 அத்தியாயங்களும், 700 சுலோகங்களும் கொண்ட ஞான நூல் ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை.

கீதையின் சாரம் கடமையும் தியாகமுமே. அழியும் பொருள்களிடம் பற்றற்று அழியாப் பரம் பொருளைப் பற்ற கீதை நமக்குப் போதிக்கிறது. சுயநலம் விடுத்து கடமைகளைச்சரிவரச் செய்ய வேண்டுமென போதிப்பதோடு பலனை இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்துவிட நம்மைத் தூண்டுகிறது. ஆன்மீக முன்னேற்றத்துக்கு தடைக்கற்களாய் நிற்கும் ஆணவம், காமம், பேராசை, பொறாமை, பகைமை ஆகியவற்றைத் தியாகம் செய்ய வழி சொல்கிறது.

உடலோடு கூடிய வாழ்வு ஓயாததொரு போராட்டம். அகத்தில் நிகழ்ந்து வரும் போராட்டத்திற்கு புறச்சான்று ஆகிறது பாரதப் போர். நலம் கேடு ஆகிய இரு இயல்புகளுக்கிடையில் மனிதன் ஊசலாடுகிறான். எது நலன் எது கேடு என்று நன்கு பாகு படுத்திக் காட்டுகிறது கீதா சாஸ்திரம். நலன் எது என்று ஓர்ந்து அறிந்து நலத்திலே நிலை நின்று கேட்டைக் கொன்று களைவது குறிக்கோள். அதன் பின் நலத்தையும் கடந்து அதற்கு அப்பால் உள்ள வீடு பேறு அடைதல் வேண்டும். பகவத்கீதை புகட்டுவது இதுவே.

புலனடக்கத்துடன், கீதை வழி நடந்து. நமது குடும்பத்திற்கும், ஹிந்து சமுதாயத்திற்கும், புகழ் சேர்க்கும் உத்தமப்பிரஜைகளாக ஆவோம். நன் முயற்சிகளுக்கு யாண்டும் இறைவன் துணே உண்டு.

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைக்கு பல அறிஞர்கள் தமிழாக்கம் செய்து இருக்கிருர்கள். அவற்றுள், திருப்பராய்த்துறை ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண தபோவனம் சுவாமி ஸ்ரீமத் சித்பவானந்தா அவர்களது தமிழாக்கத்தை இலவச வெளியீடு செய்வதற்கு அனுமதி அளித்த தபோவன சுவாமிஜி அவர்களுக்கும், கவினுற அச்சிட்டு, புத்தகம் வடிவம் ஆக்கித்தந்த ஆண்டிபட்டி ஸ்ரீ மீனுட்சி அச்சகத்தாருக்கும், பொருளுதவி செய்த அன்பர்களுக்கும் எங்களது நன்றியைக் காணிக்கை ஆக்குகின்றோம்.

எல்லோரும் படித்து பயனடைய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் ஆண்டிபட்டி பழநி பாதயாத்திரை 15-வது ஆண்டு இலவச வெளியீடாக இந்நூலை இறைவனது பாதத்தில் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

மகாபாரத யுத்தத்தின் ஆரம்பத்தில், கண் தெரியாத திருத ராஷ்ட்ர மன்னன் ஹஸ்தனுபுரத்தில் இருந்து கொண்டே போர்களத்துச் செய்திகளை தனக்குச் சொல்லும்படி, ஸஞ்சயன் என்ற மந்திரியை நியமிக்கிருன். வேத வியாசரது அருளால் ஞான திருஷ்டி பெற்றவனுன ஸஞ்சயன் களத்தில் நடந்தவற்றை திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்கிருன்.

இனி "ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை" என்னும்
ஞான கூடத்தில் நுழைவோம்.

பழநி பாதயாத்திரைக்குழு,
சக்கம்பட்டி
ஆண்டிபட்டி

22—1—1989.

ஓம்

தியான சுலோகங்கள்.

1. ஓம் தாயே, பகவத் கீதை. சாக்ஷாத் பகவான் நாராயணனுல் பார்த்தனுக்கு உபதே சிக்கப்பெற்றவள், புராண முனியாகிய வியாசரால் மஹாபாரத்தின் கண் அமைக்கப்பெற்றவள் அத்வைத அமிர்த்தத்தை வர்ஷிப்பவள் பிறவிப்பணியைப் போக்கு-பவள், பதினெட்டு அத்தியாயங்களையுடையவள் ஆகிய பகவதீ உன்னைத் தியானிகிறேன்.

2. விசால புத்தியுடையவரும், நன்கு அலர்ந்த தாமரையிதழ் போன்ற கண்களையுடையவரும் ஆகிய வியாசரே, மஹாபாரதம் என்னும் எண்ணெ நிறைந்த ஞான தீபத்தை ஏற்றி வைத்த உமக்கு நமஸ்காரம்.

3. சரண் அடைந்தவர்களுக்குக் கற்பக விருக்ஷம் போன்றவனும், பசுவை ஓட்டுவதற்கு ஒரு கையில் பிரம்பைப் பிடித்திருப்பவனும், கீதை என்னும் அமிர்தத்தைக் கறந்தவனும், சின் முத்திரை தாங்கியிருப்பவனும் ஆகிய கிருஷ்ணனுக்கு நமஸ்காரம்.

4. உபநிஷதங்கள் யாவும் பசுக்கள், கிருஷ்ணன் பால் கறப்பவன், பார்த்தன் கன்று, அருந்துபவர் பேரறிஞர், கீதை என்னும் அமிர்தம் ஒப்பற்ற பால் ஆகிறது.

5. கம்சனையும்; சாணுரனையும் கொன்றவன்; தேவகிக்குப் பரமானந்தத்தைக் கொடுப்பவன்; ஜகத்குரு; தேவன்; வசுதேவருடைய மகன் ஆகிய கிருஷ்ணனை வணங்குகிறேன்.

6. குருக்ஷேத்திரப் போர்க்களத்தில் இருந்த ரண நதிக்குப் பீஷ்மரும், துரோணரும் கரைகள்; ஜயத்ரதன் ஜலம். காந்தார மன்னன் நீலோத்பலம் என்னும் புஷ்பம்; சல்லியன் சுராமீன்; கிருபன் என்பவன் பிரவாகம்; கர்ணன் பேரலைகள்; அச்வத்தாமனும் விகர்ணனும் பயங்கரமான மகர மீன்கள்; துரியோதனன் நீர்ச்சுழல். கிருஷ்ணனைப் படகோட்டியாகக் கொண்டு அது பாண்டவர்களால் கடக்கப்படுகிறது.

7. பராசரர் புதல்வராகிய வியாசரின் வாக்கு என்னும் நீரில் உதித்த, பல கதைகளை மகரந்தமாக உடைய ஹரி கதா பிரசங் கத்தால் அலர்ந்து உலகத்தில் நல்லோர் என்னும் தேன் வண்டு களால் நாள் தோறும் ஆனந்தமாக அருந்தப் பெற்ற, கீதையின் மூலம் நறுமணத்தையுடைய, குற்றமற்ற மகாபாரதம் என்னும் தாமரைப் பூவானது கலியினுடைய தோஷத்தை நீக்க விரும்புபவ னுக்கு நலம் தருவதாகுக.

8. யாருடைய கிருபையானது ஊமையைப் பேசவைக்கிறதோ, முடவனை மலையைச் தாண்டச் செய்கிறதோ, அந்த பரமானந்த மாதவனை நான் வணங்குகின்றேன்.

9. பிரம்மா, வருணன், இந்திரன், ருத்திரன். மருத் தேவதைகள் யாரை திவ்யமான ஸ்துதிகளால் ஸ்துதிக்கிறார்களோ, ஸாம கானம் செய்கிறவர்கள் யாரை அங்கமும் பதக்கிரமமும் உபநிஷ தங்களும் கூடிய வேதங்களால் பாடுகிறார்களோ, யோகிகள் தியான முதிர்ச்சியால் மனதை யார் பால் வைத்து உணர்கிறார் களோ; சுர. அசுரக் கூட்டங்கள் யாருடைய முடிவை அறிகிறார் களில்லையோ. அந்தத் தெய்வத்துக்கு நமஸ்காரம்.

ஓம் தத் ஸத்.

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை

முதல் அத்தியாயம்
அர்ஜுன விஷாதயோகம்

திருதராஷ்டிரர் சொன்னது

ஓ ஸஞ்ஜயா, தர்மக்ஷேத்திரமாகிய குருக்ஷேத்திரத்தில்
யுத்தம் செய்ய விரும்பித்திரண்ட நம்மவர்களும்
பாண்டவர்களும் என்னதான் செய்தார்கள்? 1

ஸஞ்ஜயன் சொன்னது

அப்பொழுது ராஜாவாகிய துர்யோதனன் அணிவகுத்து
நின்ற பாண்டவர்களுடைய படையைப் பார்த்ததும்
(துரோண) ஆசாரியரை யணுகிப்பின் வரும் வார்த்தையைச்
சொல்லுவானுயினன். 2

ஆசாரியரே, உமது சிஷ்யனும் துருபதன் புதல்வனுமாகிய
அவ்வல்லவனுல் அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கும் இப்பெரிய
பாண்டவப் படையைப் பாரும். 3

இங்கே (பாண்டவப் படையில்) சூரர்களாகவும். பெரிய
வில்லாளிகளாகவும், யுத்தத்தில் பீமனுக்கும் அர்ஜுனனுக்
கும் சமானமானவருமான யுயுதானனும். விராடதேசத்தரச
னும், மகாரதனுகிய துருபததேசத்து அரசனும். 4

திருஷ்டகேதுவும், சேகிதானனும், வீரியமுடைய காசிராஜ
னும், புருஜித் என்பவனும், குந்தி போஜனும், மனிதருள்
முதன்மை வகிக்கும் சைபியன் என்பவனும், 5

பேராற்றல் படைத்திருக்கும் யுதாமன்யுவும்,வல்லமையுடைய
உத்தமௌஜா என்பவனும், சுபத்திரையின் புதல்வனும்,
திரௌபதியின் புதல்வர்களும் கூடியிருக்கின்றனர்.
இவர்கள் எல்லோரும் மகாரதர்களேயாவர். 6

பிராம்மணசிரேஷ்டரே, நம்மவர்களுள் யார் சிறந்தவர்களோ அவர்களைக்கூடத் தெரிந்து கொள்ளுக. என்னுடைய சேனையின் நாயகர்களைப்பற்றி உமக்குத் தகவல் தெரிவித்தற் பொருட்டுச் சொல்லுகிறேன். 7

தாங்களும், பீஷ்மரும், கர்ணனும், போர்முனையில் வெற்றியே வடிவெடுத்துள்ள கிருபாசாரியரும், அஸ்வத்தாமாவும், விகர்ணனும், சோமதத்தன் புதல்வன் பூரிசிரவஸும், ஜயத்ரதனும் இருக்கின்றீர்கள். 8

மேலும் எல்லாரும் என்பொருட்டு உயிரைக் கொடுக்கத் துணிந்தவர்களாயும், பலவிதமான ஆயுதங்களையும் அம்புகளையும் உடையவர்களாயும், யுத்தத்தில் மிகத்தேர்ந்தவர்களாயும் பல சூரர்கள் இருக்கின்றனர். 9

பீஷ்மர் பாதுகாக்கும் நமது படை பரந்து அளவு கடந்து இருக்கிறது. பீமன் பரிபாலிக்கும் அவர்கள் படையோ கட்டுக்கு அடங்கியது. 10

படை வகுப்புகள் அனைத்திலும் அவரவர் இடங்களில் நின்று கொண்டு எல்லாருமே பீஷ்மரையே காப்பாற்றுக. 11

வல்லமை வாய்ந்தவரும், குருகுல வயோதிகருமாகிய பாட்டனார் அவனுக்கு (துர்யோதனனுக்கு) உற்சாகத்தை ஊட்ட உரக்கச் சிம்மநாதம் செய்து சங்கை ஊதினார். 12

பிறகு சங்குகளும், பேரிகைகளும், தம்பட்டங்களும், பறைகளும் கொம்புகளும் திடீரென்று முழங்கின. அது பேரொலியாயிருந்தது 13

பின்பு வெள்ளைக் குதிரைகள் பூட்டிய சிறந்த தேரில் வீற்றிருந்த மாதவனும் பாண்டவனும் தங்கள் தெய்விக சங்குகளை உரக்க ஊதினார்கள். 14

ஹிருஷீகேசன் பாஞ்சஜன்யம் என்ற சங்கை ஊதினான். தனஞ்ஜயன் தேவதத்தம் என்ற சங்கை நாதித்தான். பெருவினையாற்றுபவனாகிய பீமசேனன் பௌண்ட்ரம் என்ற பெரிய சங்கை ஒலித்தான். 15

குந்தியின் புதல்வன் ராஜா யுதிஷ்டிரன் அனந்த விஜயம் என்ற சங்கையும், நகுலனும் சஹாதேவனும் சுகோஷம் மணிபுஷ்பகம் என்ற சங்குகளையும் ஊதினார்கள். 16

விற்படையில் தலைசிறந்த காசிராஜனும் மகாரதனானசிகண் டியும், திருஷ்டத்யும்நனும் விராடதேசத்தரசனும் பிறரால் வெல்லப்படாத சாத்யகியும், 17

மண்ணாள்பவனே, துருபதனும் திரௌபதியின் புதல்வர் களும் தோள்வலிவுடையவனாகிய சுபத்திரையின் மகனும் ஆக எல்லோரும் தனித்தனியே சங்குகளை ஊதினார்கள். 18

மேலும் அப்பெருமுழக்கம் விண்ணையும் மண்ணையும் சேர்ந் தொலிக்கச் செய்வதாய், திருதராஷ்டிரக் கூட்டத்தாரின் நெஞ்சுகளை வீறப்பிளந்தது. 19

அரசே! அப்பால் குரங்குக் கொடியுடையோனாகிய அர்ஜுனன் போர்துவக்கத் தலைப்பட்டிருந்த திருதராஷ்டிரக் கூட்டத்தாரைப் பார்த்து, அம்புகள் பறக்க ஆரம்பிக்குமுன், வில்லை ஏந்திக்கொண்டு கிருஷ்ணனுக்கு இச்சொல்லை உரைத்தான்.

அர்ஜுனன் சொன்னது

அச்யுதா, படைகளிரண்டுக்கு மிடையில் என் தேரை நிறுத்துக. 20-21

இப்போரில் யான் யாரோடு யுத்தம் செய்ய வேண்டுமென் பதையும், போர் விரும்பி முன்னிற்பார் யார் என்பதையும் கவனிக்கிறேன். 22

புல்லறிவாளனாகிய துர்யோதனனுக்குப் பிரீதி செய்யும் வண்ணம் போர்புரிய இங்குத் திரண்டிருப்போரை நான் காணவேண்டும். 23

ஸஞ்ஜயன் சொன்னது

திருதராஷ்டிரரே, குடாகேசனால் இங்ஙனம் சொல்லப்பட்ட ஹ்ரிஷீகேசர் இரண்டு சேனைகளினிடையில் பீஷ்ம துரோணர்களுக் கெதிரிலும் எல்லாவேந்தர்களுக் கெதிரிலும் மாண்புடைய தேரை நிறுத்தி "பார்த்தா, கூடியுள்ள இக்கௌரவர்களைப் பார்" என்று பகர்ந்தார். 24-25

அங்கே தந்தையரையும், பாட்டன்மாரையும், ஆசாரியர்களை யும், மாதுலரையும், அண்ணன் தம்பிகளையும், மக்களையும், பேரர்களையும், தோழர்களையும் பார்த்தன் பார்த்தான். 26

இரண்டு சேனைகளிலும் இருக்கும் மாமன்மார்களையும், அன்பர்களையும், நிற்கின்ற பந்துக்கள் எல்லாரையும் குந்தியின் மகனாகிய அர்ஜுனன் உற்றுப்பார்த்துப் பேரிரக்கம் படைத்தவனாய் விசனத்துடன் இங்ஙனம் பகர்ந்தான்.

அர்ஜுனன் சொன்னது

கிருஷ்ணா, போர்புரிதற்குக் கூடியுள்ள உற்றாரைப் பார்த்து, என் உறுப்புகள் சேர்வடைகின்றன. வாயும் வறள்கிறது. என் உடலில் நடுக்கமும் மயிர்ச்சிலிர்ப்பும் உண்டாகின்றன. 27-28-29

கையினின்று காண்டீவம் நழுவுகிறது. மேலெல்லாம் தோலும் எரிகிறது. என்னால் நிற்க இயலவில்லை மனது சுழல்கிறது. கேசவா, கேடுடைய சகுனங்களையும் காண்கிறேன். போரிலே சுற்றத்தாரைக் கொல்லுதலில் நன்மையை நான் காண்கிறேனில்லை 30-31

கிருஷ்ணா, வெற்றியையும், ராஜ்யத்தையும், இன்பங்களையும் நான் வேண்டுகிலேன் கோவிந்தா. யாவர் பொருட்டு நாம் ராஜ்யத்தையும் போகங்களையும், இன்பங்களையும், விரும்புகின்றோமோ அவர்களாகிய ஆசாரியர்கள், தந்தையர், மக்கள், பாட்டன்மார், மாதுலர், மாமனார், பேரர், மைத்துனர், சம்பந்திகள் முதலாயினோர் உயிரையும், செல்வங்களையும் துறந்தவராய் இங்கு வந்து நிற்கின்றனர். நமக்கு ராஜ்யத்தால், போகத்தால் அல்லது ஜீவித்திருப்பதால்தான் ஆவதென்ன! 32-33-34

மதுஸூதனா, நான் கொல்லப்படினும் மூவுலகை ஆளுதற்கென்றும் இவர்களைக் கொல்லேன். பூமியின் பொருட்டுக் கொல்வேனோ? 35

ஜனார்தனா, திருதராஷ்டிர புதல்வர்களைக் கொன்று நமக்கு என்ன இன்பம் வரப்போகிறது? இந்த ஆததாயிகளைக் கொல்வதால் பாபமே நம்மை வந்தடையும். 36

ஆதலால் நம் சுற்றத்தாராகிய திருதராஷ்டிர புத்திரர்களைக் கொல்லுதல் நமக்கு தகாது மாதவா, உற்றாரைக் கொன்று நாம் இன்புற்றிருப்பது எங்ஙனம்? 37

ஆசை மிகுதியால் அறிவிழந்த இவர்கள் குலநாசத்தால் விளையும் கேட்டையும் மித்திர துரோகத்தால் விளையும் பாதகத்தையும் காண்கிலராயினும் குலநாசத்தால் உண்டாகும் கேட்டை நன்கு உணர்ந்த நாம் ஏன், ஜனார்தனா, இப் பாபத்தினின்று பின்வாங்கத் தெரிந்து கொள்ளலாகாது?

குலம் அழிந்தால் என்றுமுள்ள குல தர்மங்கள் அழிகின்றன. தர்மநாசத்தால் குலம் முழுவதையும் அதர்மம் சூழ்கிறது.

அதர்மம் மிகுதலால் குலப் பெண்கள் கற்பிழக்கின்றனர். கிருஷ்ணா, மாதர் கற்பிழக்குமிடத்து வர்ணக் கலப்பு உண்டாகிறது 38-39-40-41

கலப்பினால் குலத்தார்க்கும் அதனை அழித்தார்க்கும் நரகமே ஏற்படுகிறது. அவர்களுடைய பிதிர்க்கள் பிண்டத்தையும் நீரையும் இழந்து வீழ்கிறார்கள். 42

குல நாசகர்கள் செய்யும் வர்ணக் கலப்பை விளைவிக்கும் இக்கேடுகளால் நிலைத்துள்ள ஜாதி தருமங்களும் குல தர்மங்களும் நிலை குலைக்கப்படும். 43

ஜனார்த்தனா, குல தர்மத்தை இழந்தவர் நரகத்தில் நெடிது வசிக்கின்றனர் என்று கேட்டிருக்கிறோம். 44

அரச சுக ஆசையினால் சுற்றத்தாரைக் கொல்லத் துணிதல் என்ற பெரும்பாபத்தைச் செய்யத் தலைப்பட்டோம் அந்தோ!

எதிர்க்காமலும் ஆயுதமில்லாமலும் இருக்கின்ற என்னைக் கையில் ஆயுதம் பிடித்து திருதராஷ்டிர மக்கள் யுத்தத்தில் கொல்லுவார்களானால் அதுவே எனக்குப் பெருநன்மை யாகும் 45-46

ஸஞ்ஜயன் சொன்னது

இங்ஙனம் இயம்பி, அம்பையும் வில்லையும் அரங்கத்தில் எறிந்துவிட்டுத் துயரம் துய்க்கும் மனத்தினனாய் அர்ஜுனன் தேர்த்தட்டில் உட்கார்ந்தான். 47

பிரம்மவித்தையைப் புகட்டுவதும், யோகசாஸ்திரமானதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுன சம்வாதமாக வந்துள்ளதுமாகிய பகவத்கீதை என்னும் உபநிஷதத்தின்கண் அர்ஜுன விஷாதயோகம் என்ற முதல் அத்தியாயம்.

இரண்டாம் அத்தியாயம்

ஸாங்கிய யோகம்

ஸஞ்ஜயன் சொன்னது

அங்ஙனம் இரக்கம் ததும்பி, கண்ணில் நீர் நிறைந்து, பார்வை குறைந்து, துக்கப்பட்ட அர்ஜுனனுக்கு, மதுசூதனர் இவ்வாக்கியத்தைச் சொன்னார். 1

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

அர்ஜுனா, ஆரியனுக்கு அடாததும் சுவர்க்கத்தைத் தடுப்பதும், புகழைப் போக்குவதுமான இவ்வுள்ளச் சோர்வு இந்நெருக்கடியில் எங்கிருந்து உன்னை வந்தடைந்தது? 2

பார்த்தா. அலியின் இயல்பை அடையாதே. அது உனக்குப் பொருந்தாது. எதிரியை வாட்டுபவனே, இழிவான உள்ளத் தளர்வைத் துறந்துவிட்டு எழுந்திராய். 3

அர்ஜுனன் சொன்னது

பகைவரைத் தொலைப்பவரே, மதுவைக் கொன்றவரே, போற்றுதற்குரிய பீஷ்மரையும், துரோணரையும் நான் எங்ஙனம் போரில் எதிர்த்துப் பாணங்களால் அடிப்பேன்? 4

மேன்மை பொருந்திய குருக்களைக் கொல்லாமல் இவ்வுலகில் பிக்ஷையேற்று உண்பதும் சாலச் சிறந்தது. ஆனால் ஆசாரியர்களைக் கொன்றால் ரத்தம் கலந்த பொருளையும் போகத்தையும் இம்மையிலேயே அனுபவிப்பவனாவேன். 5

நாம் இவர்களை ஜயிப்பது அல்லது இவர்கள் நம்மை ஜயிப்பது -இதில் நமக்கு எது மேலானது என்பது விளங்கவில்லை. எவரைக் கொன்றபின் நாம் உயிர்வாழ விரும்பமாட்டோமா அத்தகைய திருதராஷ்டிரக் கூட்டத்தார் எதிரில் வந்து நிற்கின்றனர். 6

சிறுமை என்ற கேட்டினுல் நல்லியல்பை இழந்த நான் அறநெறியை அறியப் பெருது மயங்கி உம்மை வினவுகிறேன். எனக்குச் சிறப்பீனுவதை உறுதியாக இயம்பும்; நான் உமது சிஷ்யன், தஞ்சமடைகிறேன், உபதேசித்தருளும். 7

பூமியில் நிகரற்றதும், ஆக்கத்தையுடையதுமான ஆட்சியைப் பெறினும், அமரர்க்கு அதிபதியாயிருக்கப் பெறினும், என் புலன்களைப் பொசுக்குகின்ற துன்பத்தை அவை துடைக்குமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. 8

ஸஞ்ஜயன் சொன்னது

பகைவனைப் பொசுக்கும் குடாகேசனுகிய அர்ஜுனன் ஹ்ரிஷீகேசனுகிய கோவிந்தனுக்கு இங்ஙனம் இயம்பிப் போர்புரியேன்'' என்று பேசாதிருந்து விட்டான்.

திருதராஷ்டிரா, இரண்டு சேனைகளுக்கு மிடையில் இன்னற்படுகிற அர்ஜுனனுக்கு இளமுறுவல் பூத்தவராய் ஹ்ரிஷீகேசர் இம்மொழிகளை இயம்பினுர். 10

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

துயரத்துக்குரியவர் அல்லார் பொருட்டுத் துயருறுகிருய்; ஞானியரது நல்லுரையும் நவில்கிருய். இறந்தார்க்கோ இருப்பார்க்கோ புலம்பார் பண்டிதர் 11

முன்பு எப்பொழுதாவது நான், நீ, இவ்வரசர்கள் ஆகியவர்களில் யாராவது இல்லாதிருந்ததில்லை. இக்காயங்கள் அழியுமிடத்தும் நாம் இல்லாமற் போகமாட்டோம். 12

ஆத்மாவுக்கு இவ்வுடலில் இளமையும், யௌவனமும், மூப்பும் உண்டாவது போல் வேறு உடல் எடுப்பதும் அமைகிறது. தீரன் அதன் பொருட்டு மயங்கான். 13

குந்தியின் மைந்தா, பொறிகள் புலன்களிடத்துப் பொருந்து தலால் குளிர், வெப்பம், இன்பம், துன்பம் முதலியன உண்டாகின்றன தோன்றுதலும் மறைதலும் நிலையாமையும் அவைகளின் இயல்பு. பாரதா, அவைகளைப் பொறுத்துக் கொள். 14

புருஷ சிரேஷ்டனே, எவன் இவற்றால் இன்னலுறான், இன்பதுன்பங்களை ஒப்பாக உணர்கிறான், அத்தீரனே சாகாநிலைக்குத் தகுந்தவனாகிறான். 15

இல்லாததற்கு இருப்புக்கிடையாது. இருப்பது இல்லாமற் போவதுமில்லை. உண்மையறிந்தவர்க்கே இவ்விரண்டின் முடிபு விளங்கும். 16

உலகெலாம் பரவிய பொருள் அழிவற்றதென்று அறிக அழியாப் பொருளை அழிக்க யாருக்கும் இயலாது. 17

நித்தியமாய், நாசமற்றதாய், அளப்பரியதாய் உள்ள ஆத்மா வின் இவ்வுடலங்கள் யாவும் அழியும் தன்மையனவாம். ஆதலால் பாரதா, போர் புரிக. 18

ஆத்மாவைக் கொலையாளி யென்றும் கொலையுண்பானென் றும் எண்ணும் இருவரும் அறியாதார். ஆத்மாகொல்லுவது மில்லை கொலையுண்பதுமில்லை. 19

இவ்வாத்மா ஒருபோதும் பிறப்பதுமில்லை, இறப்பதுமில்லை. இது இல்லாதிருந்து பிறகு பிறந்ததல்ல. (இருந்து பிறகு இறந்ததல்ல.) இது பிறவாதது, இறவாதது, தேயாதது. வளராதது. காயம் கொல்லப்படுமிடத்தும் ஆத்மா கொல்லப் படுவதில்லை. 0

பார்த்தா, இவ்வாத்மாவை அழியாதது,மாறாதது பிறவாதது, குறையாதது என்று அறிபவன் எப்படி யாரைக்கொல்வான், யாரைக் கொல்விப்பான்? 21

பழுதுபட்ட துணிகளைக் களைந்துவிட்டு மனிதன் புதியவை களைப் போட்டுக் கொள்வது போன்று ஆத்மா பழைய உடலங்களை நீத்துப் புதியன புகுகிறது. 22

ஆயுதங்கள் ஆத்மாவை வெட்டமாட்டா; தீ அதை எரிக்காது; நீர் நனைக்காது; காற்றும் அதை உலர்த்தாது. 23

இவ்வாத்மா வெட்டுண்ணுன், வேகான், நனையான், உலரான் இவன் நித்தியமாய் நிறைவாய் நிலையாய், அசைவற்றவனுய், என்றுமிருப்பவனும். 24

இவ்வாத்மா பொறிகளுக்குத் தென்படாதவன், சிந்தனைக்கு எட்டாதவன், மாறுபடாதவன் எனப்படுகிருன் ஆத்மாவை இங்ஙனம் அறிந்து துன்பத்தை அகற்று. 25

ஒருவேளை இவ்வாத்மா என்றும் பிறந்து என்றும் மடிவடைகிருனென்று எண்ணுவாயாளுல் அப்பொழுதும் பெருந்தோளுடையாய், அவன் பொருட்டு நீ வருந்துதல் பொருந்தாது. 26

பிறந்தவன் இறப்பதும், இறந்தவன் பிறப்பதும் உறுதியெனில் விலக்கமுடியாத விஷயத்தில் நீ வருந்துவது பொருத்தமாகாது. 27

பாரதா, [1]உயிர்கள் துவக்கத்தில் தோன்ருமலும் இடையில் தோன்றியும், இறுதியில் தோன்ருமலும் இருக்கின்றன. இதைக் குறித்து வருந்துவானேன்? 28

இவ்வாத்மா வியப்புக்குரியதென்று விழிக்கிருனொருவன், இது என்ன விந்தையென்று விள்ளுகிருன் வேறு ஒருவன். ஆச்சர்யம் என்று காது கொடுக்கிருன் இன்னொருவன், மற்றொருவன் இதைக் கேட்டும் அறிந்திலன். 29

பாரதா, உடல்கள் அனைத்திலும் உறைகின்ற ஆத்மா என்றும் வதைக்கப்படாதவன். ஆகையால் உயிர்களின் பொருட்டு நீ வருந்துதல் வேண்டாம். 30

ஸ்வதர்மத்தை நோக்குமிடத்தும் நீ மனம் நடுங்கலாகாது. அறப்போரைக் காட்டிலும் வேறு சிறப்பு அரசனுக்கில்லை. 31

பார்த்தா, தற்செயலாய் நேர்ந்ததும் திறந்த சுவர்க்க வாயில் போன்றதுமான இந்த யுத்தத்தை பாக்கியவான்களாகிய க்ஷத்திரியர்களே அடைகிருர்கள். 32

அறப்போர் ஆகிய இதனை ஆற்ருயேல் நீ அதனுல் ஸ்வதர் மத்தையும் கீர்த்தியையும் இழந்து பாபத்தை அடைவாய். 33

மானுடர் உன்னை யாண்டும் இகழ்ந்து பேசுவார்கள். போற்று தலுக்குரிய ஒருவன் தூற்றப்படுவது இறப்பதிலும் இழிவே.

பயத்தால் போரினின்று நீ பின்வாங்கினுயென்று மகாரதிகர் கள் எண்ணுவார்கள். எவர்பால் நீ பெருமை பெற்றிருந்தா யோ அவர்பால் சிறுமையுறுவாய். 34-35

உன் பகைவர்கள் உன் திறமையைப் பழித்துப் பகரவொணுச் சுடு சொற்களைச் செப்புவார்கள். அதைவிடப் பெருந்துன்பம் யாது உளது? 36

போரில் மடிந்தால் பொன்னுலகத்தைப் பெற்றிடுவாய் வென்ருல் மண்ணுலகை ஆண்டு அனுபவிப்பாய். ஆகையால் கௌந்தேய, போரின் பொருட்டு உறுதி கொண்டு எழுந்திரு.

இன்பம் துன்பம், லாபம் நஷ்டம், வெற்றி தோல்வி ஆகிய வைகளைச் சமனுகக் கருதிப் போரில் முனைக. அதனுல் நீ பாபம் அடையாய். 37-38

ஆத்ம தத்துவத்தைப்பற்றிய அறிவு உனக்குப் புகட்டப்பட் டது இனிப் பார்த்தா, யோகத்தைப்பற்றிக்கேள். யோகபுத்தி யைப் பெறுவாயாகில் நீ கர்மபந்தத்திலிருந்து விடுபடுவாய்.

இதில் முயற்சி வீண்போதல் இல்லை. குற்றமொன்றும் வராது. இதைச் சிறிது பழகினும் பெரும் பயத்தினின்று இது காப்பாற்றும். 39-40

குருகுலத்துதித்தோய், இந்த யோகத்தில் உறுதி கொண்ட வனுக்கு புத்தி ஒன்றேயாம். உறுதி கொள்ளாதவர்களின் புத்திகள் பல கிளைகளையுடையனவும் முடிவற்றவைகளுமாம். 41

வேதமொழியில் விருப்பமுடையவர்கள், சுவர்க்கத்தை விளைவிக்கிற கருமத்துக்கு அன்னியம் ஒன்றுமில்லை என்பவர்கள், காமம் நிறைந்தவர்கள், சுவர்க்கமே முடிவானபேறு என்பவர்கள்—இத்தகைய அவிவேகிகளுடைய புஷ்பாலங்காரமான வசனத்தைக் கேட்டு அறிவு கலங்கப் பெறுபவர்க்கும் உறுதியான புத்தி உள்ளத்தில் உண்டாவதில்லை. அவர்களுடைய புஷ்பாலங்கரமான சொற்கள் போக ஐசுவரியத்தைப் பெறுவதற்கான காமிய கரும விசேஷங்கள் நிறைந்தனவாயும் புதிய பிறவிகளை உண்டு பண்ணுவனவாயும் இருக்கும் 42-43-44

அர்ஜுனா, வேதங்கள் முக்குணமயமான ஸம்ஸாரத்தைப் பற்றியவைகள். நீ இருமைகளின்று விடுபட்டு எப்பொழுதும் நடுவு நின்று யோக க்ஷேமங்கள் அற்று, ஆத்ம சொரூபத்தில் நிலைத்திருந்து, முக்குணங்களைக் கடந்தவனாகுக 45

எங்கும் நீர்ப் பெருக்கெடுத்திருக்கையில் கிணறு பயன்படுகிறவளவு. ஞானத்தையுடைய பிரம்ம நிஷ்டனுக்கு வேதங்கள் பயன்படுகின்றன. 46

வினையாற்றக் கடமைப்பட்டுள்ளாய். வினைப்பயனில் ஒருபோழுதும் உரிமை பாராட்டாதே. வினைப்பயன் விளைவிப்பவன் ஆய்விடாதே. வெறுமனே இருப்பதில் விருப்புக் கொள்ளாதே. 47

தனஞ்ஜயா, யோகத்தில் நிலைபெற்று. பற்று அற்று, வெற்றி தோல்விகளைச் சமமாகக் கொண்டு,கருமம் செய்.நடுவுநிலை யோகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. 48

சமபுத்தியோடு செயல் புரிவதைவிட ஆசையோடு செயல் புரிவது மிகக் கீழானதே, சமபுத்தியின்கண் சரணடைக. பயன் கருதுபவர் கயவர் ஆவர் 49

மனநடுவு பெற்றவன் நன்மை தீமை யிரண்டையும் இம்மையில் துறக்கிறான் ஆகையால் நீ யோகத்தைச் சார்த்திடு. திறமையுடன் செயல்புரிதல் யோகம். 50

நடுவு நிற்கும் ஞானிகள் வினைப்பயனை விட்டொழித்து, பிறவித்தளை நீங்கி, கேடில்லாப் பெருநிலையடைகின்றனர்.

உன் அறிவானது எப்பொழுது அவிவேகம் என்னும் அழுக்கைக் கடக்குமோ அப்பொழுது கேட்கப் போவதிலும் கேட்டதிலும் பற்றின்மையைப் பெறுவாய். (பல்பொருள்)கேட்டுக் கலங்கும் உன் அறிவு ஆத்மாவின்கண் என்று அசையாது உறுதி பெறுமோ, அன்று நீ யோகம் அடைவாய். 51-52-53

அர்ஜுனன் சொன்னது

கேசவா, ஸமாதியில் நிலைத்த நிறை ஞானியின் இலக்ஷணம் யாது? உறுதியான அறிவுடையவன் எதைப் பேசுகிறான் எப்படி அமர்கிறான், எவ்வாறு நடக்கிறான்? 54

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

பார்த்தா, மனதிலெழுகின்ற ஆசைகளை யெல்லாம் அகற்றி ஆத்மாவில் ஆத்ம திருப்தி யடைந்திருப்பவன் ஸ்திதப்பிரக்ஞன் என்று சொல்லப்படுகிறான். 55

துன்பத்தில் துவளாத, இன்பத்தில் நாட்டமில்லாத, பற்று, அச்சம், சினமற்ற, உறுதியான உள்ளத்தையுடையவன் முனி எனப்படுகிறான். 56

எவன் எங்கும் பற்றிலனாய், நலம் தருவதை அடைந்து மகிழாதும், கேடு தருவதை அடைந்து நொந்து கொள்ளாதும் இருக்கிறானோ அவன் அறிவு உறுதிபெறுகிறது. 57

ஆமை தன் அவயவங்களை அடக்கிக் கொள்வது போல் பொருள்களிடத்திருந்து பொறிகளை முழுதும் உள்ளிழுக்க வல்லவனுக்கு நிறை ஞானம் நிலைபெறுகிறது. 58

இந்திரியங்களைத் தடுத்து வைப்பவனுக்கு விஷயானுபவங்களில்லை; ஆசையுண்டு. பரமாத்மாவைத்தரிசித்த பின் அவனுடைய ஆசையும் அழிகிறது. நெறி நிற்கும் நல்லறிஞனுடைய மனதையும் கொந்தளிப்புள்ள இந்திரியங்கள் பலவந்தமாகப் பற்றியிழுக்கின்றன. 59-60

யோகநிஷ்டன் அவைகளையெல்லாம் அடக்கி என்னைப்பரகதியாகக் கொண்டிருக்கிறான். இந்திரியங்களைவசமாக்கியவனுக்கு அறிவு நிலைபெறுகிறது. 61

பொருள்களை நினைப்பதால் பற்றுண்டாகிறது. பற்று ஆசை யாகப் பரிணமிக்கிறது. ஆசை சினமாக வடிவெடுக்கிறது. சினத்தால் மனக்குழப்பம்; குழப்பத்தால் நினைவின்மை; நினைவு நாசத்தால் புத்தி நாசம்; புத்தி நாசத்தால் ஆள் அழிகிறுன். 62-63

விருப்பு வெறுப்பற்றனவும், ஆத்ம வசப்பட்டனவும் ஆகிய இந்திரியங்களால் விஷயங்களில் உலவுகின்ற மனவேந்தன் மனத்தெளிவடைகிறுன். மனவமைதியில் மனிதனது துன்பங்களனைத்தும் ஒழியும். ஏனெனில் மனவமைதியுடைய வனுக்கு அறிவு விரைவில் ஆத்ம சொரூபத்தில் நிலை பெறுகிறது. 64-65

மனமடங்காதவனுக்கு ஆத்ம போதமுமில்லை, ஆத்ம பாவனையுமில்லை. ஆத்ம தியானமில்லாதவனுக்கு சாந்தி கிடையாது. சாந்தி யில்லாதவனுக்கு இன்பமேது? நீர்மேல் கப்பலைக் காற்றுனது கவர்வது போன்று, அலைகின்ற இந்தி ரியங்களைப் பின் தொடரும் மனது அவனது விவேகத்தை அரிக்கிறது. 66 67

ஆகையால் ஆற்றலுடையாய்! யாருடைய பொறிகள் புலன் களினின்று பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவனது அறிவு நிலை பெற்றுள்ளது உயிர்களனைத்துக்கும் எது இரவோ அதில் யோகி விழித்திருக்கிறுன். உயிர்களெல்லாம் துய்த்து ணரும் நிலை தத்துவ ஞானிக்கு இரவு. 68-69

அசைவற்ற நிறை கடலில் ஆறுகள் சென்றடங்குவது போல் எம் முனிவன்பால் ஆசைகளனைத்தும் சென்றெடுங்குகின்ற னவோ அவனே சாந்தியடைகிறுன். ஆசையுள்ளான் சாந்தியடையான். எப்புருஷன் ஆசைகளை அறவே அகற்றி பற்றற்று, அஹங்கார மமகாரமின்றி நடமாடுகிறுனே அவன் சாந்தியடைகிறுன். பார்த்தா, இதுவே பிரம்ம நிலை பேறு ஆகும். இதை அடைபவனுக்கு மோகமில்லை இறுதிக் காலத்திலாவது இதில் நிலைத்திருப்பவன் பிரம்ம நிர்வாணத்தை அடைகிறுன். 70-71-72

ஓம்

மூன்றும் அத்தியாயம்

கர்ம யோகம்

அர்ஜுனன் சொன்னது

ஜனார்தன, கர்மத்திலும் ஞானம் சிறந்ததென்பது தம் கருத்தாயின், என்னை ஏன் கேசவா, கொடுவினையில் ஈடுபடுத்துகிறீர்? 1

முரண்படுவனபோன்ற மொழிகளில் என் அறிவைக் குழப்புகின்றீர் போலும். நான் நலன் பெறுவதற்கான ஒன்றை உறுதியாக இயம்பும். 2

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

பாபமற்றவனே, தத்வ விசாரம் செய்கிறவர்களுக்கு ஞான யோகம் என்றும், அதை அனுஷ்டிக்கிறவர்களுக்குக் கர்ம யோகம் என்றும் இரண்டு நன்னெறிகள் முன்பே என்னால் இயம்பப்பட்டிருக்கின்றன. 3

புருஷன் கருமங்களை அனுஷ்டிக்காமையினால் கர்ம அதீதத்தை அடைவதில்லை; வெறும் சந்நியாசத்தால் நிறை நிலையைப் பெறுவதுமில்லை. 4

யாரும் ஒரு கணப்பொழுதேனும் செயலாற்றாதிருப்பதில்லை. ஏனென்றால் பிரகிருதியினின்று உதித்த குணங்களால் ஒவ்வொரு உயிரும் தன் வயமின்றிக்கர்மம் செய்விக்கப் படுகின்றது. 5

கர்மேந்திரியங்களை அடக்கி, இந்திரிய விஷயங்களை மனதால் எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் மூடன் பொய்யொழுக்க முடையவனென்று பகரப்படுகிறான். 6

அர்ஜுன, ஆனால் இந்திரியங்களை மனதால் அடக்கிப் பற்றற்று, கர்மேந்திரியங்களைக்கொண்டு கர்மயோகம் செய்பவன் மேலானவனே. 7

நித்திய கர்மத்தை நீ செய். செயலின்மையைவிடச்செயல் சிறந்தது. செயலிலானுக்கு உடலைப் பேணுதல் கூட இயலாது

யக்ஞகர்மம் தவிர மற்ற கர்மத்தால் இவ்வுலகம் கட்டுண்கிறது. குந்தியின் மைந்தா, யக்ஞத்துக்கான கர்மத்தைப் பற்றற்று நன்கியற்று. 8-9

சிருஷ்டித் துவக்கத்தில் பிரமதேவன் யக்ஞத்தோடே பிரஜைகளைப் படைத்து "இதனால் விருத்தியடையுங்கள்; இது உங்களுக்குக் காமதேனுவாகட்டும்" என்றார். 10

"இதனால் தேவர்களைப் பேணுங்கள், தேவர்கள் உங்களைப் பேணட்டும். பரஸ்பரம் பேணிப் பெருநன்மை யெய்துவீர்." "யாகத்தால் பேணப்பெற்ற தேவர்கள் உங்களுக்கு நாடிய போகங்களை நல்குவார்கள்." அங்ஙனம் அவர்களால் கொடுக்கப்பெற்று அவர்களுக்குக்கைம்மாறு அளிக்காது நுகர்பவன் திருடன். 11-12

யாகத்தில் மிஞ்சியதை உண்ணும் நல்லோர் எல்லாப்பாபங் களினின்றும் விடுபடுகின்றனர். ஆனால் தங்கள் பொருட்டே சமைக்கும் பாவிகள் பாபத்தை உண்கின்றனர். 13

உணவினின்று உயிர்கள் உண்டாகின்றன. மழையினின்று உணவு உருப்படுகிறது. யக்ஞத்திலிருந்து மழை வருகிறது. யக்ஞத்துக்குப் பிறப்பிடம் கர்மம். 14

கர்மம் வேதத்தினின்று உதித்ததென அறிக.வேதம் பரமாத் மாவினின்று வந்தது. ஆகையால் எங்கும் நிறைந்துள்ள வேதம் யாண்டும் யக்ஞத்தில் நிலை பெற்றுள்ளது. 15

இகத்தில் இங்ஙனம் இயக்கப்பெற்றுள்ள சக்கரத்தைப் பின் பற்றுதவன், ஓ பார்த்தா, பாபவாழ்க்கையுடையோனாய், புலனகளில் பொருந்தினவனாய், வீணே வாழ்கிறான். ஆனால் ஆத்மாவில் இன்புற்று, ஆத்மாவில் திருப்தியடைந்து, ஆத் மாவில் மகிழ்ந்திருப்பவனுக்கு வினையாற்றும் கடமையில்லை.

அவனுக்குக் கர்மம் செய்து ஒன்றைப் பெறுதலும், செய்யாது எதையாவது இழத்தலும் இல்லை. ஏதாவது பொருளை நாடி உயிர்களைச் சார்ந்திருப்பதும் அவனுக்கில்லை. ஆகையால் யாண்டும் பற்றற்றுப் பண்புடன் பெருவினையாற்றுக. ஏனென்றால் பற்றற்றுத் தொழில் புரியும் புருஷனே பெரு நிலையைப் பெறுகிறான். 16 17-18-19

ஜனகர் முதலியவர்கள் கர்மத்தாலேயே முக்தியடைந்தார் கள். உலகத்தை நல்வழியில் நடாத்துதலை நன்குணர்ந்தா வது கர்மஞ்செய்யக் கடப்பாடுடைத்திரு. 20

மேலோன் எதனைச்செய்கிறானே அதையே மற்ற மனிதர் பின்பற்றுகின்றனர். அவன் எதைப் பிரமாணமாக்குகிறானே அதையே உலகம் அனுசரிக்கிறது. பார்த்தா, மூவுலகிலும் எனக்கு கடமையொன்றும் கிடையாது. அடையாத ஒன்றை இனி அடைந்தாக வேண்டும் என்பதும் இல்லவே இல்லை. ஆயினும் நான் கர்மம் செய்துகொண்டே இருக்கிறேன். 22

அர்ஜுனு, நான் அயர்வின்றி எப்பொழுதும் கர்மத்தில் ஈடுபடாவிடில், மனிதர்கள் என் வழியையே யாண்டும் பின்பற்றுவர். 23

நான் கர்மம் செய்யாவிட்டால் இவ்வுலகங்கள் அழிந்து போம். ஜாதிக்கலப்புக்கும் நானே கர்த்தாவாய் மக்களைக் கெடுத்தவன் ஆவேன். 24

பார்த்தா, பற்றுள்ளவராய்ப் பாமரர் கர்மம் செய்வதுபோல் பண்டிதர் பற்றில்லாராய்ப் பாரினில் பெருநெறி புகட்டுதற் பொருட்டுக் கர்மம் செய்ய வேண்டும். 25

ஞானியானவன் கர்மப்பற்றுள்ள அக்ஞானிகளிடத்து மனக் கலக்கத்தை யுண்டுபண்ணலாகாது. எல்லாக் கர்மங்களிலும தானே ஈடுபட்டுக்கொண்டு மற்றவர்களையும் ஈடுபடுத்த வேண்டும். 26

பிரகிருதியின் குணங்களால் யாண்டும் கருமங்கள் செய்யப் படுகின்றன. அகங்காரத்தால் மோகமடைந்தவன் "நான் கர்த்தா'' என்று நினைக்கிருன். 27

ஆனுல், பெருந்தோளுடையாய், குணகர்மத்தின் தத்துவ ஞானியோ, குணங்கள், குணங்களில் பிரவர்த்திக்கின்றன வென்று அறிந்து பற்றுவைப்பதில்லை. 28

பிரகிருதியின் குணங்களால் மோகமடைந்து குணங்களின் தொழில்களில் பற்று வைக்கின்ற மந்தபுத்தியினரைத் தெளிந்த அறிவுடையோர் கலங்கும்படி செய்யலாகாது 29

கர்மமெல்லாம் எனக்குஅர்பித்து, சித்தத்தைச் சைதன்யத் தில் வைத்து, ஆசையையும் மமகாரத்தையும் அகற்றி, மனக்கொதிப்பின்றிப் போர் புரிவாயாக. 30

எனது இக்கோட்பாட்டை எம்மனிதர் சிரத்தையுடனும் பொருமைப்படாதும் பின்பற்றுகிருர்களோ அவர்கள் கூட வினையினின்று விடுபடுகிருர்கள். 31

எனது இக்கொள்கையை மற்று யார் இகழ்ந்து பின் பற்றுவ தில்லையோ, எவ்வித ஞானமும் விவேகமும் இல்லாத அம்மூடர்களைக் கெட்டுப் போனவர்களென்றறிக. 32

ஞானியும் தன் இயல்புக்கு ஏற்றபடி நடக்கிருன். உயிர்கள் அவ்வவைகளின் இயல்பைப் பின்பற்றுகின்றன. தடை செய்வதால் ஆவதென்ன? 33

இந்திரியங்களுக்கு விஷயங்களில் விருப்பு வெறுப்பு உண்டு. அவைகளுக்கு வசப்படலாகாது. அவைகளே அவனுக்குச் சத்துருக்கள். நன்கியற்றப்படும் பரதர்மத்தைவிட குணமில்லாத் தன் தர்மம் மேலானது. ஸ்வதர்மத்தில் இறப்பது மேல் பிறர் தர்மம் பயம் தருவதாம். 34-35

விருஷ்ணி குலத்தோய், இப்புருஷன் இச்சிக்காதிருந்தும் பலவந்தமாய் ஏவப்பட்டவனுய் எதனுல் தள்ளுண்டு பாபம் செய்கிருன் ?. ரஜோகுணத்துதித்த இக்காமம்தான், இக்குரோதம் தான் எதையும் உண்ணவல்லது; பெரும் பாபமுடையது; ஈண்டு இதை எதிரியென அறிக. 36-37

நெருப்பானது புகையினுலும், கண்ணுடி அழுக்கினுலும், சிசு கருப்பையினுலும் மூடப்பட்டிருப்பது போன்று ஞானம் ஆசையினுல் மூடப்பட்டிருக்கிறது. குந்தியின் மைந்தா, ஞானியின் நித்திய சத்துருவும் காமவடிவெடுத்ததும், நிரப்பமுடியாததும், போதும் எனுததும் ஆகிய இந்த ஆசையினுல் ஞானம் மூடப்பட்டிருகிறது. இந்திரியங்களும், மனதும், புத்தியும் அதற்கு இருப்பிடம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவைகளால் இதுஞானத்தை மறைத்து மனிதனை மயக்குகிறது. 38-39-40

ஆகையால் பரதவீரா, நீ முதலில் இந்திரியங்களை அடக்கி ஞான விக்ஞானத்தை அழிக்கின்ற பாபவடிவாம் ஆசையை அறவே ஒழித்துவிடு. இந்திரியங்கள் (உடலினும்)பெரிதாம். அவற்றிலும் மேலானது மனம். புத்தியோ மனதைவிடப் பெரியது. புத்திக்கும் உயர்ந்தது ஆத்மா. 41-42

மகாபாகுவே, இங்ஙனம் புத்தியிலும் மேலான ஆத்மாவால் ஆத்மாவை அடக்கி, வெல்லமுடியாததும் ஆசை வடிவுடையதுமாகிய சத்துருவை அழித்துவிடு. 43

பிரம்ம வித்தையைப் புகட்டுவதும், யோக சாஸ்திரமானதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுன சம்வாதமாக வந்துள்ளது மாகிய பகவத் கீதை என்னும் உபநிஷதத்தின் கண் கர்மயோகம் என்னும் மூன்ரும் அத்தியாயம்.

ஓம்

நான்காம் அத்தியாயம்

ஞானகர்மஸந்யாஸ யோகம்

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

அழிவற்ற இந்த யோகத்தை நான் விவஸ்வானுக்குப் பகர்ந்தேன். விவஸ்வான் மனுவுக்கு மொழிந்தான். மனு இக்ஷ்வாகுவுக்கு உரைத்தான். இவ்வாறு பரம்பரையாக வந்துள்ள இந்த யோகத்தை ராஜரிஷிகள் அறிந்திருந்தார்கள். பரந்தப, காலக்கிரமத்தில் அந்த யோகம் இவ்வுலகில் நஷ்டமாய் விட்டது. என் பக்தனுகவும் தோழனுகவும் இருக்கிருயாதலால், இப்பழைய அதே யோகமானது இன்று என்னுல் உனக்கு இயம்பப்பட்டது இது மேலான மறையாம். 1-2-3

அர்ஜுனன் சொன்னது

உமது பிறப்புப் பிந்தியது; விவஸ்வானுடைய பிறப்பு முந்தியது. தாம் அன்று அவருக்குப் பகர்த்தீர் என்பதை நான் அறிவது எங்ஙனம்? 4

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

எனக்கும் உனக்கும் அர்ஜுனு. பிறவிகள் பல கழிந்து போயின. பரந்தபா, அவற்றையெல்லாம் நான் அறிகிறேன்; நீ அறியமாட்டாய்; நான் பிறப்பற்றவன், அழிவற்றவன், உயிர்களுக்கெல்லாம் ஈசன் எனினும் பிரகிருதியை வசப்படுத்தி ஆத்ம மாயையினுல் அவதரிக்கிறேன். 5-6

பாரதா, எப்பொழுதெல்லாம் அறம் அழிந்துபோய் மறம் மேலெழுகிறதோ, அப்பொழுதெல்லாம் என்னை நான் பிறப்பித்துக்கொள்கிறேன். நல்லாரைக் காப்பதற்கும், கெட்டவரைக் கரந்தொடுக்குதற்கும், தர்மத்தை நிலைநாட்டுதற்கும் யுகந்தோறும் நான் அவதரிக்கிறேன். 7-8

அர்ஜுனு. இங்ஙனம் எனது திவ்வியப் பிறப்பையும் செயலையும் உள்ளபடி அறிபவன் உடலை நீத்து மறு பிறப்பெய்துவதில்லை; என்னையே அடைகிருன். 9

ஆசை, அச்சம், சினம் நீங்கினவர்களாய், என் மயமாய், என்னை அடைக்கலம் புகுந்து. ஞானதபசால் புனிதர்களாய்ப் பலர் என் இயல்பை எய்தினர். 10

யார் என்னை எப்படி வழிபடுகிருரோ அவர்க்கு நான் அப்படியே அருள் புரிகிறேன் பார்த்தா, மக்கள் யாண்டும் என் வழியையே பின்பற்றுகின்றனர். 11

வினைப் பயனை விரும்புபவர்கள் இம்மையில் தேவதைகளைத் தொழுகின்றனர். ஏனென்றால் வையகத்தில் வினைப்பயன் விரைவில் உண்டாகிறது. குணத்துக்கும் கர்மத்துக்கும் ஏற்ப நான்கு வருணங்களை நான் படைத்தேன். அதற்குக் கர்த்தா எனினும் என்னை அவிகாரி யென்றும் அகர்த்தா வென்றும் அறிக. 12-13

கர்மங்கள் என்னைத் தீண்டா; எனக்குக் கர்மபலனில் ஆசை யில்லை. இங்ஙனம் என்னை அறிபவன் கர்மங்களில் கட்டுண்ணான். முன்னாளைய முமுக்ஷுக்களும் இங்ஙன மறிந்து கர்மம் செய்தனர். ஆகையால் நீயும் முன்னாளில் முன்னோர் செய்த படி வினையாற்றுவாயாக. 14-15

கர்மம் எது, அகர்மம் எது என்பதில் ஞானிகளே தடுமாற்ற மடைகின்றனர். எதைக்கர்மமென்று அறிந்து.கேட்டினின்று விடுபடுவாயோ அதை உனக்குப் பகர்வேன். 16

கர்மத்தின் போக்கைத் தெரியவேண்டும். விலக்கப்பட்ட கர்மம் எவை என்பது தெரியவேண்டும். கர்மத்தைக் கடந்த நிலையையும் தெரியவேண்டும்.கர்மத்தின் போக்கு அறிதற்கு அரியது. 17

கர்மத்தில் அகர்மத்தையும், அகர்மத்தில் கர்மத்தையும் காண்போன் மக்களுள் மேதாவி; அவனே யோகி; அவனே எல்லாம் செய்து முடித்தவன். எவனது கர்மங்கள் எல்லாம் ஆசையும் சங்கற்பமும் அற்றனவோ, எவனது கருமங்கள் ஞானத் தீயால் எரிக்கப்பட்டனவோ, அவனைப் பண்டிதன் என்று ஞானிகள் பகர்கிறார்கள். 18-19

வினைப்பயனில் பற்றற்றவனாய், நித்தியதிருப்தனாய்,எதையும் சாராதவனாய் இருப்பவன் கருமத்தில் ஈடுபட்டாலும் அவன் கர்மம் செய்கிறவன் அல்லன். ஆசையறறவன், மனதையும் உடலையும் அடக்கினவன்,உடைமைகளை துறந்தவன்,வெறும் உடலால் வினையாற்றுபவன் பாபத்தை அடைவதில்லை.

தற்செயலாய்க் கிடைப்பதில் திருப்தியடைபவன். இருமை களைக் கடந்தவன், பொறாமையில்லாதவன், வெற்றியிலும தோல்வியிலும் நடுவு நிற்பவன் கர்மம் செய்தாலும் கட்டுப்படுவதில்லை. 20-21-22

பற்றிலனுய், முக்தனுய், ஞானத்தில் மனதை உறுதிப் படுத்தினவனுய், கடமையை யக்ஞமாகச் செய்பவனுடைய கர்மம் முழுதும் கரைந்து போகிறது. 23

அர்ப்பணம் செய்தல் பிரம்மம். நெய் முதலிய ஹவிஸும் பிரம்மம்; பிரம்மமாகிய அக்னியில் பிரம்மத்தால் கொடுக்கப் படுகிறது. பிரம்மமாகிய கர்மத்தில் மனங்குவிந்துள்ளவனுல் பிரம்மமே அடையப்படுகிறது. 4

சிலயோகிகள் தேவதைகளுக்கு யாகம் செய்கிருர்கள் இன்னும் சிலர் பிரம்மமாகிய அக்கினியில் ஆத்மாவைக் கொண்டு ஆத்மாவை ஹோமம் செய்கின்றனர். 25

அடக்குதல் என்ற அக்னியில் சிலர் செவி முதலிய இந்திரி யங்களே ஹோமம் செய்கிருர்கள். மற்றும் சிலர் சப்தம் முதலிய விஷயங்களே இந்திரியங்கள் என்ற அக்னியில் ஹோமம் செய்கிருர்கள். 26

இன்னும் சிலர் இந்திரிய கர்மங்களேயும், பிராண கர்மங்களே யும், மனதை ஆத்மாவின்கண் அடக்குதல் என்ற ஞான ஒளிவீசும் யோகத்தீயில் ஆகுதியாகக் கொடுக்கின்றனர். 27

திரவிய யக்ஞம், தபோ யக்ஞம், யோக யக்ஞம் செய்வர் சிலர். தன்னடக்கமும் உறுதியான விரதமும் உடைய மற்றவர் கற்றல், அறிதல் ஆகியவைகளே யாகமாகச்செய்வர்.

அபான வாயுவில் பிராணனேயும், பிராணவாயுவில் அபானனே யும் ஆகுதி செய்யும் சிலர் பிராண அபான வாயுக்களின் போக்கைத் தடுத்துப் பிராணுயாமத்தில் ஈடுபடுகின்றனர்.

முறையாக உண்பவர் சிலர் பிராணனில் பிராணனேப் படைக் கின்றனர். யாகத்தை அறிந்த இவர்கள் எல்லோரும் யாகத் தால் பாபத்தைப் போக்கியவர்களாம். 28-29-30

குருகுல சிரேஷ்டா, யக்ஞத்தெஞ்சும் அமு துண்போர் அழியாப் பொருளாகிய பிரம்மத்தை யடைகிருர்கள். யக்ஞம் செய்யாதவர்க்குஇவ்வுலகமேஇல்லேயென்ருல்அவ்வுலகேது? இப்படி வேதத்தில் பலவித யாகங்கள் விவரிக்கப்பட்டிருக் கின்றன, அவையாவும் கர்மத்தில் உண்டானவைகளென்று அறிந்து விடுதலேயடைவாயாக. 31-32

பரந்தபா, பொருளேக் கொண்டு செய்யும் யக்ஞத்தைவிட ஞானயக்ஞம் மேலானது. பார்த்தா, கர்மம் முழுதும் ஞானத்தில் முற்றுப்பெறுகிறது. 33

பணிந்தும், கேட்டும் பணிவிடை செய்தும் நீ அதை அறிக. உண்மையை யுணர்ந்த ஞானிகள் உனக்கு அந்த ஞானத்தை உபதேசிப்பார்கள். பாண்டவா, அந்த ஞானத்தைப் பெற்ற பின் நீ இப்படி மயக்கமடைய மாட்டாய். அந்த ஞானத்தால் எல்லா உயிர்களையும் உன்னிடத்தும் என்னிடத்தும் காண்பாய். 34-35

பாபிகளிலெல்லாம் நீ பெரும் பாபியாயிருப்பினும் பாபங்களை யெல்லாம் ஞானத்தெப்பத்தால் நீ கடந்து செல்வாய். சுடர் விட்டெரியும் தீயானது விறகுகளைச் சாம்பலாக்குவது போன்று, அர்ஜுனா, ஞானக்கனல் கர்மங்களை யெல்லாம் சாம்பலாக்குகிறது. 36-37

ஞானத்துக்கு ஒப்பானது, தூய்மை தரும் பாங்குடையது இவ்வுலகில் எதுவுமில்லை. யோகசித்தன் நாளடைவில் தன்னகத்தே இந்த ஞானத்தைப் பெறுகிறான். 38

சிரத்தையுடையவன், பரத்தைச் சார்ந்திருப்பவன், புலன்களை வென்றவன் ஞானத்தைப் பெறுகிறான். ஞானத்தைப்பெற்று விரைவில் மேலாம் சாந்தியடைகிறான். 39

அறிவிலி, சிரத்தையில்லாதவன், ஐயமுறுபவன் அழிவடைகிறான். ஐயமுறுபவனுக்கு இவ்வுலகும் இல்லை, அவ்வுலகும் இல்லை, இன்பமும் இல்லை. 40

யோகத்தால் கர்மத்தை விட்டு, ஞானத்தால் சம்சயத்தை அகற்றி, ஆத்மசொரூபத்தில் திளைத்திருப்பவனைக் கர்மங்கள் தளைக்கமாட்டா, தனஞ்சயா. 41

ஆகையால் அஞ்ஞானத்துதித்து உள்ளத்திலுள்ள ஆத்மாவைப்பற்றிய ஐயத்தை ஞானவாளால் வெட்டி, யோகத்தைக் கைக்கொண்டு பாரதா, எழுந்திரு. 42

பிரம்ம வித்தையைப் புகட்டுவதும், யோக சாஸ்திரமானதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுன சம்வாதமாக வந்துள்ளதுமாகிய பகவத் கீதை என்னும் உபநிஷத்தின்கண் ஞானகர்ம ஸந்யாஸ யோகம் என்ற நான்காம் அத்தியாயம்.

ஓம்

ஐந்தாம் அத்தியாயம்

ஸந்யாச யோகம்

அர்ஜுனன் சொன்னது

கிருஷ்ஞ கர்மத்தைத் துறக்கவும் பின்பு அதைக் கையாளவும் சொல்லுகிறீர். இவ்விரண்டினுள் சிறந்தது எதுவென்று நிச்சயிக்கப்பட்டதை எனக்கியம்பவும். 1

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

கர்ம ஸங்யாஸம், கர்மயோகம் ஆகிய இரண்டும் சிறப்பைத் தரும் எனினும் கர்ம ஸங்யாஸத்தைவிடக் கர்மயோகம் மேலானது. பெருந்தோளுடையாய். வெறுப்பும் விருப்பும் இல்லாதவன் நித்ய ஸங்யாஸி எனப்படுகிறுன். ஏனெனில் இருமைகளற்றவன் எளிதில்பந்தந்திலிருந்து விடுபடுகிறுன்

சாங்க்யமும் யோகமும் வெவ்வேறென்று பாலர் பகர்வர்; பண்டிதர் அங்ஙனம் பேசார் இவற்றுள் ஒன்றை உறுதியாய் அனுஷ்டிப்பவன் இரண்டின் பலனையும் பெறுகிறுன். 2-3-4

சாங்க்யர் அடையும் பேற்றை யோகியரும் அடைகின்றனர். சாங்க்யத்தையும் யோகத்தையும் ஒன்ருகக் காண்போன் உண்மை காண்கின்ருன். 5

பெருந்தோள் படைத்தவா, கர்மயோகம் செய்யாது கர்ம ஸங்யாஸம் பெறுதல் எளிதன்று. கர்மயோகம் செய்யும் முனிவனே; விரைவில் பிரம்மத்தை அடைகிருன். 6

கர்மயோக நிஷ்டன்,மனந்தெளிந்தவன்,உடலைவென்றவன், இந்திரியங்களை அடக்கியவன், தனதாத்மாவே உயிரனைத் துக்கும் ஆத்மாவெனக் காண்கிறவன் கர்மம் செய்யினும் கட்டுண்பதில்லை. 7

தத்துவம் தெரிந்தயோகி பார்க்கினும், கேட்கினும், தீண்டி னும், மோப்பினும், அருந்தினும், நடக்கினும், உறங்கினும், சுவாசிக்கினும், பேசினும், கழிக்கினும், பிடிக்கினும், கண் திறக்கினும், கண்மூடினும், பொறிகள் புலன்களில் போகின்றனவென்று உறுதி கொண்டு, "நான் ஒன்றையும் செய்கிறேனில்லை" என்று நினைப்பான். 8-9

பிரம்மத்தைச் சார்ந்து பற்றுதலைத் துறந்து கர்மங்களைச் செய்கிறவன், நீரில் தாமரையிலை போன்று பாபத்தில் பந்தப் படுவதில்லை யோகிகள் பற்றைத் துறந்து சித்த சுத்திக்காக வெறும் காயத்தாலும், மனதாலும், புத்தியினுலும், இந்திரி யங்களாலுமே கர்மம் செய்கிருர்கள். 10-11

யோகி வினைப்பயனில் பற்றற்று, நிஷ்டையினின்று உதிக்கும் சாந்தியை அடைகிருன். யோகம் செய்யாதவன் ஆசைக்கு வசப்பட்டு, பயனில் பற்று வைத்து பந்தப்படுகிருன். 12

தன்னை வசப்படுத்திய தேகியானவன் கர்மங்களையெல்லாம் விவேகத்தால் விலக்கிவிட்டு ஒன்றும் செய்யாதும் செய்விக் காதும் நவவாயில் நகரில் இன்புற்றிருக்கிருன். 13

வினைத்தலைமை, வினை, வினைப்பயனைப் பெறுதல் ஆகியவை களை இறைவன் உலகுக்கு உண்டு பண்ணவில்லை. இயற்கையே இங்ஙனம் செய்கிறது. 14

யாருடைய பாப புண்ணியத்தையும் பரமாத்மா பொருள் படுத்துவதில்லை. ஞானம் அக்ஞானத்தால் மூடப்பட்டிருக் கிறது. ஆதலால் உயிர்கள் மயக்கமடைகின்றன. 15

யாருடைய அக்ஞானம் ஆத்ம ஞானத்தால் அழிக்கப் படுகிறதோ, அவர்களுக்கு அந்த ஞானம் சூரியனைப் போன்றதாய்ப் பரமபொருளை விளக்குகிறது. 16

பிரம்மத்தில் புத்தியை வைப்பவர், அதுவே தாமாயிருப்பவர் அதிலேயே உறுதியாயிருப்பவர், அதையே புகலிடமாக்கு பவர், ஞானத்தால் பாபங்களைப் போக்கடிப்பவர் பின்பு பிறப்பதில்லை. 17

கல்வியடக்கமுடைய பிராம்மணனிடத்தும், பசுவினிடத்தும், யானையினிடத்தும், நாயினிடத்தும், நாயைத் தின்னும் கீழோ னிடத்தும் ஞானிகள் சமதிருஷ்யே வைக்கின்றனர். 18

மனதை சமநிலையில் உறுதிப்படுத்தியவர்களால் இம்மையிலேயே இயற்கை வெல்லப்படுகிறது. பிரம்மம் சமநிலையுடையது. தோஷமற்றது ஆகையால் அவர்கள் பிரம்மத்தில் நிலைத்திருக்கிறார்கள். 19

பிரம்மத்தை அறிந்தவன், பிரம்மத்தில் நிலைபெற்றவன் உறுதியான அறிவையுடையவன்,மனக்குழப்பமடையாதவன் பிரியமானதைப் பெற்று இன்பமடைவதுமில்லை; பிரியமில்லாததைப் பெற்று துன்பமடைவதுமில்லை. 20

புறப்பொருள்களில் மனம் பற்றாதவன் ஆத்மாவில் இன்பம் எய்துகிறான்.பிரம்ம சாமாதியில் மனதையுடைய அம்மனிதன் அழியாத சுகத்தை யடைகிறான். 21

இந்திரிய விஷயங்களில் தோன்றிய போகங்களே துன்பத்துக்கு ஏதுவானவைகளாம். குந்தியின் மகனே, ஆதியந்தமுடைய அவைகளில் ஞானி இன்பமுறுவதுஇல்லை. இம்மையில் சரீரத்தை விடுவதற்கு முன்பு காமம்,குரோதம் இவைகளின் வேகத்தைப் பொறுக்கவல்லவனே யோகி அவனே இன்பம் துய்ப்பவன். 22-23

ஆத்மாவில் இன்பம் துய்த்து, ஆத்மாவில் கிரீடித்து, இன்னும் ஆத்மாவில் உள்ளொளி காணும் யோகி தானே பிரம்மமாகி பிரம்ம நிர்வாணத்தை யடைகிறான். 24

தீவினைகளைக் களைத்து, ஐயங்களை அகற்றி, இந்திரியங்களை அடக்கி எல்லா உயிர்களின் நன்மையில் மகிழ்வுறும் ரிஷிகள் பிரம்ம நிர்வாணம் அடைகிறார்கள். விருப்பு வெறுப்பினின்று விடுபட்டு, மனதை யடக்கி, ஆத்மஞானம் அடையப்பெற்ற ஸந்யாசிகளுக்கு யாண்டும் மோக்ஷமுளது. 25-26

வெளி விஷயங்களை வெளியே வைத்து, கண்களைப் புருவங்களுக்கிடையில் நிறுத்தி, மூக்கில் இயங்கும் பிராண, அபான வாயுக்களைச் சமப்படுத்தி,இந்திரியம்,மனம்,புத்தி இவைகளை யடக்கி, மோக்ஷத்தை நாடி, ஆசை அச்சம் சினம் இவைகளை விட்டு முனியாயிருப்பவன் முக்தனே. 27-28

யக்ஞம், தபசு இவைகளை அனுபவிப்பனும், உலகனைத்துக்கும் ஈசனும் உயிர்களுக்கெல்லாம் நண்பனும் நான் என்று அறிபவன் சாந்தியடைகிறான். 29

ஓம்

ஆறும் அத்தியாயம்

தியான யோகம்

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

கர்ம பலனைச் சாராது செய்யவேண்டிய கர்மத்தைச் செய்பவனே ஸங்யாஸி, அவனே யோகி, அக்னி ஹோத்ரத்தை நிறுத்தியவனும் கர்மத்தை விட்டவனும் ஸங்யாஸி யாகான்.

பாண்டவா, எதை ஸங்யாஸம் என்கிறுர்களோ, அதையே யோகம் என்று அறிக. ஏனென்ருல் சங்கற்பத்தைத் துறவாதவன் யோகியாவதில்லை. 1-2

தியான யோகத்தில் முன்னேற விரும்புகிற முனிவனுக்குக் கர்மம் உபாயமாகிறது. தியான சித்தியடைந்தவனுக்கோ செயலற்றிருப்பது உபாயமாகிறது. 3

எப்பொழுது ஒருவன் விஷயங்களில் பற்றற்றுக் கர்மத்தில் கருத்து வைக்காது எண்ணங்களை விட்டொழிக்கிருனோ, அப்பொழுதுதான் அவன் யோகாரூடன் எனப்படுகிருன். 4

தன்னைத் தன்னுலே உயர்திக்கொள்க. தன்னை இழிவுறுத்தலாகாது. ஏனென்ருல் தானே தனக்கு நண்பன்; தானே தனக்குப்பகை. 5

தன்னைத்தான் வென்றவனுக்குத் தானே உறவினன் ஆனுல் தன்னை வெல்லாத ஆத்மா தனக்கே பகைவன் போலப் பகைமைசூழும். 6

தன்னைவென்று மனந்தெளிந்தவனுக்குக் குளிர் வெப்பங்களிலும், இன்ப துன்பங்களிலும், அங்ஙனமே புகழ்ச்சி இகழ்ச்சிகளிலும் பரமாத்மா தர்சனம் நிலைத்திருக்கும். 7

ஞானவிக்ஞானத்தில் திருப்தியடைந்த, மனம் சலியாத புலன்களை வென்ற, மண்கல் பொன்னைச்சமனுகக்கருதுகின்ற யோகியானவன் சமாதியில் உறுதிபெற்றவன் எனப்படுகிருன். 8

நல்லெண்ணமுடையவர், நண்பர், பகைவர், உதாசீனர், மத்யஸ்தர், வெறுப்பவர், சுற்றத்தார், சத்புருஷர், பாபிகள் ஆகியவர்களிடத்து ஒரே மனமுடையவன் மேலோன். 9

யோகி யாருக்கும் தென்படாது தனியனுய் இருந்து கொண்டு, உள்ளத்தையும் உடலையும் அடக்கி, ஆசையகற்றி உடைமைப் பொருள் இலனுய், யாண்டும் மனதை ஒடுக்க வேண்டும். 10

சுத்தமான இடத்தில் உறுதியானதும், அதிக உயரமல்லாததும், மிகத் தாழ்வல்லாததும், துணி, மான் தோல், தர்ப்பை இவைகளையுடையதுமாகிய ஆஸனத்தை நன்கமைத்துக் கொண்டு; ஆங்கு ஆஸனத்தமர்ந்து, மனதை ஒருமுகப் படுத்தி, மனம் இந்திரியங்கள் இவைகளின் செயலை யடக்கி, சித்த சுத்தியின் பொருட்டு யோகம் பயிலுக. 11-12

தேகம் தலை, கழுத்து இவைகளை நேராக அசையாது வைத்துக்கொண்டு உறுதியாயிருந்து தன் மூக்கு நுனியைப் பார்ப்பவன் போன்று திசைகளைப் பாராதிருத்தல் வேண்டும். உள்ளம் அமைதி பெற்று, அச்சத்தையகற்றி, பிரமம்ச்சரிய விரதம் காத்து, மனதையடக்கி, சித்தத்தை என்பால் இசைத்து, என்னைக் குறியாகக் கொண்டு, யோகத்தில் அமர்ந்திருக்க வேண்டும். 13-14

இங்ஙனம் யாண்டும் மனதை தியானத்தில் நிறுத்தி உள்ளத்தையடக்கிய யோகி, என்னிடத்துள்ள, முக்தியிலே முற்றுப் பெறுகிற சாந்தி எய்துகிருன். 15

அர்ஜுனு, அளவு கடந்துண்பவனுக்கு யோகமில்லை. அறவே உண்ணுதவனுக்கும் அஃதில்லை. மிகைபட உறங்குபவனுக்கும் மிகைபட விழித்திருப்பவனுக்கும் யோகம் இல்லை. 16

மிதமாய் உண்டு உடற்பயிற்சி செய்பவனுக்கு, அளவுடன் கர்மங்களைச் செய்து உறக்கத்திலும் விழிப்பிலும் முறைமை வகிப்பவனுக்கு, யோகம் துன்பத்தை துடைப்பதாகிறது. 17

ஆசைகளனைத்தினின்றும் நாட்டத்தை அகற்றி, நன்கு அடக்கப்பட்ட மனது ஆத்மாவிலேயே நிற்கின்ற பொழுது, ஒருவன் யோகத்தில் உறுதி பெற்றவன் எனப்படுகிருன். 18

ஆத்ம தியானம் பழகுகிற யோகியின் அடங்கிய மனதுக்கு, காற்றில்லா விடத்தில் வைத்த தீபம் அசையாதிருப்பது உபமானமாகக் கருதப்படுகிறது. 19

யோகப்பயிற்சியால் எப்பொழுது சித்தம் நன்கடங்கி அமைதி பெறுகிறதோ,மேலும்எப்பொழுது ஆத்மாவால் ஆத்மாவைக் கண்டு ஆத்மாவில் மகிழ்வுறுகிருனோ; இந்திரியங்களுக்கு எட்டாததும்,புத்தியினுல் கிரகிக்கப்படுவதும் முடிவில்லாததுமாகிய எந்த சுகத்தை யோகி அறிகிருனே, எதில் நிலைத்த பின் ஆத்ம சொரூபத்தினின்று அவன் அசைவதில்லையோ; எதை அடைந்து அதிலும் மிக்கதொருவேறு லாபத்தை நினைப்பதில்லையோ, எதில் நிலைத்திருந்து பெருந் துக்கத்தாலும் அசைக்கப்படுவதில்லையோ; துக்கத்தின் சேர்க்கையிலிருந்து பிரிந்து கொள்தலே யோகம் எனப்படுவதாகத் தெரிந்து கொள்க. தளரா நெஞ்சத்துடன் உறுதியாகத் தொடர்ந்து அந்த யோகத்தைப் பயிலுக. 20-21-22-22

சங்கற்பத்தில் பிறந்த ஆசைகள் அனைத்தையும் மிச்சமறத் துறந்துவிட்டு, உள்ளத்தால் எல்லாப் பக்கங்களினின்றும் இந்திரியக் கூட்டத்தை நன்கு அடக்கிக் கொண்டு; 24

உறுதியான அறிவினுலும் ஆத்மாவின்கண் நிலை நாட்டப் பெற்ற மனதாலும் சிறிது சிறிதாக அமைதி பெறுக. வேறு ஒன்றையும் நினையாதிருந்திடுக. 25

அலேவதும் நிலேயற்றதுமாகிய மனது எக்காரணத்தால் எதன் எதன்கண் திரிகிறதோ அதன் அதனிடத்திலிருந்து மீட்டுவித்து ஆத்மாவின் வசத்துக்குக் கொண்டு வருக. 26

மிகச் சாந்தமான மனதையுடைய, ரஜோ குணத்தின் வேகம் தணிந்த, பாபமற்ற, தானே பிரம்மமான யோகிக்கே பேரின்பம் அடுத்திடுகிறது. 27

இங்ஙனம் மனதை ஆத்மாவில் சதா நிலேக்கச் செய்து பாபம் நீங்கப்பெற்ற யோகியானவன் பிரம்மஞானத்தில் பிறக்கும் பேரானந்தத்தை எளிதில் எய்துகிருன். 28

யோகத்தில் உறுதிபெற்று எங்கும் சமதிருஷ்டி யுடையவன் தன்னே எல்லா உயிர்களிடத்தும், எல்லா உயிர்களேத் தன்னிடத்தும் இருப்பதாக காண்கிருன். 29

யார் என்னே எல்லாவற்றிலும், எல்லாவற்றையும் என்னிடத்திலும் காண்கிருனே அவன் காட்சியினின்று நான் மறைவதில்லே; அவனும் என் காட்சியினின்று மறைவதில்லே. 30

உள்ளது ஒன்றே என்று உறுதிகொண்டு, எல்லா உயிர்களிலுமிருக்கிற என்னேப்போற்றும் யோகி எப்பாங்கில் இருப்பினும் என்னிடத்து இருப்பவன் ஆகிருன். 31

அர்ஜுனு, தன்னேயே உவமையாகக்கொண்டு இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் எங்கும் ஒப்பக்காண்பவன் பரமயோகி யெனக் கருதப்படுகிறது. 32

அர்ஜுனன் சொன்னது

மதுசூதனு, "சமமாகப் பார்த்தல்" என்று தாம் புகட்டிய இந்தயோகமானது உறுதியாக நிலேத்திருக்குமென்று அலேகின்ற என் மனதுக்குத் தோன்றவில்லே. 33

கிருஷ்ணு, மனம் அலேயும் தன்மையது; திகைக்கச் செய்வது; வலிவுடையது; திடமுடையது; அதை அடக்குவது காற்றை அடக்குவது போன்று இயலாதது என்று நினேக்கிறேன். 34

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

தடந்தோளாய்! மனம் கட்டுப்படாதது; அலேயும் தன்மையது என்பதில் ஐயமில்லே எனினும் குந்தியின் மைந்தா, அப்பியாசத்தாலும் வைராக்கியத்தாலும் அதை அடக்கலாம். 35

மனதை அடக்காதவன் யோகம் அடையான் என்பது என் கருத்து. மனதை அடக்கி உபாயத்தால் முயலுபவனுக்கே அதை அடைய இயலும். 36

அர்ஜுனன் சொன்னது

சிரத்தையுடையோனுயினும் முயற்சிக் குறைவால் யோகத்தினின்று மனம் வழுவியவன், யோகம் நிறைவேருது என்ன கதியை யடைகிருன், கிருஷ்ணு? 37

பெருந்தோளாய், பிரம்ம மார்க்கத்தில் மோகமடைந்தவன் பற்றுக்கோடின்றி, இரண்டினின்றும் வழுவி சிதறடைந்த மேகம்போல் அழிந்து போகிருனல்லவா? 38

கிருஷ்ணு, எனது இந்த ஐயத்தை அறவே அறுக்கக் தகுந்தவர் நீரே. உம்மையன்றி இச்சந்தேகத்தைச் சிதைப்பவர் எவருமிலர். 39

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

பார்த்த அவனுக்கு இம்மையிலோ மறுமையிலோ அழிவென்பதில்லை நலஞ்செய்வோன் எவனும் நலிவுறுதல்இல்லையப்பா.

யோகப்பிரஷ்டன் புண்ணியம் செய்தவர் உலகங்களையடைந்து, அங்கு நெடிது வாழ்ந்திருந்து, செல்வம் நிறைந்த புனிதவான் இல்லத்தில் பிறக்கிருன். 40-41

அல்லது அறிவாளர்களாகிய யோகிகள் குலத்திலேயே (யோகப்பிரஷ்டன்) பிறக்கிருன். இதுபோன்ற பிறவி இவ்வுலகில் பெறுதற்கரிது. 42

குருநந்தன, இதில் முற்பிறப்பின் யோகசாதன அறிவைத் திரும்பவும் பெருகினன்; மோக்ஷத்தின் பொருட்டு மேலும் அதிகமாக அவன் முயலுகிருன். 43

தன் முயற்சியின்றிப்பூர்வஜன்ம அப்பியாசவேகத்தால் அவன் யோக சாதனத்தில் இழுக்கப்படுகிருன். வெறும் யோக ஆராய்ச்சியாளன கூட வேதத்தைக் கடப்பவன் ஆகிருன்.

பெரும் முயற்சியுடைய யோகிபாபங்களற்றுப் புனிதவானுய், பலபிறவிகளால் பக்குவமடைந்து பரகதியைப் பெறுகிருன்.

தவசிகளைவிட யோகி மேலானவன்; கல்விஞானமுடையவர்களைவிட மேலானவனுக அவன் கருதப்படுகிருன் கர்மிகளையும்விட அவன் சிறந்தவன் ஆகையால் அர்ஜுனு, யோகியாவாயாக 44-45-46

யார் சிரத்தையுடன் சித்தத்தை என்பால் வைத்து என்னைப் பஜிக்கிருனே, அவன் யோகிகள் எல்லாருள்ளும் மிக மேலானவன் என்பது என் கருத்து. 47

ஓம்

ஏழாம் அத்தியாயம்

ஞானவிஞ்ஞான யோகம்

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

பார்த்தா, என்பால் இசைந்த மனத்தினனும், என்னிடத்து அடைக்கலம் புகுந்தவனும், ஐயமற என்னை முற்றும் அறிவது எங்ஙனமென்று சொல்லக்கேளாய். விக்ஞானத்தோடு கூடிய இந்த ஞானத்தை மிச்சமில்லாமல் நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன். இதை அறிந்தபின் மேலும் நீ அறிய வேண்டியது எதுவும் பாக்கியில்லை. 1-2

ஆயிரக்கணக்கான மனிதர்களுள் யாரோ ஒருவன் மனநிறைவின் பொருட்டு முயலுகிறான் முயலுகின்ற பெருவாய்ப்புள்ளோர்களுள்ளும் யாரோ ஒருவன் என்னை உள்ளபடி அறிகிறான்.

நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, வானம், மனம் புத்தி, அஹங்காரம் இப்படி எட்டுவிதமாக என்பிரகிருதி பிரிவுபட்டிருக்கிறது இதுவே என்னுடைய கீழான பிரகிருதி. இதினின்று வேறானதும், உயிர் ஆவதும் ஆகிய என்னுடைய மேலான பிரகிருதியை அறிவாயாக. தோள்வலியோய் இந்த ஜகத்தானது இதனால் தாங்கப்படுகிறது. 3-4-5

உயிரனைத்தும் இவ்விரண்டு பிரகிருதிகளினின்று உண்டானவை என்று அறிவாயாக நான் ஜகத்து முழுதினுடைய தோற்றத்துக்கும் ஒடுக்கத்துக்கும் காரணம். 6

தனஞ்சயா, எனக்கு மேலானது வேறு எதுவும் இல்லை நூலிலே மணிகள் போன்று இவையாவும் என் மீது கோக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 7

குந்தியின் மைந்தா, நான் நீரில் சுவையாகவும், சந்திரசூரியர்களிடத்து ஜோதியாகவும், எல்லா வேதங்களிலும் ஓங்காரமாகவும், வானில் ஓசையாகவும, மக்களிடத்து ஆண்மையாகவும் இருக்கிறேன். மண்ணில் நறுமணமாகவும் தீயில் சுடராகவும் நான் இருக்கிறேன். எல்லா உயிர்களுள் உயிர்ப்பாகவும், தபஸ்விகள் தபஸாகவும இருப்பது நான். 8-9

பார்த்தா, எல்லா உயிர்களின் நிலைபேறுடைய வித்து என்று என்னை அறிக. அறிவாளர்களுடைய அறிவாகவும், தேஜஸ்விகளுடைய தேஜஸ் ஆகவும் நான் இருக்கிறேன். 10

பரதத்தலைவா, பலவான்களிடத்துக் காமமும் ராகமும் நீங்கப்பெற்ற சாமர்த்தியமாக நான் இருக்கிறேன் உயிர்களிடத்து தர்மத்துக்கு முரண்படாத காமமாக இருக்கிறேன். 11

சத்வ ரஜஸ் தமோ குணங்களில் உண்டான பொருள்களெல் லாம் என்னிடத்துத் தோன்றியவைகளே என்று அறிக. ஆயினும் நான் அவைகளைச் சாரவில்லை; அவைகள் என்னைச் சார்ந்திருக்கின்றன. 12

இம்முக்குணங்களால் ஆகிய வஸ்துக்களினுல் இவ்வுலக மெல்லாம் மயங்கிப்போய், இவைகளுக்கு மேலாகிய அழியாத என்னை அறிகிறதில்லை. 13

குணங்களால் ஆகிய என்னுடைய இந்த தேவமாயையானது உண்மையில் தாண்டமுடியாதது. யார் என்னையே சரணடை கின்ருர்களோ அவர்கள் இந்த மாயையைத் தாண்டுகின்றனர் பாபச் செயலையுடையவர், மூடர், மக்களுள் கடைத்தரமான வர். மாயையினுல் ஞானம் அபகரிக்கப்பட்டவர், அசுர இயல்பைப் பற்றி நிற்பவர்- இத்தகையவர்கள் என்னைப் போற்றுகின்றதில்லை. 14-15

பரதகுலப் பெருமகனுகிய அர்ஜுனு, துன்புற்றவன், ஞான வேட்கையுடையவன், பொருளின்பம தேடுபவன், ஞானிஆக நான்கு விதமான அறச்செயலாளர்கள் என்னைப் போற்று கின்றனர். 16

அவர்களுள் இடையருது யோகம் பூண்டு மாருத பக்தி பண்ணும் ஞானி மேலானவன்; ஏனென்ருல் நான் ஞானிக்கு மிகப் பிரியமானவன் அவனும் எனக்குப் பிரியமானவன். 17

இவர்கள் எல்லோரும் நல்லார்களே ஆயினும் ஞானி என் ஆத்ம சொரூபமே என்பது என் கருத்து ஏனென்ருல் யோகத்தில் நிலைத்திருப்பவனுகிய அவன் மிக உத்தமமான கதியாகிய என்னையே கடைப்பிடித்திருக்கிருன். 18

பலபிறவிகளுக்குப் பிறகே "யாவும் வாசுதேவ சொரூபம்" என்று ஞானி என்னை வணங்கி வந்தடைகிருன். அத்தகைய மஹாத்மா கிடைப்பதற்கரியவன். 19

பற்பல ஆசைகளால் அறிவை இழந்தவர்கள் அவரவர் இயற்கையால் தூண்டப்பட்டு, அவ்வவற்றிற்கு ஏற்ற நியமத் தைக் கையாண்டு, பிற தெய்வங்களை போற்றுகின்றனர். 20

எந்தெந்த பக்தன் எந்தெந்த தேவ வடிவத்தை சிரத்தை யோடு அர்ச்சிக்க இச்சிக்கிருனே அவ்வவனுடைய அந்த சிரத்தையை அசையாததாக நான் செய்கிறேன். 21

சிரத்தையோடு கூடியவனுகிய அவன் அத்தேவதையை ஆராதித்து அதனின்று தான் ஆசைப்பட்டவைகளை அடையப்பெறுகிருன் ஆயினும் அவ்வாசைப் பொருள்களை உண்மையில் வகுத்து வழங்குபவன் நானே. 22

ஆனல் அற்ப அறிவாளர்களாகிய அவர்கள் அடையும் பயன் அல்பமானதாகிறது. தேவர்களை வணங்குபவர் தேவர்களை அடைகின்றனர். என் அடியார்கள் என்னையே அடைகின்றனர். 23

என்னுடைய அழிவற்ற, ஒப்பற்ற பரசொரூபத்தை அறியாத அறிவிலிகள், புலன்களுக்கு எட்டாத என்னைப்புலன்களுக்குத் தென்படும் இயல்பை அடைந்தவனுக எண்ணுகின்றனர். 24

யோக மாயையினுல் நன்கு மூடப்பட்டுள்ள நான் எல்லோருடைய அறிவுக்கும் எட்டுகிறதில்லை. பிறவாத அழியாத என்னை இந்த மூட உலகம் அறிகிறதில்லை, 25

அர்ஜுனு, சென்றனவும் இருப்பனவும் வருவனவும் ஆகிய உயிர்களையெல்லாம் நான் அறிவேன், ஆனல் என்னை யாரும் அறியார். 26

பகைவரை வாட்டுகின்ற பாரதா, விருப்பு வெறுப்பினின்று உண்டாகும் துவந்துவ மோகத்தால் பிறக்கும் பொழுதே எல்லா உயிர்களும் குழப்பமடைகின்றன. 27

ஆனல் புண்ணிய கருமங்களுடைய எந்த ஜனங்களுக்கும் பாபம் முடிவடைகிறதோ துவந்துவ மோகத்திலிருந்து விடுதலையடைந்த அவர்கள் உறுதியான விரதமுடையவர்களாய் என்னை வழிபடுகின்றனர். 28

மூப்பினின்றும் மரணத்தினின்றும் விடுபடுதற்கு என்னை வழிபட்டு முயற்சி செய்கின்ற வர்கள் அந்த பிரம்மத்தையும் அத்யாத்மம் முழுவதையும், கர்மம் அனைத்தையும் அறிகின்றனர். 29

யார் என்னை அதிபூதத்துடனும், அதி தெய்வத்துடனும், அதியக்ஞத்துடனும் கூடினவனுக அறிகிருர்களோ யோகத்திலே நிலைநின்ற மனதையுடைய அவர்கள், சாகும் தறுவாயிலும் என்னை அறிகின்றனர் 30

பிரம்ம வித்தையை புகட்டுவதும், யோக சாஸ்திரமானதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுன சம்வாதமாக வந்துள்ளதுமாகிய பகவத் கீதை என்னும் உபநிஷதத்தின்கண் ஞானவிக்ஞான யோகம் என்ற ஏழாம் அத்தியாயம்.

ஓம்

எட்டாம் அத்தியாயம்

அக்ஷரப்ரஹ்ம யோகம்

அர்ஜுனன் சொன்னது

ஓ புருஷோத்தமா, அந்தப் பிரம்மம் யாது, அத்யாத்மம் எது, கர்மம் என்பது யாது, அதிபூதம் என்று சொல்லப்படுவது எது, மேலும் அதிதெய்வம் என்று எது அழைக்கப்படுகிறது?

மதுசூதனே, இந்த தேகத்தில் அதியக்ஞன் என்பவர் யார்? அவர் எப்படி இருக்கிறார்? தன்னடக்கம் பழகியவர்களால் மரணகாலத்திலும் நீர் எங்ஙனம் அறியப்படுபவர் ஆகின்றீர். 1-2

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

அழிவற்றதாயும் மேலானதாயுமிருப்பது பிரம்மம். அந்த ஸ்வபாவம் அத்யாத்மம் என்று சொல்லப்படுகிறது. உயிர்களை உண்டு பண்ணி, நிலைத்திருக்கச் செய்தலாகிய வேள்வி கர்மமெனப்படுகிறது. 3

உடல் எடுத்தவர்களுள் உயர்ந்தவனே, அழியும் பொருள் அதிபூதம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. புருஷ அதிதெய்வம் எனப்படுகிறான் இனி நானே ஈண்டு தேகத்தினுள் அதியக்ஞமாகிறேன். 4

மரணகாலத்திலும் என்னையே நினைத்துக் கொண்டு உடலைத் துறந்து, யார் போகிறானோ அவன் என் சொரூபத்தை அடைகிறான் இதில் ஐயமில்லை. 5

குந்தியின் புதல்வா, இறுதிக் காலத்தில் எப்பொருளை எண்ணிக்கொண்டு ஒருவன் உடலை உகுக்கிறானோ, எப்பொழுதும் அப்பொருளைப் பாவிப்பவனாகிய அவன் அதையே அடைகிறான்.

ஆகையால் சர்வ காலமும் என்னை நினைத்து கொண்டே போர்புரி; மனம் புத்தியை என்னிடத்து அர்ப்பணம் செய்வதால் சந்தேகமின்றி என்னையே அடைவாய். 6-7

பார்த்தா, வேறு விஷயங்களில் செல்லாது அப்பியாசம் என்னும் யோகத்தோடு கூடிய சித்தத்தால் தேஜோமயமான பரம புருஷனைச் சிந்திக்கிறவன் அப்புருஷனை அடைகிறான்.

முற்றும் உணர்ந்தவனை, தொல்லோனை, அனைத்தையும் ஆளுபவனை, அணுவுக்கும் நுண்மையனை. அனைத்தையும் தாங்குபவனை சிந்தனைக்கு எட்டாத வடிவுடையோனை, கதிரவனைப் போன்று ஒளிர்பவனை, அக்ஞான இருளுக்கு அப்பாற்பட்டவனை. பக்தியோடும் உறுதியான மனதோடும் யோகபலத்தோடும் புருவத்தின் மத்தியில் பிராணன் முழுதையும் வைத்து மரண காலத்தில் யார் நினைக்கிறானோ, அவன் அத்திவ்விய பரம புருஷனை அடைகிறான். 9-10

வேதத்தை அறிந்தவர்கள் எதை அழிவற்றது என்கின்றனர், பற்று நீங்கிய துறவிகள் எதனுள் புகுகின்றனர், எதை விரும்பி அவர்கள் பிரம்மசரியத்தைக் கடைப்பிடிக்கின்றனர், அந்த நிலையை உனக்குச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன். 11

பொறிவாயில் யாவையும் அடக்கி, மனதை ஹிருதயத்தில் நிறுத்தி, தன் பிராணனை உச்சந்தலையில் வைத்து, யோக தாரணையில் நிலைத்திருந்து 'ஓம்' என்கிற ஏகாக்ஷரமாகிய பிரம்ம மந்திரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு, என்னை ஸ்மரித்துக்கொண்டு, யார் உடலை நீத்துப் போகிறானோ அவன் பரமகதியைப் பெறுகிறான் 12-13

பார்த்தா, வேறு எண்ணமின்றி யார் என்னை நெடிது இடையறாது ஸ்மரிக்கிறானோ, அந்த ஒரு நிலைப்பட்ட யோகிக்கு நான் எளிதில் அகப்படுகிறேன். 14

பரம பக்குவப்பட்ட மகாத்மாக்கள் என்னை அடைந்து, துன்பத்துக்கு இருப்பிடமும் நிலையற்றதுமாகிய மறுபிறப்பை எடுப்பதில்லை. 15

அர்ஜுனா, பிரம்மலோகம் வரையில் உள்ள உலகங்களுக்கு மறுபிறப்புண்டு; குந்தியின் மைந்தா, மற்று என்னை அடைந்தவனுக்கு மறு பிறப்பில்லை. 16

ஆயிரம் யுகம் பிரம்மாவுக்கு ஒரு பகல் என்றும், ஆயிரம் யுகம் அவருக்கு ஓர் இரவு என்றும் அறிபவர் இராப்பகலின் தத்துவத்தை அறிபவர் ஆகின்றனர். 17

(பிரம்மாவின்) பகல் வரும் பொழுது தோன்றாநிலையிலிருந்து தோற்றங்கள் யாவும் வெளிப்படுகின்றன, இரவு வரும் பொழுது ஒடுக்கம் என்பதனுள் அவைகள் மறைகின்றன. 18

அர்ஜுனா, அதே இந்த உயிர்த்தொகை பிறந்து பிறந்து இரவு வரும் பொழுது தன்வசமின்றி ஒடுங்குகிறது; பகல் வரும் பொழுது வெளிப்படுகிறது. 19

ஆனுல் அந்த அவ்யக்தத்தைக் காட்டிலும் மேலான, நிலேத்துள்ள அவ்யக்தமொன்று உளது உயிர்களெல்லாம் அழியும் பொழுதும் அது அழிகிறதில்லே 20

அவ்யக்தம், அக்ஷரம் என்று சொல்லப்படுவதைப் பரமகதி என்று சொல்வர். எதை அடைந்து (உயிர்கள்) திரும்பி வருவதில்லேயோ, அது என்னுடைய பரமபதம். 21

அர்ஜுன, உயிர்கள் எவனுள் இருக்கின்றனவோ, எவனுல் இவையாவும் வியாபிக்கப்பட்டும் இருக்கின்றனவோ, அந்தப் பரம புருஷன் அனன்ய பக்தியால் அடையப்படுகிருன். 22

பரதகுலப் பெருமகனே, எக்காலத்தில் உடலே விட்டுப் போகின்ற யோகிகள் முக்தியடைகின்றனரோ, எக்காலத்தில் போகின்றவர்கள் பிறக்கின்றனரோ, அக்காலத்தைச் சொல்லுகிறேன். 23

தீ, ஒளி, பகல், சுக்கிலபக்ஷம், உத்தராயணத்தின் ஆறு மாதங்கள்— இவைகளில் உடலே நீத்துப்போகின்ற பிரம்ம ஞானிகள் பிரம்மத்தை அடைகிருர்கள். 24

புகை, இரவு, கிருஷ்ணபக்ஷம், தக்ஷிணயனத்தின் ஆறுமாதங்கள்- இவைகளில் போகின்ற யோகி சந்திரனது ஒளியைப் பெற்றிருந்து மறு பிறவியடைகிருன். 25

ஒளியும் இருளும் ஆகிய இவ்விரண்டுவழிகள் இயற்கையில் என்றென்றும் உள்ளவை என்று எண்ணப்படுகின்றன. ஒன்று பிறவாமைக்குப் போவது; மற்ருென்று பிறப்பைத் தருவது.

இவ்விரண்டு வழிகளேயும் அறிகிற எந்தயோகியும் மோகத்தையடைகிறதில்லே. ஆகையால் அர்ஜுன, எப்பொழுதும் யோகத்தில் நிலேத்தவனுயிரு. 26-27

இதை அறியும் யோகியானவன் வேதம், வேள்வி, தவம், தானம் ஆகியவைகளின் நற்பலனேக்கடந்து ஆதியாம் பரநிலேயை அடைகிருன். 28

பிரம்ம வித்தையைப் புகட்டுவதும், யோக சாஸ்திரமானதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுன சம்வாதமாக வந்துள்ளதுமாகிய பகவத் கீதை என்னும் உபநிஷதத்தின்கண் அக்ஷரப்ரஹ்ம யோகம் என்ற எட்டாம் அத்தியாயம்.

ஓம்

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்

ராஜவித்யா ராஜகுஹ்ய யோகம்

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

எதை அறிந்து அசுபத்திலிருந்து விடுபடுவாயோ, அனுபவத்தோடு கூடிய அந்த ஆழ்ந்த ஞானத்தைப் பொருமைப்படாத உனக்கு நன்கு எடுத்து உரைக்கிறேன். இந்த ஞானம் வித்தைகளுள் வேந்து; மறைபொருளுள் மேலானது; தூய்மை தருதலில் தலை சிறந்து; கண் கூடாக உணர்தற்குரியது; தர்மத்தோடு கூடியது; செய்தற்கு மிக எளியது; அழிவற்றது.

எதிரிகளை எரிப்பவனே, இந்த தர்மத்தில் சிரத்தையில்லாதவர்கள் என்னையடையாது மரணசம்சார மார்க்கத்தில் உழல்கின்றனர். அவ்யக்த மூர்த்தியாகிய என்னால் ஜகத்யாவும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பூதங்கள் என்னிடததிருக்கின்றன. ஆனால் நான் அவைகளிடத்திலலை. பூதங்கள் (உண்மையில்) என்னிடத்து நிற்பவைகளல்ல. என்னுடைய ஈசுவரயோக மகிமையைப்பார்! பூதகணங்களை ஆக்கவும் காக்கவும் செய்கிற என் சொரூபம் அவைகளிடத்து இல்லை. 1-2-3-4-5

எப்பொழுது எங்கும் சஞ்சரிக்கின்ற பெருங்காற்று வானத்தில் நிலைபெற்றிருப்பது போன்று பூதங்களெல்லாம் என்னிடத்திருக்கின்றன வென்று தெரிந்துகொள். 6

குந்தியின் புதல்வா, பூதங்களெல்லாம் கற்பமுடிவில் என்னுடைய பிரகிருதியை அடைகின்றன. மறுபடியும் கற்ப துவக்கத்தில் அவைகளை நான் தோற்றுவிக்கிறேன். என் பிரகிருதியை அருளுடையதாகச் செய்து சுதந்திரமில்லாது அபபிரகிருதியின் வசமாயிருக்கும் இவ்வியுர்த்திரள் யாவற்றையும் திரும்பத்திரும்ப நான் தோற்றுவிக்கிறேன். 7-8

தனஞ்சயா, அக்கருமங்களில் பற்றற்றவனும் உதாஸீனனைப்போன்று உட்கார்ந்திருப்பவனும் ஆகிய என்னை அவைகள் தளைக்கமாட்டா. குந்தியின் மகனே, என்னால் கண்காணிக்கப்பெற்று, பிரகிருதியானது ஸ்தாவர, ஜங்கம உலகத்தைச் சிருஷ்டிக்கிறது. இதன் காரணததால் ஜகத்தானது சுழல்கிறது. என்னுடைய பரசொரூபத்தையும், நான் உயிர்களுக்கெல்லாம் ஈசனுயிருப்பதையும் அறியாத மூடர்கள், ஒரு மானுட வடிவம் எடுத்தவன் என்றெண்ணி என்னை அவமதிக்கின்றனர். 9-10-11

வீண் ஆசையுடையவர்கள், பயன்படாச் செயலாளர்கள். கோணலறிவுடையவர்கள், விவேகமில்லாதவர்கள் மயல் ஊட்டுகிற ராக்ஷச ஆ சு ர இயல்பை அடைகின்றனர். பார்த்தா, ஆனால் மகாத்மாக்கள் தெய்விக இயல்பை அடைந் தவர்களாய், உயிர்களுக்குப் பிறப்பிடமும் அழியாதவனும் நான் என்று அறிந்து, வேறு எதிலும் பற்று வைக்காது என்னை வழிபடுகின்றனர். எப்பொழுதும் என்னைப் புகழ்பவ ராயும், உறுதியான விரதத்தோடு முயல்பவராயும், பக்தியுடன் நமஸ்கரிப்பவர்களாயும், நி த் தி ய யோ கி க ள் என்னை உபாஸிக்கின்றார்கள். ஞானயக்ஞத்தால் வேட்பவர்களாகிய ஏனையவர்களும் என்னை ஒன்றாய். வேறாய், பலவாய்- இத் தனை விதங்களில் உபாஸிக்கின்றனர். 12-13-14-15

நானே கிரது என்ற வைதிக கர்மம்; யக்ஞம் நானே; ஸ்வதா வாவது நான்; ஒளஷதம் நான்; மந்திரமாவது நான்; ஹோமம் செய்யப்படும் நெய்யும் நான்; அக்கினியாவது நான்; வேட்டல் நானே, இந்த ஜகத்தின் தந்தை, தாய் பாட்டனாரானவனும், கர்மப்பலனைக் கொடுப்பவனும், அறியதக்கவனும், தூய்மை செய்பவனும், ஓங்காரம், ரிக், சாமம், யஜூர் வேதங்கள் ஆகின்றவனும் நானே. 16-17

புகலிடம், வளர்ப்பவன். உடையவன், சாக்ஷி, இருப்பிடம், அடைக்கலம், தோழன், பிறப்பிடம், ஒடுங்குமிடம், தங்குமி டம், களஞ்சியம், அழியாத வித்து. அர்ஜுனா, நான் வெப் பந்தருகிறேன்; மழையை பெய்விக்கவும் தடுக்கவும் செய்கி றேன்; சாகாமையும் சாவும், சத்தும் அஸத்தும் நானே. 1819

மூன்று வேதங்களை யறிந்தவர்கள் யாகங்களால் என்னைப் பூஜித்து, சோமபானம் செய்து பாபத்தினின்று விடுபட்டவர் களாகி, வானுலகு ஏகுதலை வேண்டுகின்றனர். அவர்கள் புண்ணியமான தேவேந்திர லோகத்தை யடைந்து சுவர்க்கத் தில் திவ்வியமான தேவபோகங்களை அனுபவிக்கின்றனர் 20

அவர்கள் அந்த அகன்ற வானுலகை அனுபவித்து, புண்ணி யம் தேய்ந்த பின்பு மண்ணுலகில் புகுகிறார்கள். இங்ஙனம் மூ ன் று வேதநெறிகளைப் பின்பற்றும் போகப்பித்தர்கள் பிறப்பு இறப்பு எய்துகின்றனர் 21

எனக்கு அன்னியரல்லாராய் என்னையே நினைத்து யாண்டும் என்னையே உபாசிக்கும் நித்திய யோகிகளுடைய யோக க்ஷேமத்தை நான் வழங்குகிறேன். சிரத்தையோடு கூடிய பக்தர்கள் மற்ற தேவதைகளை வணங்குங்கால், விதி வழுவி யவர்களாய் என்னையே வணங்குகின்றனர். 22-23

நானே சகல யாகங்களுக்கும் போக்தாவாகவும் பிரபுவாகவும் இருக்கிறேன். ஆனால் பல தேவதைகளை வணங்குபவர் என்னை உள்ளபடி அறிகிறார்களில்லை ஆகையால் அவர்கள் வழுவிப் பிறவியில் வீழ்கின்றனர். 24

தேவர்களைத் தொழுபவர் தேவர்களை அடைகின்றனர்; பிதிர்க்களைப் போற்றுபவர் பிதிர்க்களைப் பெறுகின்றனர்; பூதங்களை வணங்குபவர் பூதங்களைப் போய்ச்சேர்கின்றனர்; என்னைப் பூஜிக்கிறவர்கள் என்னையே எய்துவார்கள். 25

யார் எனக்கு இலை, மலர், கனி அல்லது நீரை பக்தியோடு படைக்கிறானோ. அத்தூய மனத்தானது அன்பளிப்பை நான் (இன்புடன்) அருந்துகிறேன் குந்தியின் புதல்வா, நீ எதைச் செய்தாலும். யாது புசித்தாலும். ஏதுஹோமம் பண்ணினாலும், எதை ஐயமிட்டாலும், எத்தவத்தைப் புரிந்தாலும் அதை எனக்கு அர்ப்பணமாகச் செய். 26-27

இங்ஙனம் நன்மை தீமைகளைப் பயக்கின்ற வினைத்தளைக ளினின்று விடுபடுவாய். சந்யாசயோகத்தில் உள்ளத்தை உறு தியாக வைத்தவனாய், வினையினின்று விடுபட்டு என்னை அடைவாய். நான் எல்லா உயிர்களிடத்தும் சமாயிருக்கி றேன். எனக்கு பகைவனுமில்லை; நண்பனுமில்லை. ஆனால் என்னைப் பக்தியோடு பஜிக்கிறபவர்கள் என்பால் உளர். நானும் அவர்கள் பால் உளேன். 28-29

கேடுமிக உடையோனும் வேறு ஒன்றையும் எண்ணாது என்னைப் பஜிப்பானானால், அவன் சாது என்றே கருதப்பட வேண்டும். ஏனென்றால் அவன் நன்கு தீர்மானித்தவன் ஆகிறான். விரைவில் அவன் அறிவாளன் ஆகிறான்; நித்திய சாந்தியையும் அடைகிறான். குந்தியின் புதல்வா, என்பக்தன் நாசமடைவதில்லையென்று நன்கு அறிவுறுத்துக. 30-31

பார்த்தா, கீழான பிறவியர்களாகிய பெண்பாலர், வைசியர், சூத்திரர் ஆகியவரும் என்னைச் சார்ந்திருந்து நிச்சயமாகப் பரகதியடைகின்றனர். புண்ணியவான்களும் பக்தர்களுமா கிய பிராம்மணர்களையும் அவ்வாறே ராஜரிஷிகளையும் பற்றிப் பின்பு பேசுவானேன்? நிலையற்றதும் சுகமற்றதுமாகிய இவ் வுலகைப்பெற்ற நீ என்னை பஜிப்பாயாக 32-33

மனதை என்னிடத்து வைத்து, என்பால் பக்தி பண்ணி, எனக்கு யாகம் செய்து என்னைவணங்கு. என்னைக்குறியாகக் கொண்டு உள்ளத்தை உறுதிபடுத்தி என்னையே அடைவாய்.

ஓம்

பத்தாம் அத்தியாயம்

விபூதி யோகம்

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

பாகு பலசாலீ, மேலாம் என்மொழியை மீண்டும் கேளாய். கேள்வியில் உவகையுடைய உனது நலம் கருதி அதை நான் நவிலுகிறேன் 1

வானவர் கூட்டங்களும் மாமுனிவரும் என் உற்பத்தியை உணரார். ஏனென்றால் வானவர்க்கும் மாமுனிவர்க்கும் முற்றிலும் முதற் காரணம் நானே. 2

ஆதி இல்லாதவன் என்றும், பிறவாதவன் என்றும், உலகுக்குத் தலைவன் என்றும் என்னை அறிகிறவன் மானுடருள் மயக்க மில்லாதவன். அவன் பாபங்களைத்தினின்றும் விடுபடுகிறான். 3

புத்தி, ஞானம், மயக்கமின்மை. பொறுமை, சத்தியம், அடக்கம். அமைதி, இன்பம், துன்பம். பிறப்பு, இறப்பு, அஞ்சுதல், அஞ்சாமை. அஹிம்சை. மனநடுவு, திருப்தி, தபுசு, தானம், புகழ்ச்சி, இகழ்ச்சி ஆகிய பலவித பாங்குகள் உயிர்களுக்கு என்னிடத்திருந்தே உண்டாகின்றன. 4-5

மஹரிஷிகள் எழுவரும், முன்னை மனுக்கள் நால்வரும் என் பிரபாவத்தோடு என் மனதில் உதித்தார்கள். உலகில் உயிர்கள் யாவும் அவர்களிடத்திருந்து வந்தவைகள். 6

எனது விபூதிகளையும் யோகத்தையும். உள்ளபடி அறிகிறவன் அசையாதயோகத்தைச்சார்ந்திடுவான். அதில் சந்தேகமில்லை நான் அனைத்திற்கும் பிறப்பிடம், யாவும் என்னிடத்திருந்தே விரிகின்றன இதை அறியும் ஞானிகள் என்னை அன்புடன் வழுத்துகின்றனர். 7-8

சித்தத்தை என்பால் வைத்து, உயிரை எனக்குரியதாக்கி, ஒருவருக்கொருவர் என்னை விளக்கிக் கொண்டு, யாண்டும் என்னைப் புகழ்ந்து பேசியும், மனநிறைவடைந்தும் மகிழ்வடைந்து மிருக்கின்றனர். 9

என்றும யோக முயற்சியோடு அன்புடன் என்னை வழுத்துபவர்களுக்கு புத்தியோகம் வழங்குகிறேன். அதனால் அவாகள் என்னை அடைகிறார்கள். 10

நான் அவர்களுக்கு அருளால் இரங்கி. அந்தக் கரணத்தில் வீற்றிருந்து, மெய்ஞானச்சுடர் விளக்கால் அக்ஞானதுதித்த ஆரிருளை அகற்றி விடுகிறேன். 11

அர்ஜுனன் சொன்னது

மேலாம் பிரம்மம் உயர்ந்த இருப்பிடம் ஒப்பற்ற புனிதம்தாம் ஆவீர். எல்லாரிஷிகளும், தேவரிஷி நாரதரும் அப்படியே அஸிதர், தேவலர், வியாசர் ஆகியவரும் உம்மை நித்ய -மானவன் திவ்யபுருஷன் ஆதிதேவன் பிறவாதவன் எங்கும் நிறைபொருள் என்று இயம்புகின்றனர்; தாமும் அப்படியே பகர்கின்றீர். 12-13

கேசவா நீர் எனக்கு ஓதுவது யாவும் உண்மையென் றெண்ணுகிறேன். பகவானே உமது தோற்றத்தைத் தேவர் களும் அறியார், தானவர்களும் அறியார். 14

புருஷோத்தமா உயிர்களைப்படைத்தவா, உயிர்களுக்கு இறைவா, தேவதேவா, அண்டநாயகனே, உம்மை உம்மால் நீரே உள்ளபடி அறிவீர். 15

எந்த விபூதிகளைக் கொண்டு இவ்வுலகங்களை நிரப்பியுள் ளீரோ மேலாம் அவ்விபூதிகளை மிச்சமின்றி நீரே வர்ணித்த ருள்க. யோகீ, யாண்டும் உம்மையே சிந்தித்து நான் உம்மை அறிவது எப்படி? பகவானே, என்னென்ன பாங்குகளில் நீர் என்னால் சிந்திக்கத்தவர்? 16-17

ஜநார்த்தனா, உமது யோகத்தையும் விபூதியையும் மீண்டும் விரித்து விளக்குவீராக. ஏனென்றால் உமது அமுதமொழி எனக்குத் தெவிட்டவில்லை. 18

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

நல்லது, குருகுலப்பேராள, என் மேலாம் மஹிமைகளில் முக்கியமானவைகளை உனக்கு மொழிகிறேன். ஏனெனில் என் விபூதியின் விஸ்தரிப்புக்கு முடிவில்லை 19

சுருள்முடியுடையோய் எல்லா உயிர்களின் உள்ளத்து உறையும் ஆத்மா நானே. உயிர்களின் ஆதியும் இடையும் இறுதியும் நானே. ஆதித்தியர்களுள் நான் விஷ்ணு. ஒளிர்பவை -களுள் கதிர் நிறைந்த ஞாயிறு நான்; மருத்துகளுள் மரீசி நக்ஷத்திரங்களுள் சந்திரன் 20-21

வேதங்களுள் நான் ஸாமவேதம்; தேவர்களுள் இந்திரன் இந்திரியங்களுள் மனதும், உயிர்களில் உணர்வும் நானே. ருத்திரர்களுள் சங்கரனாகவும், யக்ஷ ரக்ஷஸர்களுள் குபேரனாகவும், வஸுக்களுள் அக்னியாகவும், மலைகளுள் மேருமலையாகவும் நான் இருக்கிறேன். 22-23

பார்த்தா, புரோகிதர்களுள் முக்கியமான பிரஹஸ்பதி நான் என்று அறிக. சேனைத்தலைவர்களுள் நான் முருகக்கடவுள்; நீர்நிலைகளுள் நான் கடல். 24

மஹரிஷிகளுள் நான் பிருகு; வாக்குகளுள் ஓரெழுத்தாகிய பிரணவம் நான். யக்ஞங்களுள் நான் ஜப யக்ஞம்; ஸ்தாவரங்களுள் நான் ஹிமாலயம். 25

மரங்கள் எல்லாவற்றினுள் நான் அரசமரம்; தேவரிஷிகளுள் நான் நாரதர்; கந்தர்வர்களுள் சித்திரரதன்; சித்தர்களுள் நான்கபிலமுனி. 26

குதிரைகளுள் அமிர்தத்துடன் உண்டான உச்சை சிரவஸ் என்றும், யானைகளுள் ஐராவதம் என்றும், மக்களுள் வேந்தன் என்றும். என்னை அறிக. 27

ஆயுதங்களுள் நான் வஜ்ராயுதம்; பசுக்களுள் காமதேனு; பிறப்பிப்பவர்களிடத்து நான் மன்மதன்; பாம்புகளுள் நான் வாஸுகியாக இருக்கிறேன். 28

நாகங்களுள் நான் அனந்தன்; ஜலதேவதைகளுள் வருணன்; பித்ருக்களுள் அரியமான்; அடக்கியாள்பவர்களுள் நான் யமன் ஆவேன். 29

தைத்தியர்களுள் நான் பிரஹ்லாதன், கணிப்பவர்களுள்காலன் விலங்குகளுள் சிம்மம், பறவைகளுள் கருடன் ஆகவும் நான் இருக்கிறேன். 30

தூயமைப் படுத்துபவைகளுள் காற்றாகவும், ஆயுதம் பிடித்த வர்களுள ராமனாகவும், மீன்களுள் மகரமாகவும், நதிகளுள் கங்கையாகவும் நான் இருக்கிறேன். 31

அர்ஜுனா. சிருஷ்டிப் பொருள்களுக்கு நான் ஆதி, நடு, அந்தமாகிறேன். வித்தைகளுள் நான் ஆத்மவித்தை, தர்க்கிப்பவர்களபால் நான் வாதமாகிறேன். 32

எழுத்துக்களுள் நான் அகரம்; கூட்டுச் சொற்களுள் இரு சொற்கூட்டு. ஓயாத காலம் நானே. எங்கும் பரந்திருந்து, வினைப்பயனை வழங்குபவன் நானே. 33

அனைத்தையும் அழிக்கும் மரணம் நான். செல்வர்களின் வளர் செல்வம் நான். பெண்மைகளுள் நான் புகழ், திரு. சொல், நினைவு, அறிவு, திண்மை, பொறையாக இருக்கிறேன். 34

மேலும் நான் ஸாம கானங்களில் பருஹத்ஸாமம்; சந்தங்க ளில் காயத்ரீ; மாஸங்களில் மார்கழி. பருவங்களில் வஸந்த காலம் நான். 35

வஞ்சகர்களுடைய சூதாட்டம் நான்; தேஜஸ்விகளுடைய தேஜஸ் நான் வெற்றியாகவும், முயற்சியாகவும், சாத்விசர் களுடைய சத்துவகுணமாகவும் நான் இருக்கிறேன். 36

விருஷ்ணிகளுள் நான் வாசுதேவன்; பாண்டவர்களுள் தனஞ்ஜயன்; முனிகளுள் வியாசர்; கவிகளுள் நான் சுக்கிரன். 37

தண்டிப்பவர்கள்பால் நான் செங்கோல்; வெற்றி வேண்டுபவரிடத்து நான் நீதி; ரகசியங்களுள் நான் மௌனம்; ஞானிகளுடைய ஞானமும் நானே. 38

அர்ஜுனா, எல்லா உயிர்களுக்கும் வித்து எதுவோ, அது நான். என்னையன்றி ஜங்கம ஸ்தாவரங்களில் வாழ்வது ஒன்றுமில்லை. 39

எதிரியை வாட்டுபவனே, என் திவ்விய விபூதிகளுக்கு முடிவில்லை. என் விபூதி விரிவுகளில் ஒரு சிறிது என்னால் இயம்பப்பட்டது. 40

மஹிமையும் அழகும் வலிவும் உடையது எது எதுவோ அதெல்லாம் என் பிரபையின் ஒரு பகுதியில் உண்டானது என்று அறிக. 41

அர்ஜுனா, இதைப் பலவிதமாகப் பகுத்தறிவதால் உனக்கு ஆவதென்ன? எனது ஓர் அம்சத்தால் உலகு அனைத்தையும் தாங்கியிருக்கிறேன். 42

ஓம்

பதினோராம் அத்தியாயம்

விஸ்வரூப தர்சன யோகம்

அர்ஜுனன் சொன்னது

என்னைக் காத்தருளுதற்கு உம்மால் உரைக்கப்பட்ட மேலானதும் மறைபொருளுமாகிய ஆத்ம தத்துவத்தைப் பற்றிய மொழியால் என்மயக்கம் ஒழிந்தது. 1

கமலக்கண்ணா, உயிர்களின் பிறப்பு, இறப்பு விரிவாக உம்மிடம் என்னால் கேட்கப்பட்டன; உமது முடிவற்ற மஹிமையும் கேட்கப்பட்டது. 2

பரமேசுவரா, தாம் தம்மைப்பற்றிப் பகர்ந்தது முற்றும் முறையே (இனி)புருஷோத்தமா,உமது ஈசுவர வடிவத்தைக் காண விரும்புகிறேன். 3

இறைவா, அதைப் பார்க்க எனக்கு இயலும் என்று எண்ணுவீராயின், யோகேசுவரா, உமது அழிவற்ற உருவத்தைக் காட்டியருள்க. 4

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

பலவகைப்பட்ட, பல நிறங்களும் வடிவங்களும் உடைய எனது தெய்விக உருவங்களை நூறு நூறாய், ஆயிரம் ஆயிரமாய், இனிப்பார், பார்த்தா. 5

ஆதித்யர்களையும், வஸுக்களையும் ருத்திரர்களையும், அச்வினிகளையும் அங்ஙனமே மருத்துக்களையும் பார்த்தா, பார். முன்பு காணாத அதிசயங்கள் பலவற்றைப் பார். 6

அர்ஜுனா, எனது இவ்வுடலிலே ஒன்று சேர்ந்துள்ள ஜங்கம ஸ்தாவரங்களாகிய ஜகத்முழுதையும், மேலும் பார்க்க விரும்பும் வேறு எதையும் இப்பொழுது காண். 7

ஆனால் உனது இந்த ஊனக்கண்ணால் என்னை நீ காண இயலாது. உனக்கு ஞானக்கண் கொடுக்கிறேன் எனது ஈசுவர யோகத்தைப்பார். 8

ஸஞ்ஜயன் சொன்னது

வேந்தே, யோகத்துக்குப் பேரிறைவனாகிய ஹரியானவர் இங்ஙனம் உரைத்தபின்பு பார்த்தனுக்குத் தம் மேலாம் ஈசுவர வடிவத்தைக் காட்டியருளினார். 9

அவ்வடிவம் அநேக முகங்கள், கண்கள் உடையது; பல அதிசயக் காட்சிகள் கொண்டது; தெய்விக ஆபரணங்கள் பல அணிந்தது; தெய்வக ஆயுதங்கள் அநேகம் ஏந்தியது

திவ்யமான மாலைகளும் ஆடைகளும் அணிந்தது; திவ்விய கந்தம் பூசியது; பெரும் வியப்பூட்டுவது; பிரகாசிப்பது; முடிவற்றது; எங்கும் முக முடையது 10-11

வானத்தில் ஆயிரம் சூரியர்களுடைய ஒளியானது ஒருமிக்க உதித்திருக்குமானால் அது அம் மஹாத்மாவின் ஒளிக்கு ஒப்பாகும் 12

அப்பொழுது பலவாய்ப் பிரிந்துள்ள உலகம் யாவும் தேவ தேவனுடைய தேகத்தில் ஒன்றுகூடியிருப்பதைப்பாண்டவன் பார்த்தான். 13

பின்பு தனஞ்சயன் வியப்படைந்து உரோமம சிலிர்த்து தேவனைத்தலையால் வணங்கிக் கைகூப்பிக்கூறுவானாயினான். 14

அர்ஜுனன் சொன்னது

தேவா உமது உடலில் தேவர்களெல்லாரையும், உயிர்த் தொகுதிகள் அனைத்தையும், தாமரைமலர் மிசை அமர்ந்துள்ள இறைவன் பிரம்மாவையும், எல்லா ரிஷிகளையும் தேவ ஸர்ப்பங்களையும் காண்கிறேன். 15

உலக வடிவுடைய உலக நாயகா, எண்ணிறந்த கைகள், வயிறுகள், முகங்கள், கண்கள் உடைய உமது அலகில்லா உருவத்தை எங்கும் பார்க்கிறேன். மேலும் உமது முடிவை யோ இடையையோ துவக்கத்தையோ காண்கிறேனில்லே. கிரீடம் தழித்து, சக்கரம் ஏந்தியவராய், எ ங் கு ம் வீசும் ஒளிப்பிழம்பாய், காண்பதற்கரியவராய், சுடும் சூரியாக்கினி போன்றவராய், அளப்பரியவராய் உள்ள உம்மை நான் எங்கும காண்கிறேன். 16-17

தாம் அழியாத பரம்பொருள்; அறியத் தகுந்தவர்; இவ்வுல குக்கு ஒப்பற்ற உறைவிடம் நீர்; மாருதவர்; ஸநாதன தர்ம ரக்ஷகர்; என்றென்றுமுள்ள பரமாத்மா தாம் என என்னுல் அறியப்படுகிறீர். 18

ஆதி நடு அந்தம் இல்லாதவரும், முடிவில்லாத சக்தியையு டைய வரும், எண்ணிறைந்த கைகளையுடையவரும், சந்திர சூரியர்களைக் கண்களாகவுடையவரும், வெந்தழல் வாய் படைத்தவரும், தமது தேஜஸினுல் உ ல க ம் யாவையும் எரிக்கின்ற வரும் ஆகிய உம்மைக் காண்கிறேன். 19

மஹாத்மாவே, விண் மண் உலகின் இடைவெளியும் மற்ற திசைகள் யாவும் உம்மாலே நிரப்பப் பெற்றிருக்கின்றன. உமது அற்புதமான இந்த உக்கிர வடிவத்தைக் கண்டு மூவுலகும் நடு நடுங்குகிறது. 20

இவ்வானவர் எல்லாரும் உன்னிடம் புகுகின்றனர். சிலர் அஞ்சிக் கைகூப்பி நின்னைப் புகழ்கின்றனர். மஹரிஷி சித்தர் கூட்டத்தார் வாழ்கவென்று நிறைபுகழ் பு ரி ந் து நின்னைப் போற்றுகின்றனர். 21

உருத்திரர், ஆதித்தியர், வசுக்கள், சாத்தியர், விசுவேதேவர், அசுவினிதேவர், மருத்துக்கள், ஊஷ்மபவர், கந்தர்வர், யக்ஷர், அசுரர், சித்தர் இவர்கள் கூடிவியப்படைந்து உம்மையே பார்க்கிருர்கள். 22

நெடுந்தோளாய், பல முகங்கள். கண்கள், பல கைகள், துடைகள், பாதங்கள், பல வயிறுகள், பயமுறுத்தம் பல வளைந்த் பற்கள் உடைய உமது பேருருவைக்கண்டு உலகங் கள் நடுங்குகின்றன; யானும் நடுங்குகிறேன். 23

விஷ்ணுவே, வான் அளாவி பல நிறங்களுடன் பிரகாசிக் கின்ற, திறந்த வாய்களுடைய, கனல் வீசும் விசாலக்கண் களையுடைய உம்மைக்கண்டு கலங்கிய நான் தைரியத்தையும் அமைதியையும் காண்கிறேனில்லே. 24

தேவர் தலைவா, அச்சமூட்டும் கோரப்பற்களுடன் ஊழித் தீக்கு ஒப்பான உனது முகங்களைக் கண்டதும் எனக்குத் திசைகள் தெரியவில்லை; அமைதியும் அடைந்திலேன். வையகத்துக்கு வைப்பிடமே, அருள்புரிக. 25

திருதராஷ்டிர புத்திரர் எல்லாரும் பார் ஆளும் வேந்தர் கூட்டத்துடனும், பீஷ்மர், துரோணர், சூத புத்திரனுடனும், நம் பக்கத்து முக்கியமான வீரர்களுடனும் பயங்கரமான கோரப்பற்களுடைய உமது வாய்களுள் பரபரப்புடன் பிரவேசிக்கிறார்கள். சிலர் பொடிபட்ட தலைகளோடு உமது பல்லிடுக்குகளில் அகப்பட்டவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள்.

பெருக்கெடுத்து விரைந்தோடும் நதிகள் பல கடலையே நோக்கிப் பாய்வது போன்று, யாண்டும் வெந்தழல் வீசும் உமது வாய்களுள் இவ்வையக வீரர்கள் புகுகின்றனர்.

நாசமடைதற்கு விட்டிற் பூச்சிகள் வெந்தழலில் விரைந்து வீழ்வது போன்று, நானிலத்து மாந்தரும் நாசமடைதற்கே நும் வாய்களுள் நுழைகின்றனர். 26-27-28-29

வெங்கதிர் வாய்களால் உலகனைத்தையும் விழுங்கி யாண்டும் நக்கி ருசி பார்க்கிறீர் விஷ்ணுவே, உமது கொடுஞ்சுடர்கள் வையகம் முழுவதையும் கதிர்களால் நிரப்பிச்சுடுகின்றன. 30

பயங்கர மூர்த்தியாகிய தாம் யார் என்று எனக்கு இயம்பும். உம்மை வணங்குகிறேன்; தேவர் தலைவா, அருள்புரிக. முதல்வனாகிய தம்மை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் உம்செயல் எனக்கு விளக்கவில்லை. 31

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

உலகங்களை அழிக்கவல்ல காலம் நான். உலகங்களைச்சங்கரிக்கத் தலைப்பட்டிருக்கிறேன். நீ போரினின்று பின் வாங்கினாலும், எதிர்த்துள்ள சேனைகளில் அணிவகுத்து நிற்கும் போர்வீரர்கள் எல்லாரும் வாழமாட்டார்கள். 32

ஆகையால் நீ எழுந்திரு; புகழைப்பெறு; எதிரிகளைவென்று செல்வம் நிறைந்த ராஜ்யத்தை அனுபவி. இவர்கள் ஏற்கனவே என்னால் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். இடதுகையாலும் அம்பு எய்யும் வீரா, நீ நிமித்தமாக மாத்திரம் இரு. 33

என்னால் கொலையுண்ட துரோணரையும், பீஷ்மரையும், ஜயத்ரதனையும், கர்ணனையும் அங்ஙனம் மற்ற போர் வீரர்களையும் நீ (என் கருவியாயிருந்து) கொல். அஞ்சி வருந்தாதே; போரில் பகைவரை வெல்லுவாய்; போர் புரி. 34

ஸஞ்ஜயன் சொன்னது

கேசவருடைய இம்மொழிகேட்டுக் கிரீடியானவன் நடுங்கிக் கைகூப்பி நமஸ்கரித்து அஞ்சி நன்கு வணங்கி, மீண்டும் கிருஷ்ணனிடம் நாக்குளறி நவிலலுற்ருன். 35

அர்ஜுனன் சொன்னது

ஹிரிஷீகேசா, உமது புகழில் உலகம் இன்புற்று மகிழ்கிறது; ராக்ஷசர்கள் அஞ்சி நாலாபக்கமும் ஓடுகிருர்கள்; சித்தர் கணங்கள் எல்லாரும் உம்மை வணங்குகிருர்கள். இவையாவும் பொருத்தமான வைகளேயாம். 36

மஹாத்மாவே, அந்தமில்லாதவரே, தேவேசா,ஜகந்திவாசா, பிரம்மாவுக்கும் பெரியவரே, முதற்காரணமே, உம்மை ஏன் அவர்கள் நமஸ்கரிக்கமாட்டார்கள்? தோன்றியதும் தோன்ருததும் அவ்விரண்டுக்கும் அப்பாற்பட்டதும் அழியாப் பொருளும் நீரே. 37

எண்ணில்லா வடிவங்களை யுடையோனே, முதற்பொருளே! தொல்லோனும் இவ்வுலகுக்கு மேலான இருப்பிடமும் தாமேயாவீர். அறிபவரும் அறியப்படுபொருளும், அருட்பெருநிலமும் ஆவீர். உம்மால் உலகம் யாவும் நிறைந்துள்ளது. 38

வாயு, யமன், அக்கினி, வருணன், சந்திரன், பிரஜாபதி, முப்பாட்டனுர் ஆகிய எல்லாம் ஆனவர் நீர். உமக்கு பன்முறை நமஸ்காரம். ஆயிரம் தடவையும் அதற்கு மேலும் நமஸ்காரம். 39

எல்லாமானவரே, உமக்கு முன் புறத்திலும் பின் புறத்திலும் நமஸ்காரம். எல்லாப் பக்கங்களிலும் உமக்கு நமஸ்காரம். அளவற்ற வீரியத்தையும் எண்ணிறந்த பராக்கிரமத்தையும் உடைய நீர் அனைத்திலும் நன்கு வியாபித்திருக்கிறீர். ஆதலால் நீரே யாவுமாயிருக்கிறீர். 40

உமது இப்பெருமையை யறியாது, கவனமின்றி அன்பால் தோழன் என்று கருதி "ஏகிருஷ்ணு,ஏ யாதவா,ஏ கூட்டாளி" என்று பணிவின்றி எது பகரப்பட்டதோ, அச்யுதா. விளையாடிய போதும், படுத்திருந்த பொழுதும், அமர்ந்திருந்த பொழுதும், உணவருந்துகையிலும், தனித்தோ பிறர் பார்வையிலோ இருந்த பொழுதும், ஏளனமாக எங்ஙனம் அவமதிக்கப்பட்டீரோ, அதையெல்லாம், அளப்பிலோய்! மன்னித்தருள்க. 41-42

ஒப்பற்ற பெருமையுடையவரே, தாம் இந்தச் சராசர லோகத்துக்குத தந்தை; போற்றுதற்குரியவரும் குருவுக்கு குருவும் ஆகிறீர். மூவுலகிலும் உமக்கு ஒப்பானவர் இல்லை.உம்மிலும் மிக்கார் ஏது? 43

ஆதலால், தேவா, நான் காயத்தால் வீழ்ந்து வணங்கிப் போற்றத்தக்க ஈசனுகிய உமது அருளே வேண்டுகிறேன். மைந்தனுக்கு தந்தை போன்றும், தோழனுக்கு தோழன் போன்றும், காதலிக்கு காதலன் போன்றும் பொறுத்தருளக் கடவீர். 44

தேவா, முன்பு காணுதததைக் கண்டு மகிழ்ந்தவனுயிருக் கிறேன்; மேலும் மனது அச்சத்தால் நடுங்குகிறது.முன்னேய இனிய வடிவத்தையே எனக்குக் காட்டுக. தேவேசா, ஜகத்நிவாஸா, அருள்புரிக. 46

முன் போல கிரீடமும் கதையும் கையில் சக்கரமும் உடைய வராய் உம்மைக்காண விரும்புகிறேன். ஆயிரம் கைகளையு டைய விசுவமூர்த்தியே, நான்கு கைகளுடைய அந்த வடிவத்தில் மட்டும் இருப்பீராக. 45

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

அர்ஜுன, அருள் நிறைந்த என்னுல் யோக வலிவைக் கொண்டு இந்த ஒளி நிறைந்ததும் முடிவில்லாததும், முழு முதலானதும் ஆகிய எனது மேலாம் விசுவரூபம் உனக்குக் காண்பிக்கப்பட்டது. உன்னைத் தவிர வேறுயாரும் இதை முன்பு கண்டதில்லை. 47

குருகுலப் பெருவீரா, மனுஷ்ய லோகத்தில் உன்னைத்தவிர வேறு யாராலும், வேதம் ஓதி அறிவதாலும், யக்ஞத்தாலும், தானங்களாலும், கிரியைகளாலும், உக்கிர தவங்களாலும் நான் இவ்வடிவத்துடன் காணக்கூடியவன் அல்லன். 48

இப்படிப்பட்ட எனது கோரரூபத்தைக் கண்டு உனக்குக் கலக்கமும் மயங்கிய மனநிலையும் வேண்டாம்.அச்சம் நீங்கி, மகிழ்ந்த மனதுடன் திரும்பவும் எனது பழைய வடிவத்தைப் பார்ப்பாயாக. 49

ஸஞ்ஜயன் சொன்னது

வாசுதேவர் இங்ஙனம் அர்ஜுனனுக்கியம்பிப் பின்பு தமது சொந்த வடிவத்தை அப்படியே காண்பித்தார். மஹாத்மா வானவர் இனிய வடிவெடுத்து அஞ்சினவனைத் திரும்பவும் தேற்றினுர். 50

அர்ஜுனன் சொன்னது

ஜனார்த்தன, உமது இந்த இனிய மானுட வடிவங் கண்டு இப்பொழுது நான் மனம் தெளிந்து என் இயல்பை அடைந்தவனுய் இருக்கிறேன். 51

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

தரிசிப்பதற்கரிய எனது இந்த ரூபத்தை நீ தரிசித்திருக்கிறுய், இந்த ரூபத்தைத் தரிசிக்கத் தேவர்களும் எப்பொழுதும் இச்சிக்கிறுர்கள். 52

நீ என்னை எவ்வாறு தரிசித்தாயோ அவ்வாறு நான் வேதங்களாலும் தவத்தாலும் தானத்தாலும் யாகத்தாலும் தரிசிக்க இயலாதவன். 53

எதிரிகளை வாட்டவல்ல அர்ஜுனு, மாருத பக்தியாலேயே இவ்விதம் என்னை உள்ளபடி உணரவும் காணவும் அடையவும் கூடும். 54

பாண்டவா, எனக்காகக் கர்மம் செய்கிறவனும், என்னைக் குறியாகக் கொள்கிறவனும், என்னிடத்து பக்தி பண்ணுபவனும், பற்றற்றவனும், எல்லா உயிர்களிடத்தும் வெறுப்பற்றவனும் எவனே அவன் என்னை அடைகிருன். 55

ஓம்

பனிரெண்டாம் அத்தியாயம்

பக்தி யோகம்

அர்ஜுனன் சொன்னது

இவ்வாறு யாண்டும யோகத்தில் உறுதிப்பாடுடன் உம்மை உபாசிக்கும பக்தர்கள்,மற்ற நிர்க்குண பிரம்மத்தை உபாசிப்பவர்கள் ஆகிய இவர்களுள் யோகத்தை நன்கு அறிந்தவர்கள் யார்? 1

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

என்னிடத்து மனதை வைத்து யோகத்தில் நிலைத்தவராய், பெருஞ்சிரத்தையுடையவராய் யார் என்னை உபாசிக்கிருர்களோ அவர்கள் யோகத்தில் மேம்பட்டவர்கள் என்பது என் கருத்து. 2

ஆனுல் யார் எங்கும் ஸமபுத்தியுள்ளவர்களாய், இந்திரியக் கூட்டத்தை நன்கு அடக்கி, சொல்லுக்கடங்காததும, கட்புலனுகாததும் மனதுக்கெட்டாததும், எங்கும் நிறைந்ததும், மாருததும், நகராததும், நிலைத்ததும், அழியாததும் ஆகிய பிரம்மத்தை நன்கு உபாசிக்கிருர்களோ எல்லா உயிர்களின் நன்மையில் ஈடுபட்டுள்ள அவர்கள் என்னையே வந்தடைகிருர்கள். 3-4

நிர்க்குண பிரம்மத்தில் சித்தம் வைப்பவர்க்குப் பிரயாசை மிக அதிகம். ஏனென்றால் உடலுணர்ச்சி யுடையார்க்கு நிர்க்குண பிரம்ம நிஷ்டையடைதல் அரிதாம். 5

ஆனால் யார் வினையனைத்தையும் எனக்கு அர்பித்து. என்னையே பரகதியாகக் கொண்,டுசிதைவுறு யோகத்தால் என்னைத் தியானித்து வணங்குகிறார்களோ, சித்தத்தை என்பால் வைத்த அவர்களை பார்த்தா, நான் மரண ஸம்ஸார ஸாகரத் தினின்று விரைவில் கரையேற்றுகிறேன். 6-7

என்னிடத்தே மனதை வைத்து என்னிடத்து புத்தியை செலுத்துக. பின்பு என்னிடத்தே வசிப்பாய் என்பதில் சந்தேகமில்லை. தனஞ்சயா, இனிச் சித்தத்தை என்பால் உறுதியாக வைக்க இயலாவிடின் அப்பியாச யோகத்தால் என்னை அடைய விரும்பு. அப்பியாசத்தில் உனக்கு வல்லமை யில்லையாயின் என்பொருட்டுக் கர்மம் செய்வதைக் குறிக்கோளாகக்கொள். எனக்காக கர்மம் செய்தாலும் நீ சித்தியடைவாய்.

இனி, இதைச் செய்தற்கும் இயலாதெனின், என்னிடம் அடைக்கலம் புகுதலில் பொருந்தினவனாய், தன்னடக்கம் பயின்று கர்மபலன் முழுதையும் எனக்கு அர்ப்பணம் செய். அப்பியாசத்தை விட ஞானம் சிறந்தது. ஞானத்திலும் தியானம் மேலானது. தியானத்தைக் காட்டிலும் கர்மபலத் தியாகம் உயர்ந்தது. தியாகத்தினின்று விரைவில் சாந்தி வருகிறது. 8-9-10-11-12

உயிர் அனைத்திடத்தும் வெறுப்பின்றி, நட்பும், கருணையும் உடையவனாய், மமகாரம் அகங்காரம் அற்று, இன்ப துன்பங்களைச் சமமாய்க்கருதி, பொறுமை படைத்து எப்பொழுதும் சந்தோஷமாயிருப்பவன், யோகியாய், தன்னடக்க முடையவனாய், திடநிச்சயமுள்ளவனாய், என்னிடத்து மனம் புத்தியை சமர்ப்பித்தவனாய், யார் என்பக்தனாகிறானோ அவன் எனக்குப் பிரியமானன். 13-14

யாரிடமிருந்து உலகுக்கு இடர் இல்லையோ, யார் உலகத்தினின்று இடர்படுவதில்லையோ, இன்னும் யார் களிப்பு, கோபம், அச்சம், கலக்கம் இவைகளினின்று விடுபட்டவனோ அவன் எனக்கு உவந்தவன். 15

வேண்டுதலிலனாய்த்தூய்வனாய்த் திறமையுடையவனாய் ஓரம் சாராதவனாய்த் துயரமற்றவனாய்க் காமிய கருமங்களைத் துறந்தவனாய் என்னிடத்து பக்தி பண்ணுபவன் எனக்கினியவன் ஆகிறான். 16

மகிழ்தலும் வெறுத்தலும்துன்புறுதலும் அவாவுறுதலுமின்றி, நன்மை தீமைகளைத்துறந்த பக்தனேஎனக்குப்பிரியமானவன். பகையையும் நட்பையும், அங்ஙனம் மானத்தையும் அவமானத்தையும் நிகராக்கிக் குளிர் வெப்பம், இன்ப துன்பம் இவைகளை ஒப்பாக்கிப் பற்றற்றவன். இகழ்ச்சியையும் ஒன்றுகக் கருதும் மௌனி, கிடைத்ததில் திருப்தியடைபவன், இருக்க இடம் தேடாதவன்; உறுதியான உள்ளமுடையவன் -பக்திமானுகிய அம்மனிதன் எனக்கு உவந்தவன். 18-19

சிரத்தையுடைய என் அன்பர் என்னையே கதியாகக்கொண்டு அமிர்தம் போன்ற இத்தர்மத்தை ஈண்டுரைத்தபடி கடைப்பிடிக்கிறுர்களோ அவர்களே எனக்கு மிகவுமினியவர். 20

ஓம்

பதிமூன்ரும் அத்தியாயம்

க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரக்ஞ விபாக யோகம்

அர்ஜுனன் சொன்னது

பிரகிருதி க்ஷேத்திரம் க்ஷேத்திரக்ஞன், ஞானம் ஞேயம் ஆகிய இவைகளை அறிந்து கொள்ள கேசவா, நான் விரும்புகிறேன்.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

குந்தி புத்திரா, இவ்வுடலம் க்ஷேத்திரம் எனப்படுகிறது. இதை அறிகிறவனை க்ஷேத்ரக்ஞன் என்று ஞானிகள் பகர்கிறுர்கள். 1

அர்ஜுன, க்ஷேத்திரங்களனைத்திலும் என்னை க்ஷேத்திரக்ஞன் என்றறிக. க்ஷேத்திரம் க்ஷேத்திரக்ஞனைப் பற்றிய அறிவே ஞானம் என்பது என் கொள்கை. 2

அந்த க்ஷேத்திரம் யாது, எத்தன்மைகளை யுடையது, என்ன பிரிவுகளையுடையது. எதினின்று உண்டானது, அந்த க்ஷேத்திரக்ஞன் யார் அவன் மகிமை யாது?- இவைகளைச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன் கேள். 3

இவ்வுண்மை ரிஷிகளால் விதவிதமான சந்தங்களில் பாங்காகப் பலவகைகளில் பாடப்பெற்றிருக்கிறது. யுக்தியால் நிச்சய புத்தியைத் தந்து, பிரமமத்தைக் குறிக்கிற பதங்களாலும் பாடப் பெற்றிருக்கிறது. 4

மகாபூதங்கள், அகங்காரம், புத்தி, மூலப்பிரகிருதி இந்திரியங்கள் பத்து, மனம் ஒன்று இந்தியார்த்தங்கள் ஐந்து, விருப்பு, வெறுப்பு, இன்பம், துன்பம், உடலமைப்பு, உணர்வு, உறுதி-இங்ஙனம் க்ஷேத்திரமும் அதன் தோற்றங்களும் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டன. 5-6

தற்பெருமையின்மை, தருக்கின்மை, அஹிம்சை, பொறுமை, நேர்மை, குருசேவை, தூய்மை, விடாமுயற்சி, தன்னடக்கம், விஷயங்களில் விருப்பின்மை, அஹங்காரமின்மை, பிறப்பு இறப்பு மூப்பு பிணி துயரம் ஆகியவைகளில் கேடு காணுதல்; பற்றின்மை, மகன் மனைவி வீட்டைத் தனதென்று அபிமானியாதிருத்தல், வேண்டுவன வேண்டாதவை விளையுடமித்து மனம்யாண்டும் நடு நிற்பது; வேறு எதையும் எண்ணுத யோகத்தால் என்னிடம் பிறழாத பக்தி பண்ணுதல், தனியிடத்தை நாடுதல், ஜனக்கூட்டத்தில் விருப்பமின்மை; ஆத்ம ஞானத்தில் நிலைபேறு, உண்மைப்பொருள் ஆராய்ச்சி -இவை யாவும் ஞானமாம்; இவற்றிற்கு அன்னியமானவை அக்ஞானம். 7-8-9-10-11

அறியத்தக்கது எது, எதை அறிந்து ஒருவன் சாகாத்தன்மை எய்துகிருன், அதைப்பகர்கிறேன். அது ஆதியில்லாத பரப்பிரம்மம்; உளது இலது எனவொண்ணுதது. 12

அது எங்கும் கைகால்களையுடையது; எங்கும் கண், தலை, வாய்களையுடையது; எங்கும் காதுகளையுடையது. உலகில் அனைத்தையும் அது வியாபித்துள்ளது. 13

இந்திரியங்கள் அனைத்தின் வாயிலாக ஒளிர்வது; இந்திரியங்கள் யாவையும் அற்றது; பற்றற்றது; அனைத்தையும் பற்றித் தாங்குவது; குணங்களே இல்லாதது எனினும் குணங்களை அனுபவிப்பது; 14

பொருள்களுக்குப் புறமும் உள்ளும் உள்ளது; அது அசையாதது, அசைவது; நுண்மையான தாதலால் அறியவரிது; எட்டவும் கிட்டவும் இருப்பது அது. 15

அது பிளவு படாதது, பொருள்களில் பிளவுபட்டது போல் இருக்கிறது; பொருள்களைத் தாங்குவதும், விழுங்குவதும், தோற்று விப்பதும் அது என்று அறிக. 16

ஒளிக்கெல்லாம் ஒளியாகிய அது இருளுக்கு அப்பாற்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. அறிவும், அறியப்படு பொருளும், அறிவினுல் அடையப்படுவதுமாகிய அது எல்லோருடைய உள்ளத்திலும் நிலைத்திருக்கிறது. 17

க்ஷேத்திரமும் ஞானமும் ஞேயமும் இங்ஙனம் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டன. இதை அறியும் என் பக்தன் என்னையடை யத் தகுந்தவனாகிறான். 18

பிரகிருதி புருஷன் ஆகிய இரண்டுமே ஆதியில்லாதவை களென்றறிக. வேறுபாடுகளும் குணங்களும் பிரகிருதியில் பிறந்தவைகளென்றுணர். உடலுக்கும் இந்திரியங்களுக்கும் காரணம் பிரகிருதி எனப்படுகிறது. இன்பதுன்பங்களை அனு பவிப்பதற்குக் காரணம் ஜீவன் எனப்படுகிறான். புருஷன் பிரகிருதியில் நின்று பிரகிருதியில் தோன்றிய குணங்களைத் துய்க்கிறான். அவனுக்கு நலம் கேடு உடைய பிறவிகள் ஆதற்குக் காரணம் குணப்பற்றே. 19-20-21

இத்தேகத்திலுள்ள பரம புருஷனானவன் சாக்ஷி, அனுமதிப் பவன், தாங்குபவன், அனுபவிப்பவன், மகேஷ்சவரன், பரமாத்மன்–இப்படியெல்லாம் இயம்பப்படுகிறான். இங்ஙனம் புருஷனையும் குணங்களுடன் கூடிய பிரகிருதியையும் அறி பவன் எவ்வாறு வாழ்பவனாயினும் அவன் மறுபடியும் பிறப் பதில்லை. தியானத்தால் தெளிவடைந்த அறிவால் சிலர் ஆத்மாவை உள்ளத்தில் உணர்கின்றனர்; சிலர் ஞானயோகத் தாலும் இன்னும் சிலர் கர்மயோகத்தாலும் காண்கின்றனர். 22-23-24

இன்னும் சிலர் இங்ஙனம் உண்மையை அறியாதவர்களாயி னும் பெரியோர் சொற்கேட்டு அதில் பெருநம்பிக்கை வைத் தொழுகி மரணத்தை நிச்சயமாகக் கடக்கின்றனர். 25

அர்ஜுனா, நிலைத்திணை, இயங்குதிணையாகிய எவ்வுயிர்தோன் றியுள்ளதோ அது க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரக்ஞனுடைய சேர்க்கையால் என்று அறிக. உயிர்களனைத்திலும் ஸமமாயிருக்கிறவனும், அழிவனவற்றுள் அழியாதவனுமாகிய பரமேசுவரனைப் பார்ப் பவனே பார்க்கிறான். எங்கும் ஒப்ப நிலைத்திருக்கும் ஈசனைக் காணபோன் தன்னைத்தானே அழித்துக் கொள்கிறானில்லை. அதனால் அவன் பரகதியடைகிறான். 26-27-28

கர்மங்களெல்லாம் பிரகிருதியினாலேயே செய்யப்படுகின்றன வென்றும், ஆத்மாசெயலற்றது என்றும் யார் பார்க்கிறானோ அவனே பார்க்கிறான். தனித்தனியாக வாழும் பிராணிகள் ஒரே பொருளிலிருப்பதையும், அந்த ஒரு பொருளிலிருந்தே அவைகள் விரிவடைவதையும் காணும்பொழுது அவன் பிரம்மமாகிறான். 29-30

குந்தி புத்திரா, ஆதியில்லாததால், குணமில்லாததால் கேடில்லாத இப்பரமாத்மா சரீரத்திலிருப்பினும், அது செயலற்றது, பற்றற்றது. 31

எங்கும் நிறைந்துள்ள ஆகாசமானது நுண்ணியதாயிருப்பதால் எப்படிக் களங்கமடைவதில்லையோ அப்படியே தேகமெங்கும் நிறைந்துள்ள ஆத்மா களங்கமடைவதில்லை. 32

ஒரு சூரியன் எப்படி உலகனைத்தையும் ஒளியுறச் செய்கின்றதோ, அப்படி அர்ஜுனா, பிரபஞ்சமனைத்தையும் பரமாத்மா பிரகாசிப்பிக்கிறான். 33

இவ்வாறு க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞனுக்கிடையில் உள்ள வேற்றுமையும் உயிர்கள் பிரகிருதியினின்று விடுதலை அடைதலையும் ஞானக்கண்ணால் காண்போர் பிரம்மத்தை அடைகின்றனர். 34

ஓம்

பதினான்காம் அத்தியாயம்

குணத்ரய விபாக யோகம்

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

முனிவர்கள் எல்லாரும் எதை அறிந்து இவ்வுலக வாழ்க்கைக்குப் பின் மேலாம சித்தியை அடைந்தார்களோ, ஞானங்களுள் சிறந்ததும், பரம்பொருளைப் பற்றியதுமான அந்த ஞானத்தை மீண்டுமுரைப்பேன். 1

இந்த ஞானத்தை அனுஷ்டித்து என் சொரூபத்தை அடைந்தவர்கள் சிருஷ்டியில் தோனறுவதில்லை; பிரளயத்தில் துன்புறுவதில்லை. 2

பாரதா, பெரிய பிரகிருதி எனது கர்ப்பாசயம், அதில் நான் கர்ப்பத்தை வைக்கிறேன், அதினின்று உயிர்களெல்லாம் உற்பத்தியாகின்றன. 3

குந்திபுத்ரா, கர்ப்பாசயங்கள் எல்லாவற்றிலும் பிறக்கின்ற வடிவங்களுக்குப் பெரிய பிரகிருதி தாயாகின்றாள்; கர்ப்பாதானம் செய்யும் தந்தை நான். 4

பெருந்தோளாய், பிரகிருதியிலிருந்து உண்டான சத்வம், ரஜஸ், தாமசம் என்னும் குணங்கள் அழிவற்ற தேகியை தேகத்தில் பிணிக்கின்றன. 5

பாபமற்றவனே, அவற்றுள் சத்துவம் அழுக்கின்மையால் ஒளி பொருந்தியது; இடர்ப்படுத்தாதது; சுகப்பற்றுதலாலும் ஞானப்பற்றுதலாலும் அது பிணைக்கிறது. 6

குந்திமகனே, ரஜோ குணத்தை ஆசைவடிவுடையதென்றும், வேட்கையையும் பற்றுதலையும் உண்டுபண்ணுவதென்றும் அறி. வினைப்பற்றால் அது தேகியைத் தளைக்கிறது. 7

பாரதா, தமோகுணமோ அக்ஞானத்தில் பிறந்ததென்றும் உயிர்களையெல்லாம், மயக்குவதென்றும் அறி. அது அசட்டை, சோம்பல், உறக்கம் இவற்றால் கட்டுகிறது. 8

சத்துவகுணம் சுகத்தில் சேர்க்கிறது; ரஜோகுணம் கர்மத்தில்; தமோகுணமோ, பாரதா, ஞானத்தை மறைத்துக் கவனமின்மையில் இணைக்கிறது. சத்வம் ரஜசையும் தமசையும் அடக்கி மேலெழுகிறது; ரஜஸ்சத்துவத்தையும் தமசையும் ஆளுகிறது; அங்ஙனம் தமஸ் சத்துவத்தையும் ரஜசையும் அடக்குகிறது, அர்ஜுனா. இத்தேகத்தின் பொறிவாயில் அனைத்திலும் எப்பொழுது ஞானஒளி வீசுகிறதோ அப்பொழுதே சத்துவம் ஓங்கியுள்ளதென்று அறிதல் வேண்டும்.

பரத சிரேஷ்டா, பேராசை பிரவிருத்தி, வினைப் பெருக்கு, அமைதியின்மை, வினையில் விருப்பம் இவைகள் ரஜோகுணம் மேலெழும் பொழுது உண்டாகின்றன. 9-10-11-12

குருவம்சத்து வீரா, விவேகமின்மை, முயற்சியின்மை, தவறுதல், மதிமயக்கம்-ஆகிய இவைகளே தமோகுணத்தலையெடுப்பால் விளைகின்றன. தேகமெடுத்துள்ளவன் சத்துவ குணம் ஓங்கியிருக்கும் பொழுது மரணமடைவானாயின் ஞானவான்களுடைய நல்லுலகங்களை யடைவான். 13-14

ரஜோ குணத்தில் காலமாகின்றவன் கர்மப்பற்றுடையவர்களுக்கிடையிலே பிறக்கிறான். அவ்வாறே தமஸில் சாகின்றவன் அறிவிலிகள் கர்ப்பத்தில்பிறக்கிறான். நற்செய்கையின் பயன் சாத்விகமும் தூய்மையும் என்பர் ரஜோகுணத்தின் பயனோ துன்பம்; தமோகுணத்தின் விளைவு அறிவின்மை.

சத்துவத்திலிருந்து ஞானம் உதிக்கிறது; ரஜஸிலிருந்து பேராசையும், தமஸிலிருந்து அக்ஞானமும் கவனமின்மையும் மதிமயக்கமுமே உண்டாகின்றன. 15-16-17

சத்துவ குணத்திலுள்ளோர் மேலேறுகின்றனர்; ராஜகுணத்திலுள்ளவர் இடையில்நிற்கின்றனர் கடையான குணமாகிய தமோகுணத்திலிருப்போர் கீழிரங்குகின்றனர். 18

ஜீவன் எப்பொழுது குணங்களுக்கு வேருன கர்த்தாவைக் காண்பதில்லையோ.குணங்களுக்கு மேலாகப் பரம்பொருளைக் காண்கிருனே, அப்பொழுது அவன் பிரம்ம சொரூபத்தையடைகிருன். 19

உடம்பை உண்டாக்கும் இம்முக்குணங்களையும் கடந்து, பிறப்பு இறப்பு மூப்பு துன்பத்தினின்று விடுபட்ட ஜீவன் மரணமிலாப் பெருவாழ்வு பெருகிருன். 20

அர்ஜுனன் சொன்னது

இறைவா, எந்த அடையாளங்களால் (ஜீவன்) இந்த மூன்று குணங்களையும் கடந்து நிற்பவன் ஆகிருன்? அவனது நடத்தை யாது? எங்ஙனம் இம்முக்குணங்களைக் கடக்கிருன். 21

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

பாண்டவா, (சத்துவத்தின் காரியம்) ஒளி, (ராஜஸின் காரியம்) செயல், (தமஸின் காரியம்) மயக்கம்- இவை வாய்த்த விடத்து அவன் வெறுக்கிறதில்லை, ஒழிந்த விடத்து வேட்கையுறுகிறதில்லை 22

வெறும் சாக்ஷியாய் இருந்து கொண்டு யார் குணங்களால் அசைக்கப்படுகிறதில்லையோ, குணங்களே தொழில் புரிகின்றனவென்று ஆத்மாவில் அசையாது இருக்கிருனே; 23

துன்பத்தையும் இன்பத்தையும் சமமாகக் கொண்டவன் ஆத்மாவில் நிலைத்தவன், மண், கல், பொன்னை நிகராகக் காண்பவன், இனியதையும் இன்னாததையும் ஒன்ருக ஓர்பவன்; பேரறிஞன், இகழ்ச்சி புகழ்ச்சியை ஒரே பாங்குடன் பார்ப்பவன்; 24

மான அவமானத்தை நிகராக நினைப்பவன், நண்பனிடத்தும் பகைவனிடத்தும் ஒரேபாங்குடையவன், தனக்கெனத் தொழில் செய்யாதவன் யாரோ, அவன் குணாதீதன் எனப்படுகிருன். 25

மாருத பக்தி யோகத்தால் என்னை யார் உபாசிக்கிருனே, அவன் இக்குணங்களை முற்றும் கடந்து பிரம்மம் ஆவதற்குத் தகுதியுடையவனுகிருன். 26

அழியாத மோக்ஷ நிலையாகிய பிரம்மத்துக்கும் சாசுவதமான தர்மத்துக்கும் ஒப்பற்ற சுகத்துக்கும் நானே இருப்பிடம். 27

ஓம்

பதினைந்தாம் அத்தியாயம்

புருஷோத்தம யோகம்

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

மேலே வேருள்ளதும் கீழே கிளைகளுள்ளதும் ஆகிய ஆலமரம் போன்ற சம்சாரத்தை அழிவற்றது என்கின்றனர். வேதங்கள் அதன் இலைகள். அதை அறிபவனே வேதத்தை அறிபவன் ஆகிறான். 1

அதன் கிளைகள் குணங்களால் செழிப்படைந்து, விஷயங்கள் என்னும் தளிர்விட்டு, மேலும் கீழும் படர்ந்திருக்கின்றன. மானுடவுலகில் வினையை விளைவிப்பவனாய் அதன் வேர்கள் கீழ் நோக்கிப் பரவியிருக்கின்றன. 2

இம்மரத்துக்கு இங்குவடிவம் தென்படுவதில்லை, முடிவில்லை, துவக்கமில்லை, இருப்புமில்லை வலுத்து வேரூன்றிய இந்த அசுவத்தமரத்தைப் பற்றின்மை என்ற உறுதியான வாளால் வெட்டி; எப்பதம் பெற்றுப் பிறப்பெடுப்பதில்லையோ அது அப்பால் தேடத்தக்கது எவரிடத்திருந்து பண்டைத்தொழில் பெருகிவந்துள்ளதோ அதே ஆதி புருஷனைச் சரணடைகிறேன் (என்றுணர்க.) 3-4

ஆணவமும் அவிவேகமுமற்றவர், பற்று என்னும் குற்றம் வென்றவர் பரமாத்ம ஞான நிஷ்டர், ஆசையற்றவர் இன்ப துன்பமென்னும் இருமைகளைக் கடந்தவர், மயக்கமொழிந்தவர்- இத்தகையவர்கள் அவ் அழியா நிலையெய்துகின்றனர். எங்கு சென்றவர்கள் திரும்பி வருகிறதில்லையோ, எதை ஞாயிறும், திங்களும், தீயும் விளக்கமாட்டாவோ அது எனது பரமபதம். எக்காலத்தும் எனது அம்சமே ஜீவனாகத் தோன்றி ஜீவலோகத்தில் பிரகிருதியிலே நிற்கின்ற மனது உட்பட ஆறு இந்திரியங்களை (போகத்தில்) இழுக்கிறது. 5-6-7

மலர்களினின்று மணங்களை காற்றெடுத்தேகுவது போன்று, ஜீவன் உடல் எடுக்கும் போதும் விடும் போதும் இந்திரியங்களைப் பற்றிக்கொண்டு போகிறான். 8

அவன் செவி, கண், மெய், நாவு, நாசி, மனது ஆகியவைகளைத் தனதாக்கிக்கொண்டு விஷயங்களை அனுபவிக்கிறான.

உடலை விடும் பொழுதும், உடலில் இருக்கும் பொழுதும், அனுபவிக்கும் பொழுதும், குணங்களோடு கூடியிருக்கும் பொழுதும், ஜீவனை மூடர் அறியார்; ஞானக்கண்ணுடையார் அறிவர். 10

முயற்சியுடைய யோகிகள் அவ்வாத்மனைத் தங்களுக்குள்ளேயே காண்கின்றனர். முயற்சியுடையார் எனினும் ஆத்ம பரிபாகமடையாத அறிவிலிகள் அவனைக் காண்பதில்லை. 11

சூரியனிடத்திருந்து வந்து உலகம் முழுதையும் விளக்குகிற வெளிச்சமும், சந்திரனுடையதும், தீயினுடையதும் என்னிடத்திருந்து வந்த பிரகாசம் என்று அறிக. 12

என் வலிவால் நான் பூமியினுள் பிரவேசித்து உயிர்களைத் தாங்குகிறேன்; இனிமைவடிவாகிய சந்திரனாகவும் ஆகிப் பயிர்களையெல்லாம் போஷிக்கிறேன். 13

உதரக்கனலாக நான் உயிர்களின் உடலில் இருந்து கொண்டு பிராண அபான வாயுக்களுடன் கூடி நான்குவித அன்னத்தைச் செமிக்கிறேன். 14

எல்லாருடைடைய உள்ளத்திலும் நான் வீற்றிருக்கிறேன். நினைவும் ஞானமும் அவற்றின் அழிவும் என்னிடமிருந்து உண்டாகின்றன. வேதங்கள் எல்லாவற்றிலும் அறியப்படு பொருள் நானே. வேதாந்தத்தைச் செய்தவனும் வேதத்தை அறிந்தவனும் நானே. 15

க்ஷரன் என்றும் அக்ஷரன் என்றும் உலகில் இரண்டே புருஷர்கள் இருக்கிறார்கள். வடிவெடுத்தவர்கள் எல்லாரும் க்ஷரன். கூடஸ்தனே அக்ஷரன் எனப்படுகிறான். 16

இனி, இவைகட்கு அன்னியமானவர் புருஷோத்தமன். அவ் ஈசுவரன் நிர்விகாரப் பரமாத்மா என்று அழைக்கப்படுகிறார். அவர் மூவுலகினுட்புகுந்து அதைத் தாங்குகிறார், 17

க்ஷரத்தைக் கடந்து அக்ஷரத்துக்கும் நான் மேலானவனாக இருப்பதால் உலகிலும் வேதத்திலும் புருஷோத்தமன் என்று புகழ் பெற்றிருக்கிறேன். 18

பாரதா. யார் மயக்கமற்றவனாய் இங்ஙனம் என்னைப் புருஷோத்தமன் என்று அறிகிறானோ, எல்லாம் அறிந்த அவன் முழுமனதோடு என்னை வழுத்துகிறான். 19

குற்றமற்றவனே, இங்ஙனம் ஆழ்ந்த இந்தசாஸ்திரம் என்னால் உரைக்கப்பட்டது. அர்ஜுனா, இதை அறிபவன் ஞானியும் கிருதார்த்தனும் ஆவான். 20

ஓம்

பதினாறும் அத்தியாயம்
தெய்வாஸுர ஸம்பத் விபாக யோகம்

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

அஞ்சாமை, உள்ளத்தூய்மை, ஞானத்திலும் யோகத்திலும் நிலைத்திருத்தல், ஈகை, பொறிகளையடக்குதல், யாகம், சாஸ்திரம் படித்தல், தபசு, நேர்மை, தீங்கிழையாமை, உண்மை, சினமின்மை, துறவு, அமைதி, கோள் சொல்லாமை, உயிர்களிடத்து இரக்கம். பிறர்பொருளை விரும்பாமை, இனிமை, நாணம், மனம் சலியாமை தைரியம், பொறை, மனவுறுதி, தூய்மை, வஞ்சகமின்மை செருக்கின்மை ஆகிய இவைகள் தெய்வ சம்பத்துடன் பிறந்தவனுக்கு இயல்பாகின்றன, அர்ஜுனா. 1-2-3

பார்த்தா! பகட்டும், இறுமாப்பும், தற்பெருமையும், சினமும், கடுமையும், அக்ஞானமும், அஸுர சம்பத்தை உடையவனாய்ப் பிறந்தவனுக்குண்டு. தெய்வசம்பத்து மோக்ஷம் தருவதென்றும், அசுரசம்பத்து பந்தப்படுத்துவதென்றும் கருதப் படுகின்றன. பாண்டவா வருந்தாதே; நீ தெய்வசம்பத்து வாய்த்துப் பிறந்துள்ளாய். 4-5

பார்த்தா, தெய்வீகம் என்றும் அசுரம் என்றும் இருவகை உயிர்ப்பிறப்புகள் இவ்வுலகில் உண்டு. தெய்வ இயல்பு விரிவாகப் பகரப்பட்டது; அசுர இயல்பை என்னிடம் கேள். 6

செய்யத் தகுந்த நல்வினையையும், தகாத தீவினையையும், அசுர இயல்புடையார் அறியார். அவர்களிடம் தூய்மையும் நல்லொழுக்கமும் வாய்மையும் இல்லை. 7

உலகம் உண்மையில்லாதது, தர்மபிரதிஷ்டையில்லாதது, கடவுளில்லாதது, காமத்தைக் காரணமாகக் கொண்டு ஆண் பெண் இணக்கத்தாலானது அன்றி வேறு என்னவிருக்கிறது என்கின்றனர். 8

இக்கொள்கையையுடைய புல்லறிவாளர் ஆத்மநஷ்டமடைந்தவர்களாய், கொடுஞ்செயல் புரிபவர்களாய் உலகின் பகைவர்களாய் அதன் அழிவுக்கென்றே தோன்றியிருக்கின்றனர். 9

நிறைவேறாத நெடுங்காமம் பிடித்தவர்களாய், ஆடம்பரமும், பெருமையும், மதமும், பொருந்தியவர்களாய், மயக்கத்தால் கெட்ட எண்ணங்களைக் கிரகித்துத் தீய தீர்மானங்களுடன் தொழில் புரிகின்றனர். 10

சாகும் வரையில் அளவு கடந்த கவலையையுடையவர்களாய், காம நுகர்ச்சியையே அனைத்திலும் மேலானதாகக் கருதி, மற்றொன்றுமில்லை என்று தீர்மானம் செய்தவர்களாய்; 11

நூற்றுக்கணக்கான ஆசைக்கயிறுகளால் தளைக்கப்பட்டவர்களாய், காமக்குரோத வசப்பட்டவர்களாய், காமபோகத்தின் பொருட்டுச் செல்வக்குவியல் தேட முயலுகின்றனர். இன்று இது என்னுல் அடையப்பட்டது; இவ்விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவேன்; இது இருக்கிறது; மேலும் எனக்கு இச்செல்வம் வந்துசேரும். அப்பகைவன் என்னுல் கொல்லப்பட்டான்; மற்றவர்களையும் கொல்லுவேன்; நான் ஆளுபவன்; போகத்தை அனுபவிப்பவன்; காரிய சித்தன்; வலிவுடையவன்; இன்புறுபவன். 12-13-14

செல்வம் படைத்து உயர் குலத்தவனுயிருக்கிறேன்; எனக்கு நிகரானவன் வேறு எவன் இருக்கிறுன்? யாகம் செய்வேன், தானம் கொடுப்பேன், மகிழ்வடைவேன் என்று அக்ஞானத்தில் மயங்கினவர்கள்; 15

பல எண்ணங்களில் குழப்பமடைந்தவர்கள், மோகவலையில் மூடப்பெற்றவர்கள், காமபோகங்களில் பற்றுடையவர்கள், பாழ் நரகில் வீழ்கின்றனர் தற்புகழ்ச்சியுடையார், வணக்கமிலார், செல்வச் செருக்கும் மதமுமுடையார் பெயரளவில் யாகத்தை விதிவழுவி ஆடம்பரத்துக்காகச் செய்கின்றனர். அஹங்காரம், பலம்,இறுமாப்பு காமம் குரோதம்-இவைகளையுடையவர்கள் தங்கள் தேகத்திலும் பிறர் தேகத்திலுமுள்ள என்னை வெறுத்து அவமதிக்கின்றனர். 16-17-18

துவேஷ முடையவர்களை. கொடியவர்களை, கடையவரை, இழிந்தோரை, பிறந்து இறந்து உழலும் உலகில் அசுரப்பிறவியிலேயே திரும்பத் திரும்ப நான் அன்னவர்களைத் தள்ளுகிறேன். குந்தியின் மகனே மூடர்கள் பல பிறவிகளில் அசுரயோனிகளில் தோன்றி என்னை யடையாமல் இன்னும் கீழான கதியையே அடைகிறுர்கள். 19-20

காமம், குரோதம், லோபம் ஆகிய மூவித வாயிலையுடையது நரகம். இவை ஜீவனைக் கெடுக்கும் தன்மையன. ஆகையால் இம்மூன்றையும் துறத்தல் வேண்டும். அர்ஜுனு இம்மூன்று நரக வாயில்களினின்றும் விடுபட்டவன் தனக்கு நலன் செய்து கொண்டு பின்பு மோக்ஷத்தையடைகிறுன். 21-22

காமத்தின் வசப்பட்டு சாஸ்திரத்தின் ஆணையை மீறி நடப்பவன் எவனே அவன் பரிபூரணனுகான், சுகம் பெறுன், முக்தியடையான். ஆகையால் செய்யத் தகுந்ததையும் தகாததையும் நிச்சயிப்பதில் சாஸ்திரம் உனக்கு பிரமாணமாகிறது. இங்கு சாஸ்திரம் ஆக்ஞாபித்துரைப்பதை அறிந்து கர்மம் செய்யக் கடவாய். 23-24

ஓம்

பதினேழாம் அத்தியாயம்

சிரத்தாத்ரய விபாகயோகம்

அர்ஜுனன் சொன்னது

கிருஷ்ணு, யார் சாஸ்திர விதியை மீறி, ஆனுல் சிரத்தை யோடு கூடியவர்களாய் ஆராதிக்கிருர்களோ அவர்களு டைய நிலை சத்துவமா, ரஜஸா அல்லது தமஸா? 1

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

தேகிகளுக்கு இயல்பாயுண்டான சிரத்தையானது சாத்விக மென்றும், ராஜஸமென்றும், தாமஸமென்றும் மூவிதமா யிருக்கிறது; அதைக் கேள். 2

பாரதா, ஒவ்வொருவனுடைய மனப் பாங்குக்கேற்ப சிரத்தை யமைகிறது. மனிதன் சிரத்தை மயமானவன்; சிரத்தை எதுவோ அதுவே அவனுமாம். 3

சாத்துவிகர்கள் தேவர்களை வணங்குகிருர்கள்; ரஜோகுண முடையவர்கள் யக்ஷ ராக்ஷசர்களையும், மற்ற தாமஸ ஜனங் கள் பிரேத பூதகணங்களையும் போற்றுகிருர்கள். 4

வீம்பும் அகங்காரமும் உடையவர்களாய், காமமும் பற்றுத லும் வலுத்தவர்களாய். எந்த அறிவிலிகள் உடலிலுள்ள இந் திரியங்களையும் உள்ளத்திலுறையும் என்னையும் துன்புறுத்தி சாஸ்திரத்துக்கு ஒவ்வாத கொடுந்தவம் புரிகிருர்களோ அவர்களை அசுர வழியில் துணிந்தவர்களென்று அறிக 5-6.

ஒவ்வொருவர்க்கும் விருப்பமான உணவும் மூவகைப்படு கிறது. யாகமும், தபசும், தானமும் அங்ஙனமே அமைந்துள் ளன. அவைகளுள் இவ்வேற்றுமையைக்கேள். 7

ஆயுள், அறிவு, பலம், ஆரோக்கியம், சுகம், ருசி ஆகியவை களை வளர்ப்பவைகள், ரசமுள்ளவைகள், பசையுள்ளவைகள், வலிவு தருபவைகள், இன்பமான வைகள் ஆகிய ஆகாரங் கள் சாத்விகர்களுக்குப் பிரியமானவைகள். 8

கசப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, பெருவெப்பம், காரம், வறட்சி, எரிச்சல் மிகுந்தவையும், துன்பம்-துயரம்-நோய் உண்டு பண்ணுபவைகளுமாகிய உணவுகள் ரஜோகுணத்தாருக்கு விருப்பமானவைகள். 9

யாமம் கழிந்த, சுவையற்ற, துர்நாற்றமெடுத்த, பழைய, எச்சிலான, தூய்மையற்ற உணவு தமோகுணத்தாருக்குப் பிரியமானது. 10

ஆராதனையாகச் செய்தே ஆகவேண்டும் என்று மனதை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு, வினைப்பயனை விரும்பாதவர்களால் சாஸ்திர விதிப்படி எந்த யாகம் செய்யப்படுகிறதோ அது சாத்விகமாவது. 11

பரதகுல சிரேஷ்டனே. பயனை விரும்பியோ, ஆடம்பரத்துக்காகவோ செய்யப்படுகிற ஆராதனையை ராஜஸமானதென்றறிக 12

வேதநெறி வழுவியதும், அன்னதான மில்லாததும் மந்திர மற்றதும், தக்ஷிணையில்லாததும், சிரத்தையற்றதுமாகிய யக்ஞம் தாம்ஸிகமென்று சொல்லப்படுகிறது. 13

தேவர், பிராம்மணர், குருமார், ஞானிகள் ஆகியவர்களைப் போற்றுவதும், தூய்மையும் நேர்மையும், பிரமசரியமும, அஹிம்சையும் தேகத்தால் செய்யும் தவமெனப்படுகிறது.

துன்புறுத்தாத வாய்மையும் இனிமையும் நலனும் கூடிய வார்த்தை, மற்றும் வேதம் ஓதுதல்-இது வாக்கு மயமான தபசு என்று சொல்லப்படுகிறது. 14-15

மன அமைதி, அன்புடைமை. மௌனம், தன்னடக்கம் தூய நோக்கம்-இது மானஸ தபசு எனப்படுகிறது. 16

பயனை விரும்பாதவரும்,யோகத்திலே உறுதிபெற்ற வருமான நரர்களால் பெருமுயற்சியுடன் செய்யப்படும் இம்மூவிதத் தபசு சாத்விகமானதென்று பகரப்படுகிறது. 17

பாராட்டுதலையும் பெருமையையும் போற்றுதலையும் முன்னிட்டு ஆடம்பரத்தோடே ஈண்டு எத்தவம் புரியப் படுகிறதோ, தாற்காலிகமானதும் உறுதியற்றதுமான அது ராஜஸமானதென்று பகரப்படுகிறது. 18

மூடக்கொள்கையால் தன்னையே துன்புறுத்தியோ அல்லது பிறரை அழித்தற் பொருட்டோ செய்யப்படுகிற தவம் தாமஸ மெனப்படுகிறது. 19

தக்க இடத்திலே, வேளையிலே பிரதியுபகாரம் செய்யாதவர் எனினும் தகுந்த பாத்திரமாயுள்ளவர்க்குக் கொடுபபது முறையெனக் கருதி வழங்கும் தானம் சாத்விகமானது. 20

மற்று, கைம்மாறு கருதியோ பலனை உத்தேசித்தோ வருத்தத்தோடு வழங்கப்படும் தானம் ராஜஸமென்று எண்ணப்படுகிறது. 21

தகாத இடத்திலும் காலத்திலும் தகுதியற்றவர்களுக்கு வணக்கமின்றி இகழச்சியுடன் செய்யப்படும் தானம் எதுவோ அது தாமஸமெனப்படுகிறது. 22

''ஓம் தத் ஸத்'' என்று பிரம்மம் மூவிதமாய் மொழியப் பட்டுள்ளது. அதினின்று வேதியர், வேதம் வேள்வி பண்டு படைக்கப்பட்டனர். 23

ஆகையால் வேதமறிந்தவர்கள் வேத விதிப்படி செய்யும் யக்ஞ-தான-தபக்கிரியைகள் எப்பொழுதும் ''ஓம்'' என்று உச்சரித்துத் தொடங்குகின்றன. 24

''தத்'' என்று (பிரம்மத்தைக் குறிக்கும் சொல்லை) உச்சரித்துப் பலனை விரும்பாது மோக்ஷத்தை நாடுபவர்களால் நானு விதமான யக்ஞ தபக்கிரியைகளும் தானக்கிரியைகளும் செய்யப்படுகின்றன. 25

அர்ஜுனு, உண்மை யென்ற கருத்திலும் நன்மையென்ற கருத்திலும் ''ஸத்'' என்ற சொல் வழங்கப்படுகிறது. மங்கள கர்மங்களிலும் ''ஸத்'' என்ற சொல் உபயோகிக்கப்படுகிறது வேள்வியிலும், தவத்திலும், தானத்திலும் நிலைத்திருப்பது 'ஸத்' என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்னும் பிரம்மத்தின் பொருட்டுச்செய்யும் கர்மமும் 'ஸத்' என்றே இயம்பப்படுகிறது சிரத்தையின்றிச் செய்யும் யாகமும் தானமும் தபசும் மற்றக் கருமமும் ''அஸத்'' எனப்படும். அர்ஜுனு, அது மறுமைக் கும் உதவாது, இம்மைக்கும் உதவாது. 26-27-28

ஓம்

பதினெட்டாம் அத்தியாயம்

மோக்ஷஸந்யாஸ யோகம்

அர்ஜுனன் சொன்னது

ஹிருஷீகேசா, மகாபாகுவே, கேசிநிஷூதனு. சந்நியாசத்தினுடையவும் தியாகத்தினுடையவும் தத்துவத்தைத் தனித் தனியே தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். 1

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

காமிய கர்மங்களைத் துறப்பதை சந்நியாசமென அறிகிறார் கள் ஞானிகள். எல்லாக் கர்மங்களின் பயனை விடுவதைத் தியாகமென்கின்றனர் தீர்க்கதரிசிகள். 2

கருமங்களெல்லாம் குற்றமுடையவைகளாதலால் துறத்தற் குரியவைகளென்று சில அறிஞர் பகர்கின்றனர். வேறு சிலர் வேள்வி, தானம், தபசு ஆகிய கருமங்கள் துறக்கப் படலாகாது என்கின்றனர். 3

பரதகுலக் கோவே, புருஷருள் புலியே, தியாகத்தைக் குறித்து நான் கொண்டுள்ள சித்தாந்தத்தைக்கேள். தியாகமானது மூன்று விதமானதென்றே பகரப்பட்டுள்ளது. 4

யக்ஞம், தானம், தபசும் ஆகிய கருமம் விடப்படுவதன்று.
அது செயற்பாலதே. யக்ஞமும் தானமும் தவமும் அறிஞர்
களுக்குப் புனிதம் வழங்குபவைகளாம் 5
பார்த்தா, பற்றுதலையும் பயனையும் ஒழித்தே இக்கருமங்கள்
யாவும் செய்யப்படவேண்டும் என்பது எனது நிச்சயமான
உத்தமமான கொள்கை. 6
மேலும் நித்திய கருமத்தை விடுவது பொருந்தாது. அறிவின்
மையால் அதைத் துறப்பது தாமஸமென்று கூறப்படுகிறது.
உடம்பின் வருத்தத்துக்கு அஞ்சி, கருமத்தைத் துக்கமெனக்
கருதி அதை விடுகிறவன் ராஜஸத் தியாகம் செய்கிறான்
அதனால் அவன் தியாக பலனை அடைவதேயில்லை. 8
அர்ஜுனா, பற்றுதலையும் பயனையும் விட்டு, செய்தற்குரிய
தென்றே எந்த நித்திய கர்மம் செய்யப்படுகிறதோ, அந்தத்
தியாகம் சாத்விகமானதென்று கருதப்படுகிறது. 9
சத்வம் நிறைந்தவனும், பேரறிஞனும், ஐயத்தை அகற்றிய
வனும் ஆகிய தியாகியானவன் துன்ப வினையை வெறுக்
கான், இன்ப வினையை விரும்பான். 10
உடலெடுத்தவனுக்குக் கருமங்களை அறவே விடுவது இய
லாது. ஆனால் வினைப்பயனைத் துறந்தவன் எவனோ அவன்
தியாகி யெனப்படுகிறான். தியாகிகளல்லாதார்க்கு
மரணத்துக்குப் பிறகு இன்னாதது, இனியது, இவ்விரண்டும்
கலந்தது என மூன்று விதமான வினைப்பயன் விளைகிறது;
தியாகிகளுக்கோ ஒருபொழுதுமில்லை. 11-12
பெருந்தோளாய், கர்மத்தின் முடிவு காட்டும் சாங்க்ய சாஸ்
திரத்தில் சகல கர்மங்களின் சித்திக்கென்று பகரப்பட்டுள்ள
இந்த ஐந்து காரணங்களையும் என்னிடம் அறிந்துகொள். 13
உடல், கர்த்தா, வெவ்வேறு விதமான இந்திரியங்கள், பல
விதமாக வேறுபட்ட செயல்கள், இவற்றிற்கு ஐந்தாவதாக
தெய்வமும் காரணங்களாகின்றன. 14
மெய்யால் மொழியால் மனதால் மனிதன் நியாயமாக
அல்லது அநியாயமாக எக்கர்மத்தைச்செய்தாலும் இவ்வைந்
துமே அதற்குக் காரணங்களாம். 15
அது அங்ஙனமிருக்க, முழுமுதற்பொருளாகிய ஆத்மாவைக்
கர்த்தாவாக இனி யார் காண்கிறானோ புத்திபண்படாத
அவ்வறிவிலி மெய் காண்கிறானில்லை. 16
யாருக்கு அகங்காரமில்லையோ, யாருடைய புத்தி பற்றுகிற
தில்லையோ, அவன் இவ்வுலகத்தாரைக் கொன்றாலும்
கொல்லாதவனே, பந்தப்படாதவனே. 17

அறிவு, அறியப்படுபொருள், அறிபவன் என கருமத்துக்குத் தூண்டுதல் மூன்று விதம். கருவி, கருமம், கர்த்தா எனக் கருமத்துக்கு இருப்பிடம் மூன்று விதம். 18

ஞானமும், கர்மமும், கர்த்தாவும் குணபேதத்தினுல் மூவகையென்று சாங்க்ய சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளேயும் உள்ளபடி கேள். 19

வேறு வேருயுள்ள பூதங்களில் வேறுபடாத, அழியாத ஏகவஸ்துவை எதனுல் பார்க்கிருயோ அந்த ஞானத்தை சாத்விகமான தென்று அறிக. 20

பின்பு எந்த ஞானம் எல்லா பூதங்களிலும் வெவ்வேறு வித மான பல ஜீவர்களே ஒன்றினின்று ஒன்று வேருனதென்று அறிகிறதோ அந்த ஞானத்தை ராஜஸமென உணர்க. 21

ஒரு காரியத்தையே முழுதுமென்று பற்றிக்கொண்டு யுக்திக் குப் பொருந்தாததாயும், உண்மைக்கு ஒவ்வாததாயும், அற்ப மாயுமுள்ள ஞானம் எதுவோ அது தாமஸமெனப்படுகிறது.

பயனில் விருப்பம் வைக்காதவனுல், பற்று இல்லாமல் விருப்பு வெறுப்பு அற்று, நியமிக்கப்பட்டுள்ள எக்கருமம் செய்யப்படு கிறதோ அது சாத்விகமானதெனப்படுகிறது. 23

ஆசையின் வசப்பட்டவனுல் அல்லது அகங்காரமுடைய வனுல் பெரும் பிரயாசையுடன் இனி எக்கருமம் செய்யப்படு கிறதோ அது ராஜஸமானதெனப்படுகிறது. 24

வினையின் விளைவையும், நஷ்டத்தையும், துன்பத்தையும், தன் திறத்தையும் எண்ணிப்பாராது மயக்கத்தால் எக்கருமம் தொடங்கப்படுகிறதோ அது தாமஸமெனப்படும். 25

பற்று நீங்கியவன், அகங்காரமற்றவன், உறுதியும் ஊக்கமு முடையவன், வெற்றி தோல்வியில் வேறுபடாதவன்–இத் தகைய கர்த்தா சாத்விகனெனப்படுகிருன் 26

ஆசையுள்ளவன், வினைப்பயனை விரும்புபவன் உலுத்தன், துன்புறுத்தும் தன்மையன், சுத்தமில்லாதவன், மகிழ்வும் சோர்வும் கொள்பவன் இத்தகைய கர்த்தா ராஜஸனெனப் படுகிருன். 27

யோகத்திற்கு ஒவ்வாத மனமுடையவன், அறிவு வளரப் பெருதவன், முரடன், வஞ்சகன், பழிகாரன், சோம்பேறி, துயருறுவோன், காலம் நீடிப்பவன்–இத்தகைய கர்த்தா தாமஸன் எனப்படுகிருன். 28

அறிவினுடையவும், மனஉறுதியினுடையவும் ஆகிய மூவகை வேற்றுமையைக் குணங்களுக்கேற்பப் பாகுபடுத்திப் பாக்கி யில்லாமல் பகர்கின்றேன் கேள், தனஞ்சயா. 29

பார்த்தா, பிரவிருத்தியையும் நிவிர்த்தியையும், செய்யத் தகுந்ததையும் தகாததையும், பயத்தையும் பயமின்மையையும், பந்தத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அறியும் புத்தி சாத்விகமானது.தர்மத்தையும் அதர்மத்தையும்,தகுந்த காரியத்தையும் தகாத காரியத்தையும் தாறுமாறாக எந்த புத்தி அறிகிறதோ அது ராஜஸமானது. பார்த்தா. அக்ஞான இருளால் மூடப்பெற்ற எந்த அறிவானது அதர்மத்தை தர்மமாகவும், பொருள்களை யெல்லாம் விபரீதமாகவும் நினைக்கிறதோ அது தாமஸமானது. பார்த்தா, யோகத்தைக்கொண்டு பிறழாத எந்த உறுதியால் மனம் - பிராணன் - இந்திரியங்களின் செயல்களை ஒருவன் காக்கின்றானோ அந்த உறுதி சாத்விகமானது. 30-31-32-33

மற்று எந்த உறுதியினால் அர்ஜுனா அறம் பொருள் இன்பங்களை ஒருவன் காக்கின்றானோ. பற்றுதலால் பயனை விரும்புகின்றவனாகிறானோ அந்த உறுதியானது பார்த்தா,ராஜஸமானது. பார்த்தா, தூக்கத்தையும், அச்சத்தையும், துயரத்தையும், மனக்கலகத்தையும், செருக்கையும் விடாது பிடிக்கும் அறிவிலியின் உறுதியோ தாமஸமானது ஒருவன் எச்சுகத்தைப் பயிற்சியால் துய்த்துத் துன்பத்தின் முடிவை யடைகிறானோ, அதன் மூவிதப் பாகுபாட்டையும் இப்போது என்னிடம் கேளாய், பரதகுலக் காளையே. 34-35-36

எது முதலில் விஷம் போலவும் முடிவில் அமிர்தத்துக்கு ஒப்பானதுமாகிறதோ அந்த சுகம் சாத்விகமாம். ஆத்ம நிஷ்டையில் தெளிவடைந்த புத்தியில் அது தோன்றுகிறது. பொறி-புலன்களின் பொருத்தத்தால் முதலில் அமிர்தம் போன்றிருந்து முடிவில் விஷம் போன்றாகும் சுகம் ராஜஸமென்று சொல்லப்படுகிறது. துவக்கத்திலும் முடிவிலும் தன்னை மயக்குவதும் தூக்கம் சோம்பல் தடுமாற்றத்தினின்று பிறப்பதுமாகிற சுகம் தாமஸமென்றுரைக்கப்படுகிறது. இயற்கையினின்றுதித்த இம் முக்குணங்களினின்று விடுதலை யடைந்த உயிர் மண்ணுலகில் அல்லது விண்ணுலகில் வானவர்களுள்ளும் இல்லை 40

எதிரிகளை எரிப்பவனே, பிராம்மண க்ஷத்திரிய வைசியசூத்திரர்களுடைய கருமங்கள் அவரவர் இயல்பில் உதித்த குணங்களுக்கு ஏற்பப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 41

அகக்கரணங்களை யடக்குதல், புறக்கரணங்களை யடக்குதல், தவம், தூய்மை, பொறுமை. நேர்மை சாஸ்திர ஞானம், சுவானுபவ ஞானம், ஈசுவர நம்பிக்கை-இவையாவும் இயல்பாயுண்டாகிய பிராம்மண கர்மங்களாம். 42

சூரத்தன்மை, துணிவு, உறுதி, சாதுரியம், போரில் புறங் காட்டாமை, கொடை, இறைமை ஆகியவைகள் இயற்கையில் உண்டாகிய க்ஷத்திரிய கர்மங்களாம். 43

உழவும் கால்நடை காத்தலும் வாணிகமும் இயல்பாயுண்டா கிய வைசிய கர்மங்களாம். இட்ட பணி ஆற்றுவது சூத்திர னுக்கு இயல்பாயுண்டாகிய கருமம். 44

அவனவனுக்குரிய கருமத்தில் களிப்புறும் மனிதன் நிறை நிலை யெய்துகிறான். தன் கருமத்தில் கருத்து வைப்பவன் எப்படி நிறைநிலை யடைகிறான் என்பதைச் சொல்லக் கேள். யாரிடத்திருந்து உயிர்கள் உற்பத்தியாயினவோ யாரால் இவ் வையகமெல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளதோ அவ் ஈசுவரனை சுயகருமத்தால் வணங்கி மனிதன் மேன்மை யெய்துகிறான். நிறைவாயனுஷ்டிக்கும் பரதர்மத்தைவிடக் குறைவாயனுஷ் டிக்கும் ஸ்வதர்மம் சிறந்தது. சுபாவத்திலமைந்த கருமத் தைச் செய்பவன் கேடடையான் 45-46-47

குந்தியின் மைந்தா, கேடுடையதெனினும் உடன் பிறந்த கருமத்தை விட்டு விடலாகாது. ஏனென்றால் தீயைப் புகை சூழ்வது போன்று வினைகளையெல்லாம் கேடு சூழ்ந்துள்ளது. யாண்டும் பற்றற்ற புத்தியுடையவனாய், சிந்தையையடக்கிய வனாய், ஆசையற்றவனாயிருப்பவன் சன்னியாசத்தால் உத்த மமான நைஷ்கர்ம்ய சித்தியையடைகிறான். 48-49

குந்தியின் மகனே, சித்தியடைந்தவன் ஞானத்தின் உயர் நிலையாகிய பிரம்மத்தை எப்படி யெய்துகிறான் என்பதைச் சுருக்கமாக என்னிடம் அறிந்துகொள். 50

தூய அறிவுடன் கூடியவன் உறுதியுடன் தன்னையடக்கியும், சப்தம் முதலிய இந்திரிய விஷயங்களைத் துறந்தும், விருப்பு வெறுப்பை விட்டொழித்தும்; தனித்திருந்து, உண்டி சுருக்கி மனம் மொழிமெய்யை யடக்கி, யாண்டும் தியான யோகத் -தில் திளைத்திருந்து வைராக்கியம் பூண்டவனாய்; 51-52

அகங்காரம், வன்மை, செருக்கு காமம், குரோதம், உடைமை ஆகியவைகளை நீத்து மமகாரமற்று சாந்தமாயிருப்பவன் பிரம்மமாதற்குத் தகுந்தவன். பிரம்ம மயமாகித் தெளிந்த மனமுடையவன் துயருறுவதில்லை; அவாவுறுவதில்லை. எல்லா உயிர்களிடத்தும் சமனாயிருப்பவன் என்மீது மேலாம் பக்தி பெறுகிறான். நான் எத்தன்மையன், யார் என்று பக்தி யினால் ஒருவன் என்னை உள்ளபடி அறிகிறான்; உள்ளபடி அறிந்தபின் விரைவில் என்னை அடைகிறான். 53-54-55

எப்பொழுதும் எல்லாக் கருமங்களையும் செய்த போதிலும் என்னைச் சரணடைகிறவன் எனதருளால் சாசுவதமானதும் அழியாததுமாகிய பதமடைகிறான். 56

விவேகத்தால் கர்மங்களையெல்லாம் என்பால் ஒப்படைத்து, என்னைக் குறியாகக் கொண்டு புத்தியோகத்தைச் சார்ந்திருந்து, யாண்டும் சித்தத்தை என்பால் வைப்பாயாக. 57

சித்தத்தை என்பால் வைத்து எனதருளால் இடஞ்சல்களையெல்லாம் தாண்டிச் செல்வாய். அன்றி அஹங்காரத்தால் கேளாவிட்டால் கேடு அடைவாய். 58

அஹங்காரங்கொண்டு போர்புரியேனென்று நினைப்பாயாகில் உன் துணிவு வீணாகும். உன் இயல்பே உன்னைப் போரில் பிணித்துவிடும் 59

குந்தியின் மைந்தா, மயக்கத்தால் எதைச் செய்ய மறுக்கிறாயோ, உன் இயல்பில் பிறந்த வினையினால் கட்டுண்டு, உன் வசமிழந்தவனாய். அதையே நீ செய்வாய். 60

அர்ஜுனா, ஈசுவரன் உயிர்களையெல்லாம் உடல் என்னும் யந்திரத்திலேற்றி மாயையினால் ஆட்டிக்கொண்டு அவைகளின் உள்ளத்திலிருக்கிறான். 61

அர்ஜுனா எல்லாப் பாங்கிலும் அவனையே தஞ்சமடை. அவனருளால் மேலாம் சாந்தியும் நிலைத்துள்ள வீடுபேறும் பெறுவாய். 62

மறைபொருள்களுளெல்லாம் மறைபொருளாகிய ஞானம் இங்ஙனம் உனக்கு இயம்பப்பட்டது. இதைமுழுதும் ஆராய்ந்து விரும்பியதைச் செய். 63

அனைத்திலும் ஆழ்ந்த எனது மேலாம் மொழியை மீண்டும் கேள். நீ எனக்குற்ற நண்பனாகையினால் உனக்கு நலத்தை நவிலுகிறேன். 64

என்பால் மனம் வைத்து, என்னிடம் பக்தி பூண்டு என்னை ஆராதித்திடுவாய். என்னை வணங்கு, என்னையே அடைவாய். உனக்கு உறுதி கூறுகிறேன் எனக்கினியான் நீ. 65

தர்மங்களை யெல்லாம் அறவே தியஜித்துவிட்டு என்னையே சரணடைக. பாபங்களனைத்தினின்றும் உன்னை நான் விடுவிப்பேன்; வருந்தாதே. 66

தவமில்லானுக்கும், பக்தியில்லானுக்கும், தொண்டு புரியாதவனுக்கும், என்னை இகழ்பவனுக்கும் இக்கோட்பாட்டை நீ இயம்பாதே. 67

மிக ஆழ்ந்த இத்தத்துவத்தை என் பக்தர்களிடத்து உப தேசித்து, என்னிடத்து மேலாம் பக்திபண்ணுகிறவன் ஐய மின்றி என்னையே அடைவான். மாந்தருள் எனக்கு விருப்ப மான செயல் புரிபவனும் அவனைவிட வேறு யாருமில்லை; எனக்கினியானும் வையகத்தில் அவனைவிட யாருமில்லை. தர்மம் நிறைந்த நமது இச் சம்பாஷணையை இன்னும் யார் கற்றறிகிருனே அவனால் ஞானயக்ஞத்தால் நான் ஆராதிக் கப்படுபவன் ஆவேன். இது என் கொள்கை. 68-69-70

ஊக்கங்கொண்டு, அவமதிக்காது இதைக் கேட்கவாவது செய்யும் மனிதனும் விடுதலையுற்று நன்வினையாளர் எய்தும் நல்லுலகங்களை அடைவான். 71

பார்த்தா, ஒருமை மனதுடன் உன்னால் இது கேட்கப் பட்டதா? தனஞ்ஜயா, உனது அறியாமையாகிய மயக்கம் அழிந்ததா? 72

அர்ஜுனன் சொன்னது

அச்யுதா, மயக்கம் ஒழிந்தது. உமது அருளால் எனக்கு நினைவு வந்துள்ளது. ஐயங்கள் அகன்று போயின; உறுதியா யிருக்கிறேன். உமது சொற்படி செய்வேன், 73

ஸஞ்ஜயன் சொன்னது

இங்ஙனம் வாசுதேவருக்கும் மகாத்மாவான பார்த்தனுக்கும் இடையில் நிகழ்ந்த மயிர்க்கூச்சு உண்டுபண்ணும் அற்புதச் சம்பாஷணையை நான் கேட்டேன். 74

வியாசர் அருளால், இந்த மேலாம் ஆழ்ந்த யோகத்தைத் தாமே சொல்லலுற்ற யோகேசுவரன் கிருஷ்ணனிடத்திருந்து நான் நேரே கேட்டேன். 75

வேந்தே, கேசவார்ஜுனரின் வியப்புக்குரிய இப்புண்ணிய சம்வாதத்தை நினைந்து நினைந்து நான் மீண்டும் மீண்டும் மகிழ்வடைகிறேன். 76

அரசே, ஹரியின் அந்த அதிசய வடிவத்தை இன்னும் எண்ணி யெண்ணி எனக்குப் பெருவியப்புண்டாகிறது. மேலும் மேலும் களிப்பு மடைகிறேன். 77

யோகேசுவரக் கிருஷ்ணனும் தனுசைத்தாங்கிய பார்த்தனும் எங்குளரோ ஆங்குத் திருவும், வெற்றியும், பெருக்கும், நிலைத்த நீதியும் உளவென்பது என் கொள்கை. 78

பிரம்ம வித்தையைப் புகட்டுவதும், யோக சாஸ்திரமானதும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுன சம்வாதமாக வந்துள்ளதுமாகிய பகவத் கீதை என்னும் உபநிஷதத்தின்கண் மோக்ஷ ஸந்யாச யோகம் என்ற பதினெட்டாம் அத்தியாயம்.

ஓம்

ஸ்ரீ கீதா மஹாத்மியம் (வராஹ புராணம்)

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

கீதா தியானம் செய்கிறவனை பாவங்களுள் மஹா பாவமும் தீண்டுவது கிடையாது. தாமரை இலை தண்ணீரில் தோய்வுறாதிருப்பது போன்று அவன் இருக்கிறான்.

கீதா புஸ்தகம் எங்கு இருக்கிறதோ, எங்கு கீதா பாடம் நடைபெறுகிறதோ அங்கு புண்ணிய தீர்த்தங்கள் அனைத்தும், பிரயாகைகளும் மற்றும் உள்ளவைகளும் வந்து கூடுகின்றன. தேவர்கள் அனைவரும், ரிஷிகளும், யோகிகளும் பன்னகர்களும், கோபாலர்களும், கோபிகளும், நாரதரும், உத்தவரும், அவர்கள் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் ஆங்கு உளர்.

கீதை என்னும் புகலிடத்தில் நான் வீற்றிருக்கிறேன். உத்தமமான இருப்பிடம் கீதை. கீதா ஞானத்தில் நின்று கொண்டு மூவுலகங்களையும் நான் பரிபாலிக்கிறேன்.

எனது பரம வித்தையாயிருப்பது கீதை; அது பிரம்ம சொரூபம் என்பதில் சம்சயமில்லை. அர்த்த மாத்திரமாய், அக்ஷரமாய், நித்தியமாய், எனது சொரூபத்தைச் சொல்லால் விளக்க முடியாததாய் இந்த ஞானம் உளது.

மூன்று வேதங்களின் வடிவமாய், பேரானந்த வடிவாய், தத்துவத்தை உள்ளபடி விளக்குவதாயுள்ள இந்த ஞானத்தை உறுதியான உள்ளத்துடன் எம் மனிதன் நாள் தோறும் பதினெட்டு அத்தியாயங்களையும் ஓதுகின்றானோ. அவன் ஞான சித்திடைந்து பிறகு பரம பதத்தைச் சேருகிறான்.

கீதா அப்பியாசம் செய்து கொண்டிருப்பவன் உத்தம மான முக்தியடைகிறான். மரணமடையும் போது "கீதை" என்று உச்சரிக்கும் மனிதன் வீடு பெறுவான்.

ஓயாது கர்மம் செய்து கொண்டிருப்பதற்கு இடையில் யார் கீதையின் அர்த்தத்தை இடையறாது எண்ணிக் கொண்டு இருக்கிறானோ, அவனை ஜீவன் முக்தன் என்று கருத வேண்டும். உடல் அழியும் போது அவன் பரமபதத்தை அடைகிறான்.

ஓம் தத் சத்.

ஓம்

காற்று வீசிக் கொண்டே இருக்கிறது. படகில் உள்ள பாய்மரத்தை விரித்து, அந்தச் சாதகமான சூழ் நிலையைப் பயன் படுத்துவது மாலுமிகளின் கடமை. அதே போன்று, இறைவனின் கருணை இடையறாது வீசிக் கொண்டு இருக்கிறது. எவன் ஒருவன் தன் "மனம்" என்ற பாய் மரத்தை விரித்து இறைவனின் கருணை என்ற காற்றைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்துகிறானோ, அவன் தன் குறிக்கோளை விரைவில் அடைகிறான்.

-பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்

ஓம்

ஈசனே! சூரிய சந்திரரைப் போல் நாங்களும் நியமத்துடன் உலகிற்கு நன்மை பயக்கும் நன்னெறியில் முன்னேற அருள் புரிவாயாக! அஹிம்சையும், தானமும், தவமும் நிறைந்த உத்தமர்களது உறவைத் தந்து, இந்த உலகில் நாங்கள் நேரிய தூயராக வாழ அருள் செய்!

—ரிக்வேதம்.

நமது மனது என்னும் குருக்ஷேத்திரத்தில் நல்லியல்புகளுக்கும், கீழான இயல்புகளுக்கும் இடைவிடாது தேவாசுரப் போராட்டம் நடந்து கொண்டேயிருக்கிறது. எவன் இறைவனை வழிநடத்துபவனுகக் கொள்கிருனே, அவன் வெற்றியடைகிருன்.

—சுவாமி சித்பவானந்தா

ஸ்ரீ மீனுட்சி அச்சகம், ஆண்டிபட்டி-89.